

องค์การสะพานปลา
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙)

“องค์การสะพานปลาเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการแหล่งขนถ่าย
และซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย ตลอดจนให้บริการธุรกิจเกี่ยวเนื่อง
อย่างครบวงจรเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงไทยอย่างยั่งยืน”

คำนำ

องค์การสะพานปลา (อสป.) ได้ดำเนินการจัดทำแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙) เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กร ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นโยบายรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นโยบายประธานกรรมการองค์การสะพานปลา และยุทธศาสตร์รวมถึงแผนแม่บทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กรอบความคิดในการวางแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ เป็นไปตามแนวทางการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ ตามระบบ State Enterprise Assessment Model (SE-AM) ด้าน Core Business Enablers หัวข้อ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning : SP) ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ที่นำมาพัฒนาระบบการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ เพื่อส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจสามารถตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงตามสภาพการณ์ปัจจุบัน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างความเชื่อมั่นในการบรรลุเป้าหมายระยะยาว สอดคล้องกับบริบทในด้านต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไป

การจัดทำแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙) นี้ สำเร็จได้โดยการระดมความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้มีส่วนร่วมในการทบทวน แผนปฏิบัติการที่สำคัญ และกำหนดตัวชี้วัด/เป้าหมาย ให้ทุกหน่วยงานใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนองค์การสะพานปลาให้ก้าวไปสู่การเป็นองค์กรสมรรถนะสูงต่อไป

สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงาน

กรกฎาคม ๒๕๖๘

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทสรุปผู้บริหาร

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ประวัติความเป็นมา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง	๒
๑.๓ การดำเนินงานขององค์การสะพานปลา	๒
๑.๔ บทบาทขององค์การสะพานปลาในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมง	๕
๑.๕ โครงสร้างการบริหารขององค์การสะพานปลา	๑๐
๑.๖ ผลการดำเนินงานและฐานะการเงิน	๑๑
๑.๗ วัตถุประสงค์และทิศทางการจัดทำแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙)	๑๗
๑.๘ กระบวนการการจัดทำและทบทวนแผนวิสาหกิจ	๑๘

บทที่ ๒ กรอบแนวคิด นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี	๒๒
๒.๒ แผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเกษตร	๒๔
๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๒๗
๒.๔ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๙	๒๘
๒.๕ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	๒๘
๒.๖ นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และแผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy)	๓๔
๒.๗ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๓๕
๒.๘ แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๓๖
๒.๙ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๓๘
๒.๑๐ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๔๐
๒.๑๑ นโยบายประธานกรรมการองค์การสะพานปลา	๔๓

บทที่ ๓ สาระสำคัญของแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา

๓.๑ วิสัยทัศน์	๔๗
๓.๒ พันธกิจ	๕๐
๓.๓ ภารกิจหลัก	๕๐
๓.๔ ค่านิยม	๕๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๓.๕ อັตลัษณ์	๕๒
๓.๖ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	๕๓
๓.๖.๑ การวิเคราะห์ PESTEL	๕๓
๓.๖.๒ การวิเคราะห์ Five Force Model	๕๕
๓.๖.๓ การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๕๕
๓.๖.๔ การวิเคราะห์ McKinsey ๗S Framework	๕๖
๓.๖.๕ การวิเคราะห์คู่เทียบ (Benchmarking Analysis)	๕๘
๓.๗ การวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าที่สำคัญเพื่อกำหนด SWOT	๗๗
๓.๘ การวิเคราะห์ SWOT	๗๘
๓.๙ วิเคราะห์ความได้เปรียบ SA /ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ SC/ ความสามารถหลัก CC	๙๑
๓.๑๐ การวิเคราะห์ตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Position)	๙๓
๓.๑๑ การวางตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	๙๔
๓.๑๒ การวิเคราะห์ Scenario Planning	๙๖
๓.๑๓ การวิเคราะห์ Business Model และ Intelligence Risk	๑๐๑
๓.๑๔ การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objective)	๑๐๔
บทที่ ๔ การแปลงแผนยุทธศาสตร์ไปสู่แผนปฏิบัติการ	
๔.๑ ความเชื่อมโยงและความสอดคล้องระดับกลยุทธ์ในแต่ละมิติ Strategy Map และ Balanced Scorecard	๑๐๘
๔.๒ ความสอดคล้องเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์และแผนแม่บท	๑๑๐
๔.๓ การบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร	๑๑๑
๔.๔ การระบุปัจจัยเสี่ยง	๑๑๓
๔.๕ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของปัจจัยเสี่ยง	๑๑๔
๔.๖ ประเภทความเสี่ยงและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)	๑๑๘
๔.๗ การติดตามประเมินผล	๑๑๘
๔.๘ การประเมินผลแผนวิสาหกิจขององค์การสะพานปลา	๑๑๙
๔.๙ ภาพรวมโครงการตามแผนวิสาหกิจ	๑๒๐
พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙)	
๔.๑๐ กระบวนการในการจัดสรรทรัพยากร	๑๒๔

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ความเป็นมา

แผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙) มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ด้วยพระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ (พระราชบัญญัติพัฒนารัฐวิสาหกิจฯ) มาตรา ๒๕ กำหนดให้รัฐวิสาหกิจจัดทำแผนวิสาหกิจที่มีกรอบระยะเวลา ๕ ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ตามหลักเกณฑ์ที่ สคร. กำหนด รวมทั้งให้ สคร. รายงานผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีของรัฐวิสาหกิจเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ จึงได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลาให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ และสภาพการณ์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ดังกล่าว คณะกรรมการองค์การสะพานปลาได้ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ ด้านพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง และเพิ่มช่องทางธุรกิจและความสามารถในการจัดหารายได้ ตลอดจนส่งเสริมชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวเนื่องให้มีความมั่นคงทางอาชีพ เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรจะบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

กรอบและทิศทางการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

วิสัยทัศน์ (Vision)

“องค์การสะพานปลาเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย ตลอดจนให้บริการธุรกิจเกี่ยวเนื่องอย่างครบวงจรเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงไทยอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบการบริหารองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ ด้วยองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง เพื่อให้บริการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ ทั้งในเชิงพาณิชย์และเชิงการท่องเที่ยว
๓. ขยายความสามารถในการให้บริการธุรกิจเกี่ยวเนื่องอย่างหลากหลายและครบวงจร
๔. สนับสนุนส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี และส่งเสริมฐานะให้แก่ชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวเนื่องในอุตสาหกรรมประมง

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดให้จัดตั้ง “องค์การสะพานปลา” ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมการประมง
๒. จัดดำเนินการ หรือควบคุม และอำนวยความสะดวกซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจการ อื่น ๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา
๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง
๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์

พัฒนาคุณภาพในการบริหารจัดการองค์กรในทุกๆด้านให้เกิดประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

พัฒนาสมรรถนะทุกด้าน ตาม Core Business Enablers

ตัวชี้วัด

๑. ระดับคะแนนสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของรัฐวิสาหกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

ยุทธศาสตร์

๑. เพิ่มรายได้และ/หรือลดรายจ่ายการดำเนินงานของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

๒. รักษามาตรฐานแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัย

กลยุทธ์

๑. การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

๒. การดูแลและปรับปรุงสุขอนามัยของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

๓. พัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีศักยภาพทางธุรกิจและการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้

ตัวชี้วัด

๑. ความสามารถในการเพิ่มรายได้และ/หรือลดรายจ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

๒. ระดับความสำเร็จของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ผ่านหลักเกณฑ์มาตรฐานด้านสุขอนามัย

กรมประมง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มช่องทางธุรกิจและความสามารถในการจัดหารายได้

ยุทธศาสตร์

๑. เพิ่มรายได้จากการดำเนินธุรกิจการปล่อยสินเชื่

๒. เพิ่มรายได้จากการดำเนินธุรกิจการจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป

กลยุทธ์

๑. การปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการในพื้นที่สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ
องค์การสะพานปลา

๒. การปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ชาวประมงผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ต่าง ๆ

๓. การผลิตและจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูปในแบรนด์องค์การสะพานปลา

๔. การจัดหาและจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำเพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับผู้ประกอบการร้านอาหารและโรงงานแปรรูป

ตัวชี้วัด

๑. รายได้รวมขององค์การสะพานปลา

๒. ยอดการปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการ

๓. ยอดขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวเนื่องให้มีความมั่นคงทางอาชีพ
ยุทธศาสตร์

๑. สนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้านการประมงในการยกระดับผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำที่มีคุณภาพ
๒. ตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการ และยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์

๑. การช่วยเหลือด้านการตลาดและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแปรรูปแก่ผู้บริโภค
๒. สร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลาให้สามารถตอบรับและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในด้านต่าง ๆ

ตัวชี้วัด

๑. การเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมง
๒. จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมงที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การสะพานปลา

VISION	องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย ตลอดจนให้บริการธุรกิจเกี่ยวเนื่องอย่างครบวงจร เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงไทยอย่างยั่งยืน					
KPI	KPI 1.1 ระดับคะแนนสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของรัฐบาล	KPI 2.1 ความสามารถในการเพิ่มรายได้และ/หรือลดรายจ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง KPI 2.2 ระดับความสำเร็จของ สป.ท. ที่ผ่านหลักเกณฑ์มาตรฐานด้านสุขอนามัยกรมประมง	KPI 3.1 รายได้รวมขององค์การสะพานปลา KPI 3.2 ยอดการปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการ KPI 3.3 ยอดขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป	KPI 4.1 การเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมง KPI 4.2 จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมงที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การสะพานปลา		
STRATEGIC OBJECTIVE	SO1 : พัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล	SO2 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	SO3 : ขยายช่องทางธุรกิจและความสามารถในการจัดหารายได้	SO4 : ส่งเสริมชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวเนื่องให้มีความมั่นคงทางอาชีพ		
	TACTIC			ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	โครงการ
FINANCIAL	F1การปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ชาวประมงผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ต่างๆ	F2การผลิตและจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูปในแบรนด์ อสป.	F3การจัดหาและจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำเพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับผู้ประกอบการร้านอาหารและโรงงานแปรรูป	1.รายได้รวมขององค์การสะพานปลา 2.ยอดการปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการ 3.ยอดการจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำ ฯ	1. 270 ล้านบาท 2. 50 ล้านบาท 3. 25 ล้านบาท	1. โครงการพัฒนาระดับผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูปมูลค่าสูงภายใต้ FMO 2. โครงการธุรกิจการให้สินเชื่อขององค์การสะพานปลาเพื่อสร้าง รายได้และส่งเสริมการประมงอย่างยั่งยืน 3.โครงการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป FMO PRODUCT 4.โครงการศึกษาความเป็นไปได้การจัดตั้งศูนย์จำหน่ายและกระจายสินค้าสัตว์น้ำ (ท่าบก) จมูกตาหาร 5.โครงการพัฒนาพื้นที่ด้านสิงขร
CUSTOMER / STAKEHOLDER	C1การปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการในพื้นที่สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป.	C 2 การช่วยเหลือด้านการตลาดและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูปสัตว์น้ำแก่ผู้บริโภค	C3 สร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลาให้สามารถตอบรับและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในด้านต่างๆ	1.การเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมง 2.จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมงที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การสะพานปลา	1. ร้อยละ 20 2. 5 กลุ่มวิสาหกิจ	1. โครงการให้ความรู้และส่งเสริมฐานะแก่ชุมชนประมง 2. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีประมง 3.โครงการการพัฒนางานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่า 4.โครงการรวมพลังเครือข่ายประมงคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ 5.โครงการเลี้ยงสัตว์เพื่อนเพื่อการบริหารความต้องการของลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (FMO : VOC & VOS) 6.โครงการสนับสนุนผู้เพาะเลี้ยงปลาในกระชัง 1โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน 2.โครงการบูรณาการระบบงานสารสนเทศเพื่อยกระดับการบริหารจัดการองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 3.โครงการควบคุมงบประมาณค่าใช้จ่ายขององค์การสะพานปลา 4.โครงการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์องค์การสะพานปลา 5.โครงการมาตรการบริหารจัดการเก็บหนี้ ปีงบประมาณ ๒๕๖๙ 6.โครงการขับเคลื่อนการจัดการวินัยการกระบวนกรทำงานและวัฒนธรรมองค์กรที่ยั่งยืน
INTERNAL PROCESSES	I1 พัฒนาสมรรถนะทุกด้านตาม Core Business Enablers			ระดับคะแนนสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของรัฐบาล	2.40 คะแนน	
ORGANIZATIONAL CAPACITY	O1การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสนับสนุนกาดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	O 2 การดูแลและปรับปรุงสุขอนามัยของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	O3 พัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีศักยภาพทางธุรกิจและการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้	1.การเพิ่มรายได้และ/หรือลดรายจ่ายความสามารถสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง 2. ระดับความสำเร็จของสป.ท.ที่ผ่านหลักเกณฑ์การตรวจวัดมาตรฐานด้านสุขอนามัยตามประกาศกรมประมง	1.ร้อยละ ๑๐ 2.ร้อยละ ๑๐๐	1.โครงการพัฒนาพื้นที่โรงคองสัตว์น้ำถูกสุขอนามัยทร.ปัตตานี 2.โครงการพัฒนาพื้นที่สะพานปลากรุงเทพ 3.โครงการเปิดประตูสู่ได้สิทธิพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน 4.โครงการเปิดประตูสู่ได้สิทธิพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา 5.โครงการจัดทำผังแม่บท (Master Plan) การพัฒนาพื้นที่ สป.สพ 6. โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมสัตว์น้ำแบบรวมอัตราเดียว) 7.โครงการหาผู้ได้สิทธิการพัฒนาพื้นที่ตามผังแม่บท การใช้ประโยชน์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต บริเวณพื้นที่ U

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ประวัติความเป็นมา

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ได้ส่งคณะผู้เชี่ยวชาญมาศึกษาภาวะการณ์ประมงของประเทศไทยตามคำร้องขอของรัฐบาล ณ ขณะนั้นตลาดปลาที่สำคัญในกรุงเทพมหานครมีอยู่ด้วยกัน ๒ แห่ง แห่งแรก คือ “แพปลาทรงวาด” เป็นท่าขนถ่ายและจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำเค็ม ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา ถนนทรงวาด อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร และแห่งที่ ๒ คือ ตลาดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำจืด ตั้งอยู่ หัวลำโพง ริมคลองผดุงกรุงเกษม สถานที่ทั้ง ๒ แห่งดังกล่าวคับแคบและสกปรกทำให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปได้ไม่สะดวก คณะผู้เชี่ยวชาญได้เสนอว่าระบบตลาดปลาที่มีอยู่เดิมขาดหลักการดำเนินงานทางวิชาการและขาดการสงเคราะห์ในด้านสังคมและเศรษฐกิจสมควรที่รัฐบาลจะเข้าดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ๖ ประการดังนี้

๑. บริการเกี่ยวกับการขนส่งสัตว์น้ำไปสู่ตลาด (การขนส่ง)
๒. บริการเกี่ยวกับการเก็บสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา (ห้องเย็น)
๓. การจัดระบบประมงสินค้าสัตว์น้ำ (ตลาดกลางหรือสะพานปลา)
๔. จัดองค์การให้ชาวประมงกู้ยืมเงินทุนและออมสิน (สินเชื่อการเกษตร)
๕. บริการเกี่ยวกับให้สินเชื่อเครื่องมือและอุปกรณ์การประมง (เครื่องมือและอุปกรณ์การประมง)
๖. บริการเกี่ยวกับการส่งเสริมการประมง แนะนำทางวิชาการและอื่น ๆ ตลอดจนบริการเกี่ยวกับการเจ็บป่วย (วิชาการและสวัสดิการ)

เพื่อดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจการประมงด้านการตลาด กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้จัดทำโครงการเสนอรัฐบาล เมื่อรัฐบาลรับหลักการและเห็นชอบให้ดำเนินการแล้ว กรมประมงจึงได้เริ่มงานในการก่อสร้างสะพานปลาของรัฐขึ้นที่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ตำบลยานนาวา อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร ในปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๖ อันเป็นกฎหมายในการจัดตั้งองค์การสะพานปลา โดยจัดอยู่ในกลุ่มเกษตรกรรม

ปัจจุบันองค์การสะพานปลาเป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีสำนักงานส่วนกลางตั้งอยู่ถนนเจริญกรุง ๕๘ และมีสำนักงานส่วนภูมิภาคที่ติดทะเล ทั้งฝั่งทะเลอ่าวไทย และฝั่งทะเลอันดามัน ประกอบด้วย ๔ สะพานปลา ๑๓ ท่าเทียบเรือประมง รวม ๑๗ สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

๑.๒ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้จัดตั้ง “องค์การสะพานปลา” ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมประมง
๒. จัดดำเนินการ หรือควบคุม และอำนวยความสะดวกซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา
๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง
๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง

๑.๓ การดำเนินงานขององค์การสะพานปลา

ภารกิจเชิงสังคม เพื่อเป็นการช่วยส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ อาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง ส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง ซึ่งเป็นการเกษตรสาขาหนึ่งที่มักจะถูกมองข้าม และไม่มีหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับอาชีพประมงมีค่อนข้างจำกัด ในขณะที่สินค้าประมง จัดเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ ทำรายได้ให้กับประเทศปีละกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อีกทั้งยังเป็นอาหารหลักที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนเคียงคู่กับกับข้าวซึ่งได้รับการดูแลจากภาครัฐในอันดับต้น ๆ องค์การสะพานปลาในฐานะที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีลักษณะงานเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับชาวประมงโดยตรง และมีวัตถุประสงค์การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรเพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพประมง จึงได้เปิดดำเนินงานสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงรวม ๑๗ แห่ง ตลอดแนวชายฝั่งทะเลทั้งในภาคใต้ ภาคตะวันออก รวมทั้งกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อให้บริการแก่ชาวประมง และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีสถานที่ในการประกอบอาชีพ รายละเอียดดังนี้

(๑) การจัดบริการพื้นฐานทางการประมง

จัดให้มีบริการพื้นฐานเพื่อรองรับอาชีพประมง โดยเฉพาะท่าเทียบเรือประมงและตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานจากกรมประมง พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น โดยคิดค่าบริการในอัตราต่ำ และให้บริการแก่ทุกคนอย่างเสมอภาค ป้องกันการผูกขาด รักษาระดับราคาสัตว์น้ำให้เป็นธรรมแก่ผู้ซื้อและผู้ขาย ตลอดจนส่งเสริมอาชีพประมง ปัจจุบันองค์การสะพานปลาได้เปิดดำเนินงานสะพานปลา ๔ แห่ง และท่าเทียบเรือประมง ๑๓ แห่ง ดังนี้

๑. สะพานปลากรุงเทพ
๒. สะพานปลาสมุทรสาคร
๓. สะพานปลาสมุทรปราการ
๔. สะพานปลานครศรีธรรมราช
๕. ท่าเทียบเรือประมงตราด
๖. ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา
๗. ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน

๘. ทำเทียบเรือประมงชุมพร
๙. ทำเทียบเรือประมงหลังสวน
๑๐. ทำเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี
๑๑. ทำเทียบเรือประมงสงขลา ๑
๑๒. ทำเทียบเรือประมงสงขลา ๒ (ท่าสะพาน)
๑๓. ทำเทียบเรือประมงปัตตานี
๑๔. ทำเทียบเรือประมงนราธิวาส
๑๕. ทำเทียบเรือประมงภูเก็ต
๑๖. ทำเทียบเรือประมงระนอง
๑๗. ทำเทียบเรือประมงสตูล

(๒) การพัฒนาการประมง

การพัฒนาอาชีพการทำประมงตลอดจนนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลาและทำเทียบเรือประมง ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำและอุตสาหกรรมประมง จากภารกิจดังกล่าว องค์การสะพานปลามีการปรับปรุงสะพานปลา และทำเทียบเรือประมง ให้เป็นสถานที่ที่มีความเป็นมาตรฐานด้านสุขอนามัยสะพานปลาและทำเทียบเรือประมงที่ดี สามารถรองรับปริมาณสัตว์น้ำได้มากขึ้น สร้างรายได้ให้แก่ชาวประมงและองค์การสะพานปลา อีกทั้งพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค ความปลอดภัย และปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงามมีความทันสมัย เพื่อเป็นตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และ สัตว์น้ำแปรรูป มีมาตรฐานถูกสุขอนามัยในราคายุติธรรม ในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

(๓) การส่งเสริมการประมง

เป็นภารกิจสำคัญอีกส่วนหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา โดยการช่วยเหลือส่งเสริมฐานะและสวัสดิการ และการประกอบอาชีพให้แก่ชาวประมง ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๓.๑ สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินงานให้แก่สมาคมประมง สหกรณ์ประมง และกลุ่มเกษตรกร ในการทำประมงต่าง ๆ เงินทุนที่นำมาช่วยเหลือดังกล่าวเรียกว่า เงินทุนส่งเสริมการประมง ซึ่งตามพระราชบัญญัติ จัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้กำหนดให้องค์การสะพานปลาแบ่งเงินค่าบริการที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบ กิจการแพปลาร้อยละ ๒๕ ของค่าบริการที่เก็บได้นำมาใช้จ่ายในการส่งเสริมการประมงภายใต้การควบคุมของ คณะกรรมการส่งเสริมการประมง โดยเงินทุนดังกล่าวจะเป็นการช่วยเหลือ ๑) ส่งเสริมฐานะและสวัสดิการ ๒) ส่งเสริม อาชีพ ๓) บำรุงหมู่บ้านชาวประมง ๔) ส่งเสริมสมาคมกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ประมง ๕) ทุนการศึกษาด้ว นการประมง ๖) ทุนการศึกษาแก่บุตรชาวประมงผู้ประสบภัยทางทะเล

๓.๒ ส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย สุขอนามัย และวิชาชีพผู้ประกอบการธุรกิจประมง ให้แก่ชาวประมง สามารถทำประมงถูกกฎหมาย มีมาตรฐานสุขอนามัย และส่งเสริมความรู้ด้านการแปรรูปสินค้าประมง สร้างผลิตภัณฑ์ ในระดับสากล สร้างมูลค่าสินค้าประมง พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมประมง ซึ่งเป็นการตอบโจทย์ขององค์การสะพานปลา ในการดำเนินงานบรรลุตามภารกิจ ในการพัฒนาอาชีพของชาวประมงแห่งประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และ

ยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มศักยภาพภาคประมง สหกรณ์ ชุมชน เศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เสริมสร้าง พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคประมง และยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าสัตว์น้ำให้สู่มาตรฐานสากล สืบต่อไป

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนประมงพื้นบ้าน เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ แก่อาชีพประมงพื้นบ้าน และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน

๓.๔ ส่งเสริมชาวประมง และผู้ประกอบการแพปลา ในการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำจากแหล่งทำประมง ทั่วประเทศที่ได้รับผลกระทบต่าง ๆ โดยดำเนินการจัดทำ Platform เพื่อรวบรวมสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ไปยัง ผู้บริโภคในราคาเหมาะสม ปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี และได้รับความสะดวก

ภารกิจเชิงธุรกิจ เป็นการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการหารายได้จากทรัพยากรท้องเคการสะพานปลา มียู่ทั้งในด้านของที่ดิน ทรัพย์สิน บุคลากร ประสพการณ์ และองค์ความรู้ รวมถึงความเชื่อถือในฐานะองค์กรของรัฐ เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากภาคประมงทะเลเช่นที่เป็นมาในอดีต และเป็นการแก้ไขปัญหาฐานะการเงินในระยะยาว สำหรับการดำเนินงานในเชิงธุรกิจ ได้แก่

(๑) การบริหารทรัพย์สิน

ได้แก่ การจัดหาประโยชน์จากที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้างในสะพานปลาและท่าเทียบเรือ ประมงต่าง ๆ ทั้งในรูปของการให้เช่าและการให้สิทธิในการเข้าทำธุรกิจจัดเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ เนื่องจากสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาจัดเป็นศูนย์รวมธุรกิจ ประมง ซึ่งจำเป็นต้องมีการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน เช่น โรงน้ำแข็ง ห้องเย็น โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ อู่เรือ - คานเรือ เป็นต้น ไม่นับรวมอาคารสำนักงานของผู้ประกอบการแพปลา การให้เช่าพื้นที่เพื่อแปรรูปเบื้องต้น บรรจุหีบห่อ หรือแม้แต่จำหน่ายเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ การวางแผนบริหารทรัพย์สินอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจซึ่งสนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการประมงแล้ว ยังมีส่วนในการพัฒนา ศักยภาพของพื้นที่และช่วยสร้างรายได้

(๒) การดำเนินงานเชิงพาณิชย์เพื่อหารายได้

เป็นการดำเนินงานภายใต้กรอบภารกิจเพื่อหารายได้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ปัจจุบัน องค์การสะพานปลาดำเนินงานในเชิงพาณิชย์โดยการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการประมง และเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ ในการจัดหาปัจจัยการผลิต เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ทำประมง การปรับปรุงเรือประมง อาหารสัตว์น้ำ เป็นต้น นอกจากนี้องค์การสะพานปลายังมีแผนขยายงานด้านการจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ประมงภายใต้ เครื่องหมายการค้าขององค์การสะพานปลา

๑.๔ บทบาทขององค์การสะพานปลาในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมง

ในโครงสร้างของอุตสาหกรรมประมงของไทย จุดอ่อนที่สุดก็คือการตลาดสัตว์น้ำ ซึ่งหากการตลาดสัตว์น้ำได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน อุตสาหกรรมประมงของไทยจะเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นและผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้จะได้รับผลประโยชน์อย่างยุติธรรม ที่สำคัญที่สุดทรัพยากรประมงที่มีอยู่จำกัดจะถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์การสะพานปลามีวัตถุประสงค์หลายประการในการดำเนินงาน แต่วัตถุประสงค์หลัก คือ การพัฒนาการตลาดสัตว์น้ำของไทยให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อให้ชาวประมงมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน และทำให้ประชาชนไทยได้บริโภคสัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ตอบสนองนโยบายรัฐบาลในด้านความปลอดภัย (Food Safety) ในราคาที่เป็นธรรมตลอดจนยกระดับฐานะของประเทศเป็นครัวโลกในอนาคต

การดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในปัจจุบัน ทั้งภารกิจเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ ล้วนมีส่วนช่วยทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมงของไทย อาทิ

(๑) จัดสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน (Basic Infrastructure) ตามมาตรฐานสุขอนามัย สะพานปลา และท่าเทียบเรือประมง สำหรับการขนถ่ายสัตว์น้ำ การซื้อขายสัตว์น้ำ ตลอดจนพัฒนาระบบการซื้อขายด้วยวิธีการประมูล ซึ่งเป็นวิธีที่ยุติธรรมที่สุดสำหรับผู้ซื้อและผู้ขายสัตว์น้ำ

(๒) ส่งเสริมการรวมตัวของชาวประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวประมงพื้นบ้าน เพื่อให้ชาวประมงมีอำนาจต่อรองมากขึ้น องค์การสะพานปลาได้จัดงบประมาณสำหรับสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มชาวประมง ทั้งในรูปของการให้เปล่าและการให้กู้โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำและมีระยะเวลาใช้เงินต้นคืนในระยะยาว

(๓) จัดสรรเงินสนับสนุนการวิจัยในสาขาวิชาการประมงแก่นักวิจัยในสถาบันการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเรือและเครื่องมือทำการประมง

(๔) ให้เงินสนับสนุนเป็นทุนการศึกษาแก่บุตรชาวประมงที่มีฐานะยากจน

(๕) ให้เงินกู้แก่ชาวประมงและผู้ประกอบธุรกิจการประมง

(๖) จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาชุมชนประมง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น จัดหาแหล่งน้ำสะอาด สร้างถนน ทางเดินสำหรับชุมชนประมง

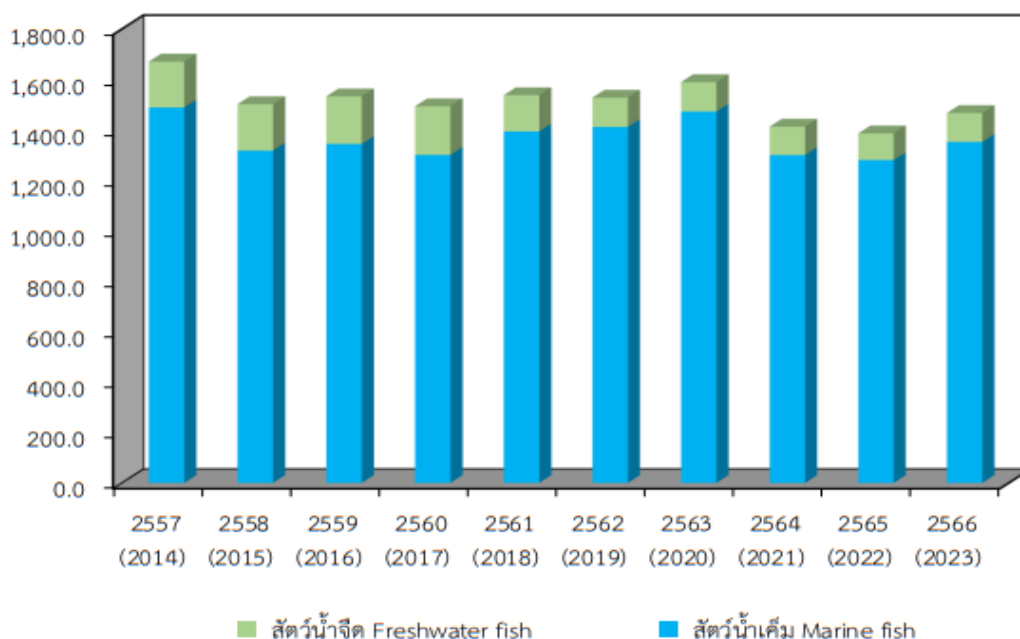
(๗) ปรับปรุงคุณภาพบริการและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ใช้บริการ ได้แก่ ชาวประมง แพปลา สถาบันชาวประมง และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบการเป็นพันธมิตรร่วมกันในการพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการประมง

การประมงของไทย

สถิติการประมงแห่งประเทศไทย ในปี ๒๕๖๖ ปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด ๒,๔๖๗,๓๐๐ ตัน คิดเป็นมูลค่าทั้งหมด ๑๗๕,๑๕๗,๗๐๐ ล้านบาท โดยแยกเป็น สัตว์น้ำเค็ม (ประกอบด้วย ปลา กุ้ง ปู หมึก หอย และอื่น ๆ) จำนวน ๑,๘๘๒.๗ (ตัน) มูลค่า ๑๓๙,๗๖๓.๓ ล้านบาท และสัตว์น้ำจืด (ประกอบด้วย ปลา กุ้ง และอื่น ๆ) จำนวน ๕๘๔.๖ ตัน มูลค่า ๓๕,๓๙๔.๔ ล้านบาท

แผนภูมิที่ ๑ ปริมาณสัตว์น้ำเค็มและสัตว์น้ำจืดที่จับได้ ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๖

1,000 ตัน (Ton)

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์การค้าสินค้าประมงระหว่างประเทศ กองนโยบายและแผนพัฒนาการประมง กรมประมงประมวลผลข้อมูลจากกรมศุลกากร

การนำเข้า ในปี ๒๕๖๖ ปริมาณ ๑,๙๓๙,๗๕๐.๓๕ ตัน มูลค่า ๑๔๔,๘๗๗.๘๗ ล้านบาท ปริมาณลดลงร้อยละ ๑๑.๕๖ มูลค่าลดลงร้อยละ ๘.๕๕ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี ๒๕๖๕

แผนภูมิที่ ๒ การนำเข้าสินค้าประมงไทย ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖

ตารางแสดงปริมาณและมูลค่าการนำเข้าจำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำปี ๒๕๖๕ และปี ๒๕๖๖

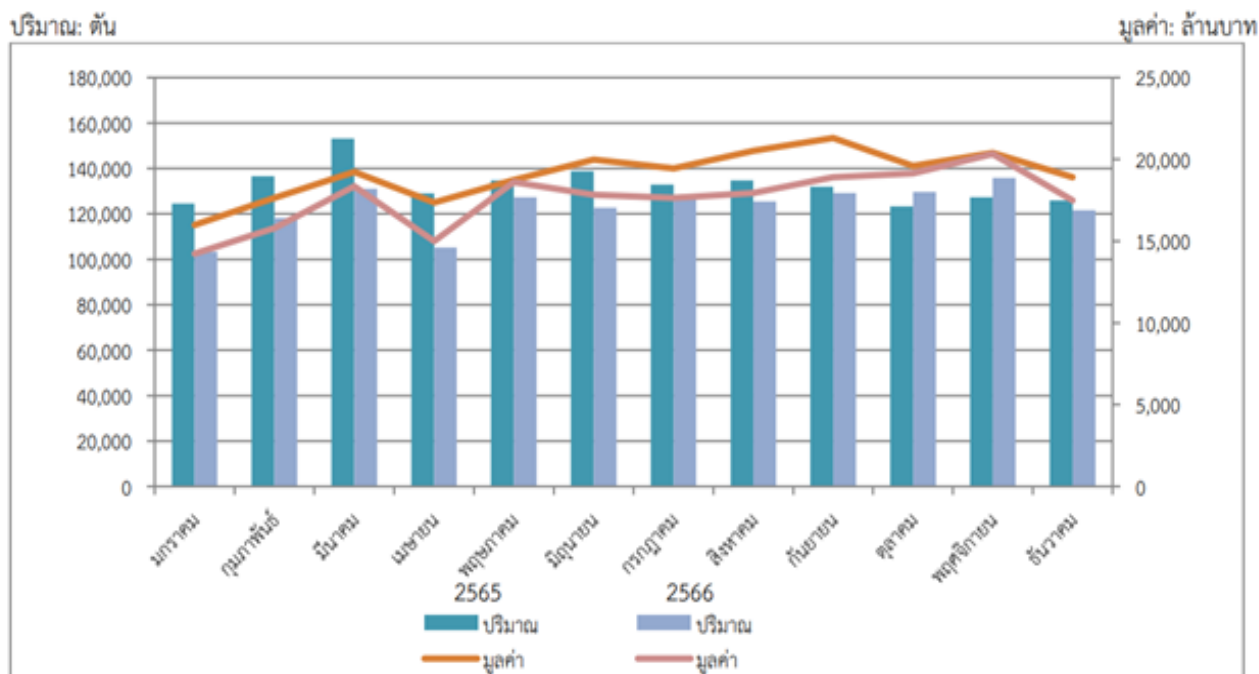
(ปริมาณ : ตัน มูลค่า : ล้านบาท)

กลุ่มสัตว์น้ำ	๒๕๖๕		๒๕๖๖	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ลบ.)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ลบ.)
ปลา	๑,๖๖๕,๖๕๔.๖๕	๑๐๖,๔๐๕.๐๕	๑,๔๔๔,๗๓๓.๖๘	๙๓,๘๐๓.๓๒
หมึก	๒๑๙,๘๑๑.๕๑	๒๑,๐๓๘.๓๕	๒๐๙,๘๐๗.๙๗	๒๐,๑๑๙.๗๕
กุ้ง	๒๙,๙๑๓.๙๔	๕,๖๑๖.๓๐	๒๙,๓๒๔.๘๑	๕,๕๙๘.๗๗
อาหารทะเลกระป๋อง	๒๕,๐๑๕.๖๔	๓,๐๓๘.๙๙	๑๙,๓๔๓.๖๔	๒,๔๘๒.๑๖
สัตว์น้ำแปรรูปอื่นๆ	๒๕๒,๘๓๘.๐๗	๒๒,๓๓๒.๑๔	๒๓๖,๕๔๐.๒๕	๒๒,๘๗๓.๘๗
รวมทั้งหมด	๒,๑๙๓,๒๓๓.๘๐	๑๕๘,๔๓๐.๘๓	๑,๙๓๙,๗๕๐.๓๕	๑๔๔,๘๗๗.๘๗

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์การค้าสินค้าประมงระหว่างประเทศ กองนโยบายและแผนพัฒนาการประมง กรมประมง ประมวลผลข้อมูลจากกรมศุลกากร

การส่งออก ในปี ๒๕๖๖ ปริมาณ ๑,๔๗๖,๕๓๗.๗๔ ตัน มูลค่า ๒๑๑,๒๗๙,๖๒ ล้านบาท ปริมาณลดลงร้อยละ ๗.๓๑ มูลค่าลดลงร้อยละ ๗.๗๙ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน ในปี ๒๕๖๕

แผนภูมิที่ ๓ การส่งออกสินค้าประมงไทย ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖

ตารางแสดงปริมาณและมูลค่าการส่งออกจำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำปี ๒๕๖๕ และปี ๒๕๖๖

(ปริมาณ : ตัน มูลค่า : ล้านบาท)

กลุ่มสัตว์น้ำ	๒๕๖๕		๒๕๖๖	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ลบ.)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ลบ.)
ปลา	๑๙๘,๕๐๔.๔๙	๑๖,๘๓๐.๙๗	๑๗๑,๘๓๙.๔๓	๑๔,๗๑๕.๗๗
หมีก	๔๕,๕๒๓.๗๘	๑๓,๐๐๔.๒๖	๔๒,๘๙๓.๓๒	๑๑,๔๖๓.๔๐
กุ้ง	๑๔๗,๗๕๕.๒๕	๕๒,๖๒๒.๖๐	๑๓๗,๓๐๑	๔๕,๗๓๕.๗๓
อาหารทะเลกระป๋อง	๕๙๗,๒๕๖.๒๓	๘๗,๗๕๒.๙๖	๕๒๒,๑๙๕.๓๔	๗๙,๑๖๑.๐๕
สัตว์น้ำแปรรูปอื่นๆ	๖๐๓,๙๓๔.๔๐	๕๘,๙๑๒.๖๒	๖๐๒,๒๐๓.๖๕	๖๐,๒๐๓.๖๖
รวมทั้งหมด	๑,๕๙๒,๙๗๔.๑๖	๒๒๙,๑๒๓.๔๑	๑,๔๗๖,๕๓๗.๗๔	๒๑๑,๒๗๙.๖๒

ที่มา : กลุ่มวิเคราะห์การค้าสินค้าประมงระหว่างประเทศ กองนโยบายและแผนพัฒนาการประมง กรมประมง ประมวลผลข้อมูลจากกรมศุลกากร

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ในปี ๒๕๖๖ อันดับ ๑ คือ กลุ่มอาเซียน มีปริมาณ ๕๐๒,๘๐๕.๓๖ ตัน มูลค่า ๒๕,๔๕๖.๘๖ ล้านบาท อันดับ ๒ คือ จีน ปริมาณ ๑๘๕,๗๘๔.๙๒ ตัน มูลค่า ๑๔,๕๑๓.๔๔ ล้านบาท อันดับ ๓ กลุ่มอเมริกาใต้ ปริมาณ ๑๐๔,๘๓๖.๒๕ ตัน มูลค่า ๑๔,๐๗๘.๘๓ ล้านบาท

(ปริมาณ : ตัน /มูลค่า : ล้านบาท)

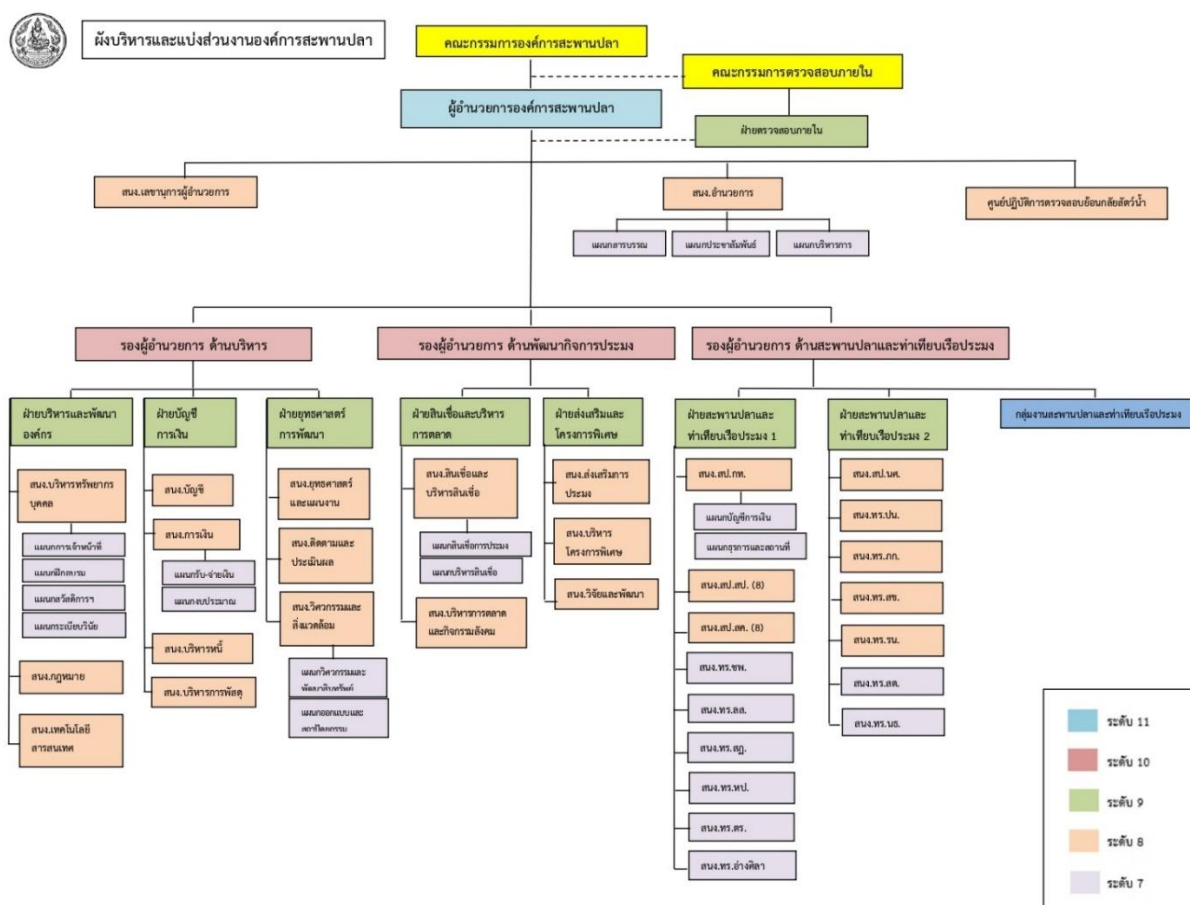
ประเทศ/กลุ่มประเทศ	ปี ๒๕๖๖	
	ปริมาณ	มูลค่า
กลุ่มอาเซียน	๕๐๒,๘๐๕.๓๖	๒๕,๔๕๖.๘๖
จีน	๑๘๕,๗๘๔.๙๒	๑๔,๕๑๓.๔๔
กลุ่มอเมริกาใต้	๑๐๔,๘๓๖.๒๕	๑๔,๐๗๘.๘๓

ตลาดส่งออกที่สำคัญ ในปี ๒๕๖๖ อันดับ ๑ คือ สหรัฐอเมริกา มีปริมาณ ๒๑๗,๐๔๙.๘๐ ตัน มูลค่า ๔๒,๙๒๘.๘๙ ล้านบาท อันดับ ๒ คือ ญี่ปุ่น มีปริมาณ ๑๘๙,๕๗๐.๑๕ ตัน มูลค่า ๓๘,๔๔๘.๘๔ ล้านบาท อันดับ ๓ กลุ่มจีน ปริมาณ ๑๙๗,๙๙๙.๑๖ ตัน มูลค่า ๒๒,๗๐๘.๐๗ ล้านบาท

(ปริมาณ : ตัน /มูลค่า : ล้านบาท)

ประเทศ/กลุ่มประเทศ	ปี ๒๕๖๖	
	ปริมาณ	มูลค่า
สหรัฐอเมริกา	๒๑๗,๐๔๙.๘๐	๔๒,๙๒๘.๘๙
ญี่ปุ่น	๑๘๙,๕๗๐.๑๕	๓๘,๔๔๘.๘๔
กลุ่มจีน	๑๙๗,๙๙๙.๑๖	๒๒,๗๐๘.๐๗

๑.๕ โครงสร้างการบริหารขององค์การสะพานปลา

ปัจจุบันโครงสร้างการบริหารขององค์การสะพานปลาเป็นไปตามข้อบังคับองค์การสะพานปลาว่าด้วยระเบียบบริหารและแบ่งส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๓ รายละเอียดผังแบ่งส่วนงาน ดังนี้

๑. ผู้อำนวยการ ๑ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ จำนวน ๓ ตำแหน่ง ได้แก่ ๑) ด้านบริหาร ๒) ด้านสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๓) ด้านพัฒนากิจการประมง ฝ่าย จำนวน ๑ ตำแหน่ง ได้แก่ ฝ่ายตรวจสอบภายใน สำนักงาน จำนวน ๒ ตำแหน่ง ได้แก่ ๑) สำนักงานอำนวยการ ๒) สำนักงานเลขานุการผู้อำนวยการ และศูนย์ จำนวน ๑ ตำแหน่ง ได้แก่ ศูนย์ปฏิบัติการตรวจสอบย้อนกลับสัตว์น้ำ

๒. ฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร ประกอบด้วย ๓ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานบริหารทรัพยากรบุคคล ๒) สำนักงานกฎหมาย ๓) สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓. ฝ่ายบัญชีการเงิน ประกอบด้วย ๔ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานบัญชี ๒) สำนักงานการเงิน ๓) สำนักงานบริหารหนี้ ๔) สำนักงานบริหารการพัสดุ

๔. ฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมง ประกอบด้วย ๓ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงาน ๒) สำนักงานติดตามและประเมินผล ๓) สำนักงานวิศวกรรมและสิ่งแวดล้อม

๕. ฝ่ายสินเชื่อและบริหารการตลาด ประกอบด้วย ๒ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานสินเชื่อและบริหารสินเชื่อ ๒) สำนักงานบริหารการตลาดและกิจกรรมสังคม

๖. ฝ่ายส่งเสริมและโครงการพิเศษ ประกอบด้วย ๓ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานส่งเสริมการประมง ๒) สำนักงานบริหารโครงการพิเศษ ๓) สำนักงานวิจัยและพัฒนา

๗. ฝ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๑ ประกอบด้วย ๙ สำนักงาน ได้แก่ กลุ่มงาน สป.ทร. ๑) สำนักงานสะพานปลากรุงเทพ ๒) สำนักงานสะพานปลาสมุทรปราการ ๓) สำนักงานสะพานปลาสมุทรสาคร ๔) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงชุมพร ๕) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงหลังสวน ๖) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี ๗) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงหัวหิน ๘) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงตรวด ๙) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา

๘. ฝ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๒ ประกอบด้วย ๗ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานสะพานปลานครศรีธรรมราช ๒) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงปัตตานี ๓) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต ๔) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๕) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงระนอง ๖) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสตูล ๗) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส

๑.๖ ผลการดำเนินงานและฐานะการเงิน

๑.๖.๑ การให้บริการขนถ่ายและจำหน่ายสัตว์น้ำ สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา มีเรือประมง และรถส่งสัตว์น้ำเข้าใช้บริการ คิดเป็นปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำ รายละเอียดดังนี้

ตารางปริมาณมูลค่าและการขนส่งสัตว์น้ำผ่านหน่วยงานขององค์การสะพานปลา

(ปริมาณ : ตัน / มูลค่า : ล้านบาท / ยานพาหนะ : เที่ยว)

ปีงบประมาณ	สินค้าสัตว์น้ำ		ยานพาหนะ	
	ปริมาณ	มูลค่า	เรือประมง	รถยนต์
๒๕๖๑	๒๗๙,๒๐๘	๑๑.๘๕	๓๘,๙๙๔	๑๒,๓๙๒
๒๕๖๒	๒๗๘,๕๖๙	๑๑.๐๐	๓๕,๑๙๕	๒๒,๒๓๘
๒๕๖๓	๒๘๐,๘๙๖	๑๒.๒๒	๓๓,๓๗๘	๒๑,๐๓๐
๒๕๖๔	๒๒๗,๘๘๔	๑๑.๔๘	๓๐,๐๗๗	๒๐,๘๗๑
๒๕๖๕	๒๑๐,๐๘๒	๑๐.๐๘	๒๘,๙๔๘	๑๘,๘๖๑
๒๕๖๖	๑๘๒,๕๐๐	๗.๘๗	๒๔,๗๕๓	๑๙,๓๘๕
๒๕๖๗	๑๙๔,๑๙๐	๘.๗๐	๒๕,๒๒๓	๒๑,๕๓๓

ตารางสถิติปริมาณ มูลค่า และการขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำขององค์การสะพานปลา ปี ๒๕๖๗ จำแนกตามตารางหน่วยงาน

หน่วยงาน	ปริมาณ		มูลค่า		ยานพาหนะ (เที่ยว)	
	(กก.)	%	(บาท)	%	เรือ	รถ
๑. สะพานปลากรุงเทพ	๖,๘๐๙,๗๑๘	๓.๕๑	๔๐๙,๘๓๕,๔๘๖	๔.๗๑	-	๑๑,๑๕๗
๒. สะพานปลาสมุทรปราการ	๕,๔๙๗,๙๒๕	๒.๘๓	๒๕๒,๘๓๗,๗๘๘	๒.๙๐	๒๘๑	-
๓. สะพานปลาสมุทรสาคร	๒๐,๕๒๙,๖๖๖	๑๐.๕๗	๓๖๗,๘๑๙,๒๗๙	๔.๒๒	๒,๖๑๐	-
๔. สะพานปลานครศรีธรรมราช	๔,๖๔๕,๘๐๐	๒.๓๙	๑๗๗,๒๑๖,๑๖๓	๒.๐๔	๓๘๒	๗๒
๕. ท่าเทียบเรือประมงชุมพร	๑๕,๕๔๕,๐๒๒	๘.๐๑	๔๔๗,๑๐๕,๙๒๑	๕.๑๔	๔,๐๓๕	๒๑๕
๖. ท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี	๑,๖๙๐,๘๒๖	๐.๘๗	๓๕,๙๑๙,๖๖๕	๐.๔๑	๑๒๖	๒๔๘
๗. ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี	๗๒,๖๒๑,๔๐๘	๓๗.๔๐	๓,๓๕๑,๖๘๙,๐๖๐	๓๘.๕๐	๗,๐๐๕	๓,๙๑๙
๘. ท่าเทียบเรือประมงสตูล	๒,๓๖๗,๒๓๕	๑.๒๒	๖๓,๕๙๗,๖๙๔	๐.๗๓	๙๒	-
๙. ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต	๒๗,๒๖๓,๗๖๖	๑๔.๐๔	๑,๖๓๕,๓๒๑,๙๗๐	๑๘.๗๘	๕,๓๒๘	๓,๑๘๘
๑๐. ท่าเทียบเรือประมงระนอง	๗,๕๕๗,๕๓๖	๓.๘๙	๗๒๑,๗๖๔,๑๗๖	๘.๒๙	๑,๒๒๐	๑,๑๗๑
๑๑. ท่าเทียบเรือประมงสงขลา	๒๕,๙๑๓,๖๓๘	๑๓.๓๔	๑,๑๓๕,๖๘๑,๖๗๘	๑๓.๐๔	๒,๗๓๗	๑,๕๖๓
๑๒. ท่าเทียบเรือประมงหลังสวน	๓,๕๐๑,๙๐๘	๑.๘๐	๙๓,๒๕๕,๘๗๘	๑.๐๗	๑,๑๔๐	-
๑๓. ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส	๒๔๕,๗๑๑	๐.๑๓	๑๔,๐๓๐,๕๕๐	๐.๑๖	๒๖๗	-
รวมทั้งสิ้น	๑๙๔,๑๙๐,๑๕๘.๑		๘,๗๐๖,๐๗๕,๓๐๘.๒		๒๕,๒๒๓	๒๑,๕๓๓

หมายเหตุ :

๑. ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน ไม่มีกิจกรรม
๒. ท่าเทียบเรือประมงตราด ไม่มีกิจกรรม
๓. ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ไม่มีกิจกรรม
๔. ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๑ ไม่มีกิจกรรมเนื่องจากให้บริษัทเอกชนเช่าพื้นที่

๑.๖.๒ ฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ก่อนข้างผันผวน สาเหตุสำคัญเกิดจากรายได้จากการดำเนินงานมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากภาวะการประมงซบเซา จากปัญหาการควบคุมการทำประมงผิดกฎหมาย IUU Fishing การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) และน้ำมันดีเซลมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากสภาวะสงครามรัสเซีย - ยูเครน ทำให้ต้นทุนการทำประมงสูงขึ้น ชาวประมงบางส่วนหยุดทำการประมง ทำให้มีผู้ใช้บริการน้อยลง ในขณะที่รายจ่ายขององค์การสะพานปลามีแนวโน้มสูงขึ้นมาก ฐานะทางการเงินขององค์การสะพานปลา (งบดุลและงบกำไรขาดทุน) และรายงานการเงินขององค์การสะพานปลาปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เป็นดังนี้

รายงานการเงินขององค์การสะพานปลา ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

งบดุล

(หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
	สตง. รับรองแล้ว	สตง. รับรองแล้ว	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ
สินทรัพย์หมุนเวียน					
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	๗๒.๓๐๒	๗๒.๙๔๐	๗๔.๓๙๙	๗๕.๘๘๗	๗๗.๔๐๔
ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่นๆ	๑๔.๔๘๙	๒๐.๒๙๘	๒๐.๗๐๔	๒๑.๑๑๘	๒๑.๕๔๐
ลูกหนี้เงินกู้โครงการพัฒนาการประมง		๑๓.๑๓๖	๑๓.๓๙๘	๑๓.๖๖๖	๑๓.๙๔๐
สินค้าคงเหลือ	๐.๐๔๙	๐.๐๔๙	๐.๐๕๐	๐.๐๕๑	๐.๐๕๒
วัสดุคงเหลือ	๐.๓๒๐	๐.๔๘๒	๐.๔๙๑	๐.๕๐๑	๐.๕๑๑
สินทรัพย์ทางการเงินหมุนเวียนอื่น	๑๔๕.๙๕๘	๑.๑๐๑	๑.๑๒๓	๑.๑๔๕	๑.๑๖๘
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	๐.๐๘๔				
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	๘๘.๕๐๗	๒๕๒.๗๐๑	๒๕๗.๗๕๕	๒๖๒.๙๑๐	๒๖๘.๑๖๘
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน					
สินทรัพย์ทางการเงินไม่หมุนเวียนอื่น	๑๖๑.๑๐๖	๑๗.๐๐๒	๑๗.๓๔๒	๑๗.๖๘๘	๑๘.๐๔๒
อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	๑๗.๐๕๘	๒๗.๑๙๖	๒๗.๗๔๐	๒๘.๒๙๔	๒๘.๘๖๐
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	๙๒๒.๒๐๖	๘๗๑.๕๗๒	๘๘๙.๐๐๓	๙๐๖.๗๘๓	๙๒๔.๙๑๙
สินทรัพย์สิทธิการใช้	๔๑.๘๕๘	๓๕.๑๖๒	๓๕.๘๖๕	๓๖.๕๘๒	๓๗.๓๑๔
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	๘.๔๐๓	๖.๗๒๔	๖.๘๕๙	๖.๙๙๖	๗.๑๓๖
เงินประกันและเงินมัดจำ	๐.๓๒๓	๐.๓๓๑	๐.๓๓๘	๐.๓๔๕	๐.๓๕๒
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	๑,๑๕๐.๙๕๕	๙๕๗.๙๘๖	๙๗๗.๑๔๖	๙๙๖.๖๘๘	๑,๐๑๖.๖๒๒
รวมสินทรัพย์	๑,๒๓๙.๔๖๒	๑,๒๑๐.๖๘๗	๑,๒๓๔.๙๐๑	๑,๒๕๙.๕๙๘	๑,๒๘๔.๗๙๑

หนี้สินหมุนเวียน					
เจ้าหนี้การค้า		๐.๓๐๓	๐.๓๑๐	๐.๓๑๖	๐.๓๒๒
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	๑๑.๕๙๕	๑๐.๖๐๒	๑๐.๘๑๔	๑๑.๐๓๐	๑๑.๒๕๑
รายได้แผ่นดินค้างนำส่งคลัง	๐๖.๒๒๓	๑๐.๗๐๗	๑๐.๙๒๑	๑๑.๑๔๐	๑๑.๓๖๓
รายได้รับล่วงหน้า	๑๐.๐๖๒	๕.๓๓๑	๕.๔๓๗	๕.๕๔๖	๕.๖๕๗
ส่วนของหนี้สินตามสัญญาเช่าที่ถึงกำหนด					
ชำระภายในหนึ่งปี	๑๒.๗๘๘	๘.๘๓๙	๙.๐๑๖	๙.๑๙๖	๙.๓๘๐
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	๑.๒๗๙	๑.๓๐๗	๑.๓๓๓	๑.๓๖๐	๑.๓๘๗
รวมหนี้สินหมุนเวียน	๔๑.๙๔๗	๓๗.๐๘๙	๓๗.๘๓๑	๓๘.๕๘๘	๓๙.๓๕๙
หนี้สินไม่หมุนเวียน					
เงินรับฝาก	๓๐.๒๖๑	๓๐.๑๐๗	๓๐.๗๐๙	๓๑.๓๒๓	๓๑.๙๔๙
หนี้สินตามสัญญาเช่า	๒๘.๖๒๙	๓๐.๘๐๘	๓๑.๔๒๔	๓๒.๐๕๓	๓๒.๖๙๔
รายได้รอการรับรู้	๖๓.๗๒๖	๖๓.๖๑๗	๖๔.๘๙๐	๖๖.๑๘๗	๖๗.๕๑๑
รายได้จากการรับบริจาคการรับรู้	๘๓๖.๓๔๐	๗๙๖.๙๗๖	๘๑๒.๙๑๖	๘๒๙.๑๗๔	๘๔๕.๗๕๘
ภาระผูกพันผลประโยชน์พนักงานระยะยาว	๓๕.๘๑๖	๔๐.๗๓๘	๔๑.๕๕๓	๔๒.๓๘๔	๔๓.๒๓๑
เงินประกัน	๒๙.๒๒๗	๒๙.๓๕๐	๒๙.๙๓๗	๓๐.๕๓๖	๓๑.๑๔๗
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	๑,๐๒๖.๑๗๗	๙๘๙.๔๑๗	๑,๐๐๙.๒๐๖	๑,๐๒๙.๓๙๐	๑,๐๔๙.๙๗๘
รวมหนี้สิน	๑,๐๖๘.๑๒๔	๑,๐๒๖.๕๐๗	๑,๐๔๗.๐๓๗	๑,๐๖๗.๙๗๗	๑,๐๘๙.๓๓๗
ส่วนของทุน					
ทุน	๑๖.๗๕๘	๑๖.๗๕๘	๑๗.๐๙๔	๑๗.๔๓๖	๑๗.๗๘๔
กำไรสะสมที่จัดสรรสำรอง	๑๔.๕๕๑	๑๔.๕๕๑	๑๔.๘๔๒	๑๕.๑๓๘	๑๕.๔๔๑
กำไรสะสม	๑๔๐.๐๒๙	๑๕๒.๘๗๑	๑๕๕.๙๒๙	๑๕๙.๐๔๗	๑๖๒.๒๒๘
รวมส่วนของทุน	๑๗๑.๓๓๘	๑๘๔.๑๘๐	๑๘๗.๘๖๕	๑๙๑.๖๒๑	๑๙๕.๔๕๔
รวมหนี้สินและส่วนของทุน	๑,๒๓๙.๔๖๒	๑,๒๑๐.๖๘๗	๑,๒๓๔.๙๐๑	๑,๒๕๙.๕๙๙	๑,๒๘๔.๗๙๑

อ้างอิงข้อมูลจาก : รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตและงบการเงิน องค์การสะพานปลา

งบกำไรขาดทุน

(หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
	สตง. รับรองแล้ว	สตง. รับรองแล้ว	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ
รายได้					
รายได้จากโครงการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูป	๑.๒๗๖	๖.๖๐๐	๖.๗๓๒	๖.๘๖๗	๗.๐๐๔
รายได้จากค่าบริการและค่าธรรมเนียม	๗๘.๗๐๓	๘๕.๐๔๐	๘๖.๗๔๑	๘๘.๔๗๕	๙๐.๒๔๕
รายได้ค่าเช่า	๖๘.๘๑๓	๗๐.๘๖๓	๗๒.๒๘๐	๗๓.๗๒๖	๗๕.๒๐๑
รายได้อื่น	๗๑.๒๘๒	๗๖.๖๘๘	๗๘.๒๒๑	๗๙.๗๘๖	๘๑.๓๘๒
<u>รวมรายได้</u>	๒๒๐.๐๗๔	๒๓๘.๑๙๑	๒๔๓.๙๗๔	๒๔๘.๘๙๔	๒๕๓.๘๓๑
ค่าใช้จ่าย					
ต้นทุนโครงการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูป	๐.๘๗๖	๕.๘๘๒	๖.๐๐๐	๖.๑๒๐	๖.๒๔๒
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและบริหาร	๑๔๐.๘๗๒	๑๔๓.๙๓๔	๑๔๖.๘๑๓	๑๔๙.๗๔๙	๑๕๒.๗๔๔
ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์	๔๕.๔๕๔	๔๒.๒๐๒	๔๓.๐๔๖	๔๓.๙๐๗	๔๔.๗๘๕
ค่าเสื่อมราคาสหิทธิการใช้ทรัพย์สิน	๙.๗๓๒	๑๑.๙๗๓	๑๒.๒๑๓	๑๒.๔๕๗	๑๒.๗๐๖
ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตน	๑.๖๙๗	๑.๗๙๑	๑.๘๒๗	๑.๘๖๓	๑.๙๐๑
ค่าเสื่อมราคาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	๐.๗๒๖	๒.๑๑๘	๒.๑๖๐	๒.๒๐๓	๒.๒๔๘
ค่าใช้จ่ายตามโครงการส่งเสริมการประมง	๐.๘๘๐	๐.๑๓๑	๐.๑๓๓	๐.๑๓๖	๐.๑๓๙
ค่าใช้จ่ายอื่น	-๗.๖๓๑	๑.๖๖๐	๑.๖๙๓	๑.๗๒๗	๑.๗๖๒
<u>รวมค่าใช้จ่าย</u>	๑๙๒.๖๐๕	๒๐๙.๖๙๑	๒๑๓.๘๘๕	๒๑๘.๑๖๓	๒๒๒.๕๒๖

กำไร(ขาดทุน) ก่อนต้นทุนทางการเงิน	๒๗.๔๖๙	๒๙.๕๐๐	๓๐.๐๙๐	๓๐.๖๙๑	๓๑.๓๐๕
ต้นทุนทางการเงิน	-๔.๓๑๒	-๓.๒๒๑	-๓.๒๘๕	-๓.๓๕๑	-๓.๔๑๘
กำไร(ขาดทุน)สำหรับงวด	๒๓.๑๕๗	๒๖.๒๗๙	๒๖.๘๐๕	๒๗.๓๔๑	๒๗.๘๘๗
กำไร(ขาดทุน) เบ็ดเสร็จจื้อน					
ผลกำไร(ขาดทุน)จากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์					
ประกันภัยสำหรับโครงการผลประโยชน์พนักงาน	๓๑.๒๘๗				
กำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จรวมสำหรับงวด	๕๔.๔๔๔	๒๖.๒๗๙	๒๖.๘๐๕	๒๗.๓๔๑	๒๗.๘๘๗

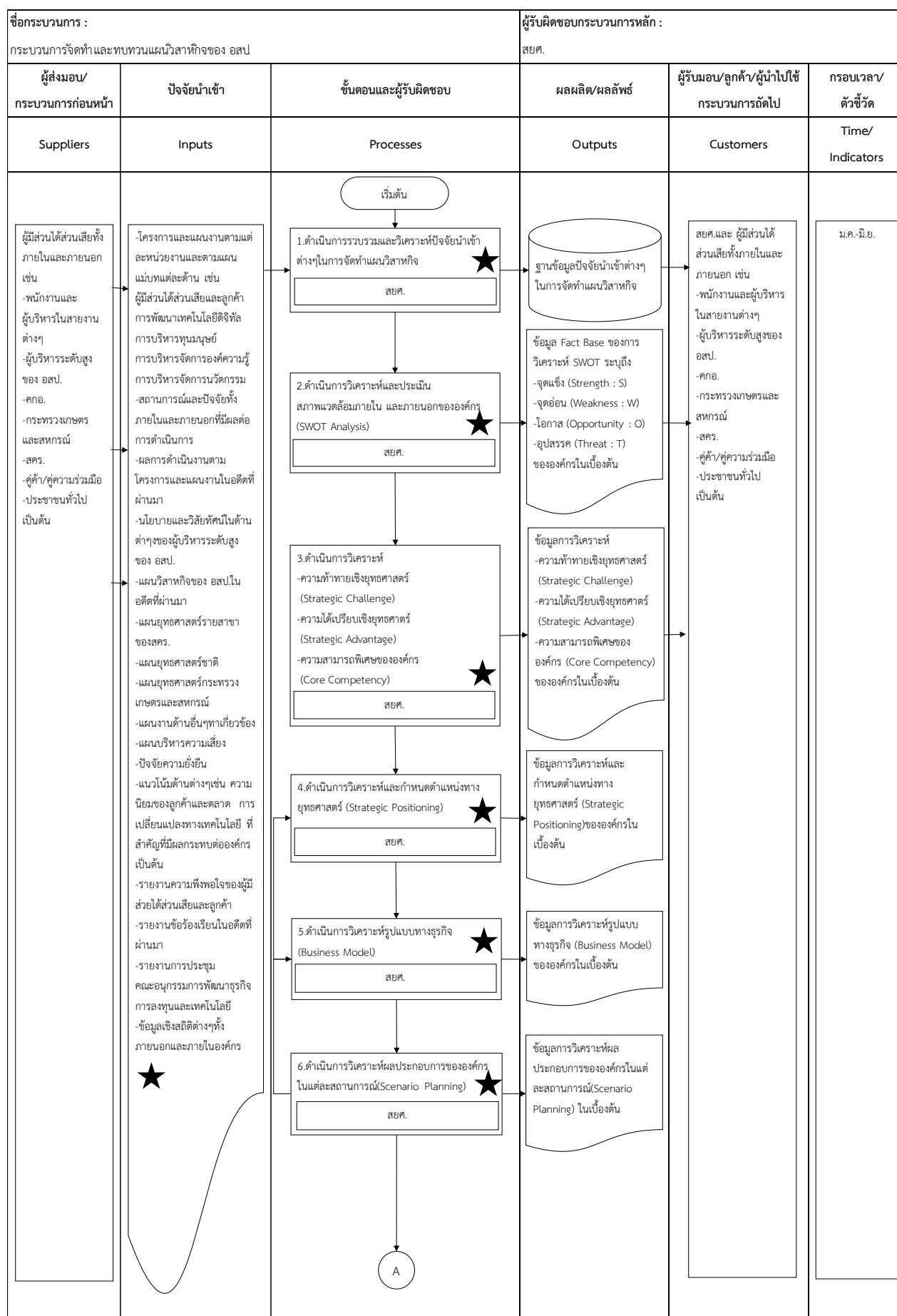
อ้างอิงข้อมูลจาก : รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตและงบการเงิน องค์การสะพานปลา

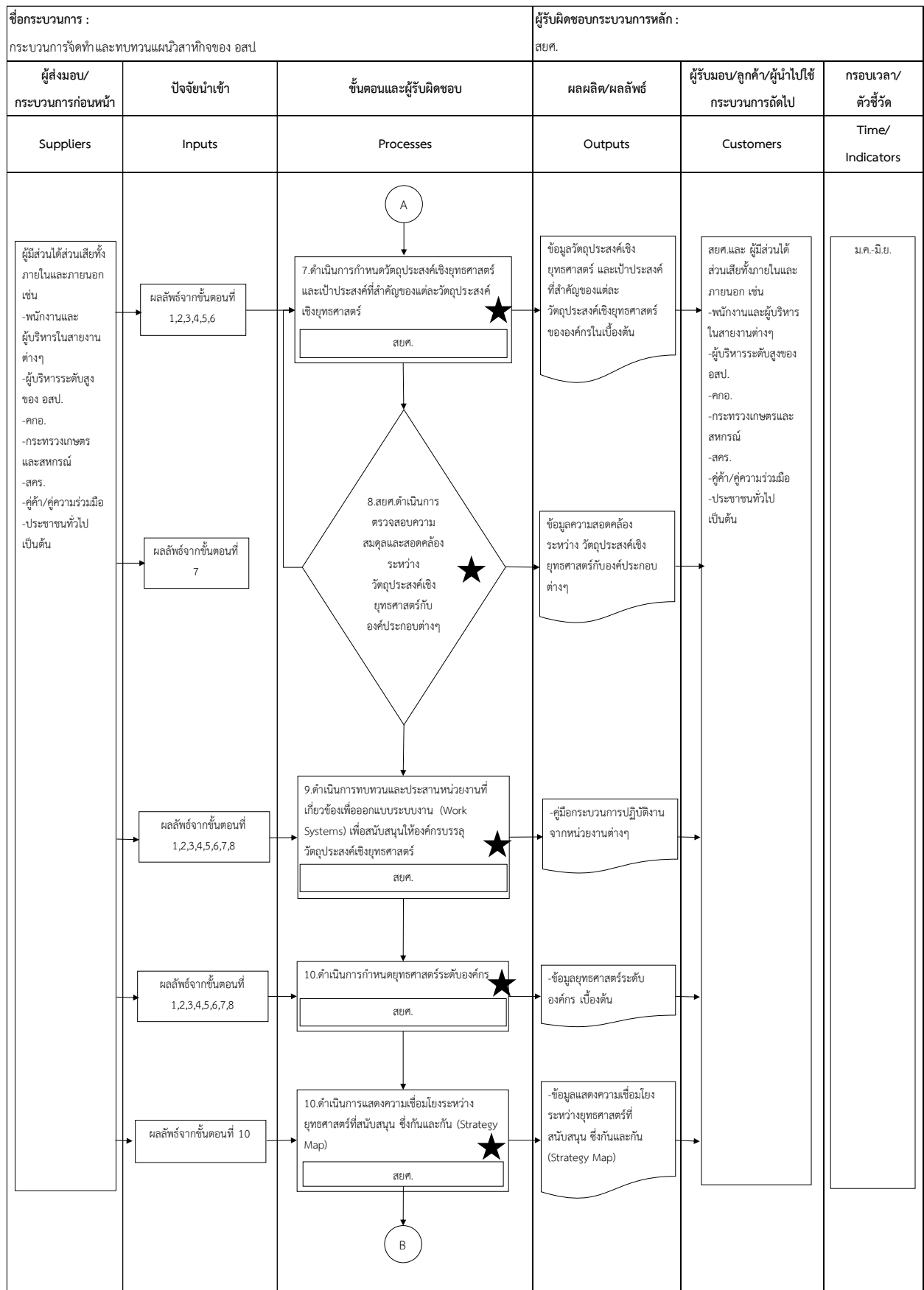
๑.๗ วัตถุประสงค์และทิศทางการจัดทำแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ๒๕๖๙)

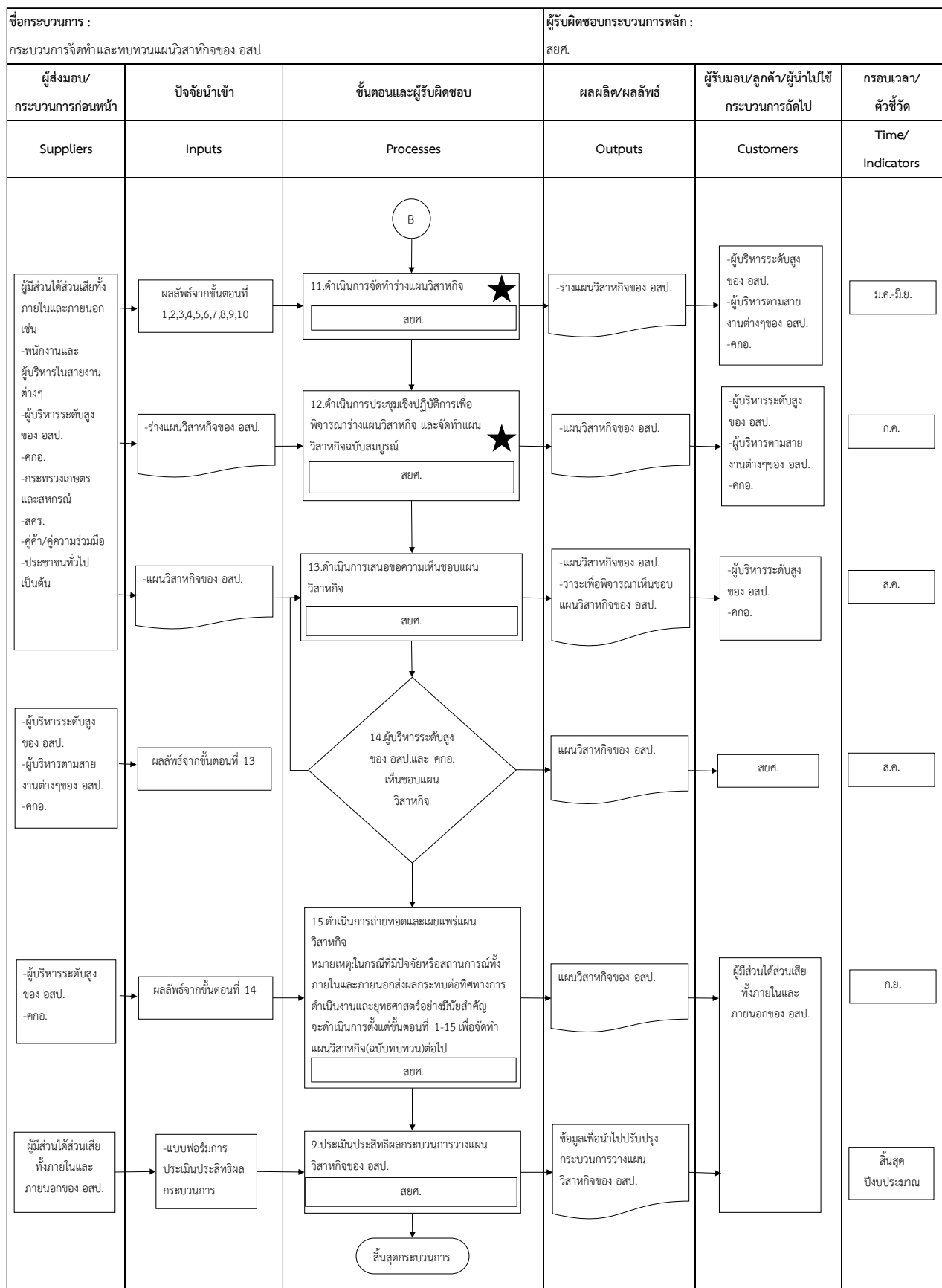
แผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ๒๕๖๙) จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแผนหลักขององค์การสะพานปลา ในการเสริมสร้างขีดความสามารถกำลังคน รวมทั้งสร้างความตระหนักให้กับประชาชน เพื่อการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต พร้อมทั้งเพื่อให้ภารกิจการดำเนินงานขององค์การสะพานปลา ในระยะ ๕ ปี มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศที่มีคนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงกรอบนโยบายยุทธศาสตร์ของประเทศที่เกี่ยวข้อง และนโยบายที่เกี่ยวกับการพัฒนาระดับประเทศ รวมทั้งยังมีการวิเคราะห์และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตการเปลี่ยนแปลงทางสังคม/การมีโอกาเข้าไปลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม/ครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป/การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เพื่อให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทั้งภายนอกและภายในองค์กร โดยนำหลักการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ SOWT/TWOS Matrix/Balanced Scorecard/Key Performance Indicators (BSC/KPIs) มาประยุกต์ใช้ มีการพิจารณาถึงวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) การบริหารจัดการองค์กร (Direction) และสภาพแวดล้อม ทั้งภายนอกและภายในต่าง ๆ ที่มีนัยสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในการกำหนดและแปลงประเด็นยุทธศาสตร์มาสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมกับการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ผลการดำเนินการและกลยุทธ์ เพื่อนำมากำหนดทิศทางและปรับบทบาทขององค์กรเป็นกลไกหลักที่จะบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านการประมง เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัย สอดรับกับกระแสโลกและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม อันนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของคนทุกช่วงวัยผ่านแหล่งเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้สาธารณะ เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจและความเท่าเทียมกันทางสังคม

๑.๘ กระบวนการการจัดทำและทบทวนแผนวิสาหกิจ

แผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ๒๕๖๙) มีกระบวนการการจัดทำและทบทวนแผนฯ โดยมีกระบวนการที่เป็นมาตรฐานในคู่มือปฏิบัติงาน “กระบวนการจัดทำและทบทวนแผนวิสาหกิจของ อสป.” ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

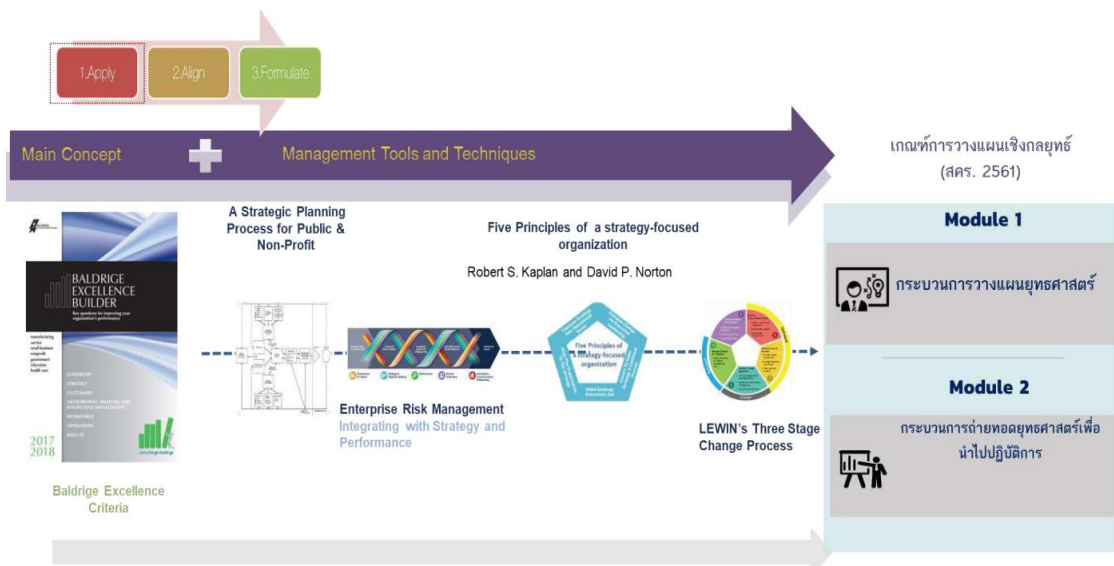

บทที่ ๒

กรอบแนวคิด นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

แผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙) ได้รวบรวมหลักการยุทธศาสตร์และนโยบายที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับบทบาทและภารกิจขององค์การสะพานปลา และสอดคล้องตามหลักเกณฑ์การประเมินกระบวนการปฏิบัติงานและการจัดการ (Enablers) หมวด ๒ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning : SP) ดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์ประเมินการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ เกิดจากการประยุกต์หลักการวางแผนเชิงกลยุทธ์ของทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบของแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙)

- รวบรวมและวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าในการจัดทำแผน
- ทบทวน SWOT จาก Fact Base
- ทบทวนความท้าทาย/ความได้เปรียบ/ Core Competency

- ทบทวน/จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี
- วิเคราะห์ความเสี่ยงของแผนปฏิบัติการ
- จัดสรรทรัพยากร

- กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์
- ทบทวน Business Model/ Intelligent Risk
- Scenario Planning

- กำหนดกระบวนการถ่ายทอดแผนปฏิบัติการ
- กำหนดตัวชี้วัดระดับองค์กร
- ถ่ายทอดตัวชี้วัดองค์กรไปสู่แผนงานโครงการ

- ทบทวนวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์เป้าหมาย
- ตรวจสอบความสมดุล/สอดคล้อง ของ SO
- ออกแบบ Work System

- ติดตามผลการดำเนินงานตามแผน
- คาดการณ์ผลการดำเนินงาน
- ปรับเปลี่ยนแผนงาน(ปกติ/ไม่ปกติ)

- ทบทวนยุทธศาสตร์ระดับองค์กร
- ทบทวน Strategy Map

- รวบรวมข้อมูลการดำเนินงาน
- คีย์ข้อมูลลงในระบบ USE-AM

๒.๑ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

ในปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนในการดำเนินชีวิตของประชากรโลกเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อพฤติกรรมความเป็นอยู่และยังรวมไปถึงเรื่องอื่น ๆ อีกหลายด้าน ที่จะต้องพร้อมตอบสนองกับความรวดเร็ว ดังนั้น ประเทศไทยจึงได้วางกรอบในการพัฒนาประเทศระยะยาวที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทั้งใน ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ซึ่งได้เกิดเป็น “แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี” ขึ้นมา รวมไปถึงการรวมกลุ่มทางการค้าที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งหลาย ๆ ประเทศพยายามหาโอกาสในการสร้าง เศรษฐกิจของประเทศตนเอง และจากยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ตลอดจนประเทศไทย กำลังผลักดันให้ประเทศมีบทบาทในเวทีการค้าโลกและในภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น และต้องการให้ประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางทางการค้าและการขนส่งของอาเซียน ซึ่งมีกรอบการพัฒนา ๖ ด้าน

กรอบแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศไทย คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังกล่าวข้างต้น นับว่าเป็นโอกาสกับองค์การสะพานปลา ดังนี้

[illegible]

- ด้านความมั่นคง สนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร น้ำ และพลังงาน
- ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การเพิ่มผลิภาพการผลิต (Productivity) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม ยกกระดับสู่การเป็นเกษตรกร ชาวประมง สมัยใหม่เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรและมีการเชื่อมต่อกับตลาดสินค้า และบริการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นให้สามารถพึ่งตนเอง ช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน
- ด้านการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาศักยภาพคนให้มีความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมประมง
- ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ลดความเหลื่อมล้ำทุกมิติ
- ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) การลดก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- ด้านการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานให้มีความเหมาะสม มีการบริหารงานแบบบูรณาการ รวมทั้งต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นต้น

จากกรอบการพัฒนา และวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ในช่วงต้น ที่มุ่งหวังให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” รวมถึงการมุ่งเน้นให้ประเทศมีบทบาทในเวทีการค้าโลกและในภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น มีการรวมกลุ่มทางการค้าที่เพิ่มมากขึ้น และประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการขนส่งของอาเซียน ด้วยการกำหนดกรอบการพัฒนาไว้ทั้ง ๖ ด้าน ดังกล่าวนั้น องค์การสะพานปลา (อสป.) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖ ด้วย วัตถุประสงค์หลักขององค์กร ๒ ด้าน คือ จัดส่งเสริมฐานะสวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหม้อบ้านการประมง นับได้ว่าองค์การสะพานปลาเป็นองค์กร

ที่มีความสำคัญอย่างมากและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเกษตรกร ชาวประมง องค์กรหนึ่งของภาคเกษตรกรรม ประเทศไทย

ดังนั้น การขับเคลื่อนและทิศทางการพัฒนาขององค์กร จึงมีนัยสำคัญต่อการบรรลุกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปีที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะตามกรอบการพัฒนาด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพ ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมกันภายในสังคม และด้านการ สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งองค์การสะพานปลา ทั้ง ๒ ด้านอย่างชัดเจน รวมถึงสอดคล้องกับพันธกิจการส่งเสริมการทำประมงให้เป็นอาชีพแก่เกษตรกร ชาวประมง ไทยอย่างมั่นคงและยั่งยืน การพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมประมงให้ครบวงจรและมีมูลค่าเพิ่ม และการสร้างแหล่ง ความรู้ด้านอุตสาหกรรมประมง ซึ่งองค์การสะพานปลาควรกำหนดยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนขององค์กรให้เป็นไป ในลักษณะของการสร้างอาชีพการประมง ทั้งกับเกษตรกร ชาวประมง กลุ่มธุรกิจ และอุตสาหกรรมแบบครบ วงจรตามห่วงโซ่อุปทาน ให้มีความมั่นคง ยั่งยืน ได้มาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงควรสนับสนุน ด้านการพัฒนาวิจัย เทคโนโลยี ทั้งในเชิงของการสร้างสรรค์ ผลงานและการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อสนับสนุนและ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาส และร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับ ประเทศ นอกจากนี้เพื่อการขับเคลื่อนองค์การสะพานปลาอย่างต่อเนื่องและการบริหารจัดการองค์กรได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทางองค์การสะพานปลาควรพัฒนาทุนมนุษย์ภายใน และเสริมสร้างสมรรถนะขององค์กรอย่าง ครอบคลุมในทุกมิติ ร่วมกับการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักธรรมาภิบาล และความรับผิดชอบต่อ สังคมอย่างสมดุล

๒.๒ แผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเกษตร

มุ่งเน้นการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการ แปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนา มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ในช่วงระยะเวลาของการพัฒนาเพื่อบรรลุ วัตถุประสงค์ได้ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ

ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ รวมทั้ง เป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ การพัฒนาภาคการเกษตรให้มีศักยภาพและสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขัน เป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตาม เป้าหมาย โดยเฉพาะด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยการยกระดับผลิตภาพ การผลิตและสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม โดยการกระจาย รายได้สู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยสร้าง การเติบโตที่คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ

การพัฒนาภาคการเกษตรในช่วงปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกและการเป็นแหล่งวัตถุดิบหลักให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ ผ่านการขยายพื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพ การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ในระดับหนึ่ง อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี ๒๕๖๑ ในประเทศสาขาเกษตรอยู่ที่ร้อยละ ๔.๔๙ และ อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรอยู่ที่ร้อยละ ๒.๙๐ เมื่อพิจารณาในช่วงปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรอยู่ที่ร้อยละ ๐.๗๒ ร้อยละ -๔.๕๙ และ ร้อยละ ๑.๗๓ ตามลำดับ รวมทั้งอัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรอยู่ที่ร้อยละ -๑.๒๑ ร้อยละ -๒.๔๘ และ ร้อยละ -๐.๔๗ ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาภาคเกษตรของไทยยังมีความท้าทายหลายด้าน ประกอบกับปัจจัยลบในเรื่องภัยธรรมชาติ การระบาดของโรคแมลงศัตรูพืชในช่วงปี ๒๕๖๒ และการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก รวมทั้งการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ไปทั่วโลกในปี ๒๕๖๓ ส่งผลให้แรงงานภาคส่วนอื่น ๆ ที่ถูกเลิกจ้างกลับคืนถิ่นสู่ภาคเกษตรมากขึ้น โดยในปี ๒๕๖๔ มีแรงงานในภาคเกษตรอยู่ที่ร้อยละ ๓๑.๙ ของแรงงานทั้งหมดในประเทศ ซึ่งมากเป็นอันดับที่ ๒ รองจากแรงงานในภาคบริการและการค้า แต่แรงงานในภาคเกษตรสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้เพียงร้อยละ ๖.๑๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ประเด็นดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการเร่งพัฒนาศักยภาพของภาคการเกษตรและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยเฉพาะการพัฒนาการผลิตและการแปรรูปให้เป็นไปตามมาตรฐานการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ฐานข้อมูลด้านการเกษตร การบริหารจัดการด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร ดังนั้น ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันดำเนินการต่างๆ เพื่อยกระดับศักยภาพตลอดห่วงโซ่การผลิตของภาคเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การสนับสนุนให้เกษตรกรมีโอกาสนในการเข้าถึงแหล่งทุน การช่วยเหลือเกษตรกรให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานความปลอดภัย การพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร การส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร ทั้งการสร้างเครือข่ายและการขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้า การสร้างตราสินค้าและการสื่อสารการตลาดออนไลน์ รวมถึงการเชื่อมโยงภาคเกษตรกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุปได้ดังนี้

แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์และการสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชน ในการพัฒนาอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์หรือเรื่องราวแหล่งกำเนิด สร้างความแตกต่างและความโดดเด่น และสร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออก

แผนย่อยเกษตรปลอดภัย พัฒนาคุณภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัยในระดับต่าง ๆ รวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงอาหารอย่างทั่วถึงและปลอดภัย สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมด้านการขยายตลาด บริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ตั้งแต่ระดับอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

แผนย่อยเกษตรชีวภาพ สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพทางการเกษตรเพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเพื่อการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ รวมถึงพัฒนาเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และใช้ฐานการทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสม และส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพ

แผนย่อยเกษตรแปรรูป สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ตลอดจนให้ความสำคัญกับตราสินค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ทางการเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรแห่งอนาคต เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเกษตร เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อวางแผนการเกษตรและพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยถ่ายทอดและสนับสนุนเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

แผนย่อยระบบนิเวศการเกษตร ให้ความสำคัญกับมาตรการสนับสนุนที่จะช่วยให้การสร้างมูลค่าในภาคเกษตรดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการทรัพยากรทางการเกษตร และการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและระบบติดตาม ฝ้าระวัง และเตือนภัยสินค้าเกษตร

ให้ทันกับสถานการณ์ การส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่สนับสนุนภาคการเกษตรที่สอดคล้องกับความต้องการและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ การพัฒนา คุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค การส่งเสริมและ ขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและ อำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็ว และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดขั้นตอน และระยะเวลาในการส่งสินค้า

๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เป็นแผนที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ ๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๒) สังคมแห่งโอกาส และความเสมอภาค ๓) วิถีที่ยั่งยืน และ ๔) ปังจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ และมีประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศ ๑๓ หมวดหมาย ดังนี้ หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมวดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทาง การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ ที่สำคัญของภูมิภาค หมวดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล ของอาเซียน หมวดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ หมวดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน หมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความ ยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอน หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และ ตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงของแผน ๓ ระดับ

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

๒.๔ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

มุ่งเน้นการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานทรัพยากรที่มีความหลากหลายด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ร่วมกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และความคิดสร้างสรรค์ในการเพิ่มการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทย (GDP) ใน ๔ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหารสุขภาพ และการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ และการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมถึงการรักษาฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพให้สมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน มีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดีคุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดีด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคสินค้าเกษตร จำนวน ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ และยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๒.๕ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เป็นกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (post - ๒๐๑๕ development agenda) ตามกระบวนการทัศน์ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยอาศัยกรอบความคิดการพัฒนาที่สมดุลเชื่อมโยงร่วมกันใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งประชาคมโลกตกลงร่วมกันที่จะใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานด้านการพัฒนาด้วยเป้าหมาย ๑๗ ข้อ (SDGs: ๑๗ Goals) เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

SDGs คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ซึ่งเป็นกรอบทิศทางพัฒนาของโลกว่าหลัง ปี 2558 ที่องค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) กำหนด ประกอบด้วย 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน	เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำ
เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย เกษตรยั่งยืน	เป้าหมายที่ 11 เมืองปลอดภัย
เป้าหมายที่ 3 สุขภาพและความปลอดภัยที่ดี	เป้าหมายที่ 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 4 การศึกษาเท่าเทียมและทั่วถึง	เป้าหมายที่ 13 ต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
เป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล
เป้าหมายที่ 6 การจัดการน้ำและสุขาภิบาล	เป้าหมายที่ 15 การจัดการระบบนิเวศทางบก
เป้าหมายที่ 7 การเข้าถึงพลังงานที่ทันสมัย	เป้าหมายที่ 16 สังคมเป็นสุข
เป้าหมายที่ 8 การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ 17 สร้างความเข้มแข็งในระดับสากล
เป้าหมายที่ 9 พัฒนาอุตสาหกรรม นวัตกรรม และ	

ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาที่ยั่งยืนมี 5 องค์ประกอบ คือ

1. ประชาชน : ขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหยลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
2. ความมั่งคั่ง : ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีสอดคล้องกับธรรมชาติ
3. โลก : ปกป้องดูแลโลก ทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพภูมิอากาศเพื่อคนรุ่นหลัง
4. สันติภาพ : การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
5. หุ้นส่วนความร่วมมือ : ร่วมมือและดำเนินการตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับโลก

ในส่วนประเทศไทยมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนมาโดยตลอด ณ ขณะนี้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs เป็นประเด็นสำคัญที่ถูกหยิบยกนำมาใช้ในการกำหนดเป้าหมายของประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และการวางทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) เพื่อให้ทุกภาคร่วมสร้างสังคมที่เป็นสุข ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมขจัดปัญหาความยากจน ส่งเสริมการเป็นเศรษฐกิจสีเขียว มีการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

17

เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจน ทุกรูปแบบทุกสถานที่ โดยมีแนวทางในการระดมทรัพยากรจากแหล่งที่หลากหลาย ยุกระดับความร่วมมือ สร้างกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนคนยากจนและเร่งการลงทุน

เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ส่งเสริมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการเพิ่มการลงทุน ยุกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการเกษตรอย่างยั่งยืน การปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่และกำลังการผลิตของเกษตรกรขนาดเล็ก แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

เป้าหมายที่ ๓ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี รับรองการมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนในทุกช่วงอายุ โดยมีแนวทางในการบรรลุหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การเข้าถึงยาและวัคซีนอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน การเข้าถึงยาในราคาที่เหมาะสม การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีน และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก

เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่เท่าเทียม รับรองการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน โดยมีแนวทางให้เยาวชนทุกคนได้รับการสำเร็จการศึกษาฟรีในระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา และจัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพในราคาที่เหมาะสมอย่างเท่าเทียมกัน ขจัดความไม่เสมอภาคทางเพศและความเหลื่อมล้ำ เพิ่มจำนวนทุนการศึกษาโดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ และยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครู

เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ บรรลุความเท่าเทียมทางเพศ พัฒนาบทบาทสตรีและเด็กผู้หญิง โดยมีแนวทางยุติการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในทุกที่ปฏิรูปให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

เป้าหมายที่ ๖ การจัดการน้ำและสุขาภิบาล รับรองการมีน้ำใช้ การจัดการน้ำและสุขาภิบาลที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางที่ทำให้มีน้ำดื่มที่ปลอดภัยและราคาเหมาะสม จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัย และส่งเสริมสุขอนามัยในทุกระดับปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศน์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำ เช่น ป่าไม้ ภูเขาและแม่น้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดูแลยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมให้มีการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนเทคโนโลยีการบำบัดน้ำในประเทศที่กำลังพัฒนา

เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ รับรองการมีพลังงานที่ทุกคนเข้าถึงได้ เชื่อถือได้ ยั่งยืน ทันสมัย โดยมีแนวทางการลงทุนในแหล่งพลังงานสะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และพลังงานความร้อน การขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้มีแหล่งที่มาของพลังงานสะอาดในประเทศที่กำลังพัฒนา และยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด

เป้าหมายที่ ๘ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานที่มีคุณค่า โดยมีแนวทางส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน โดยบรรลุเป้าหมายการผลิตในระดับที่สูงขึ้นและผลิตผ่านนวัตกรรมทางเทคโนโลยีส่งเสริมผู้ประกอบการและการสร้างงาน ตลอดจนการจัดการบังคับใช้แรงงานทาสและการค้ามนุษย์

เป้าหมายที่ ๙ อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและทั่วถึง และสนับสนุนนวัตกรรม โดยมีแนวทางส่งเสริมประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน การส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนและการลงทุนในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ โดยมีแนวทางในการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับ การตรวจสอบของตลาดการเงินและสถาบันด้านการเงิน การส่งเสริมการช่วยเหลือด้านการพัฒนา และการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติไปยังภูมิภาคที่มีความจำเป็นมากที่สุด การอำนวยความสะดวกในการอพยพย้ายถิ่นที่ปลอดภัยและการเคลื่อนย้ายของผู้คน

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการบริหารจัดการการกระจุกตัวของประชากรในเมือง รองรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การเข้าถึงที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย และเหมาะสม พัฒนาการตั้งถิ่นฐานของชุมชนแออัด การลงทุนเรื่องการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ เช่น การขนส่งสาธารณะ การสร้างพื้นที่สาธารณะสีเขียว การปรับปรุงการวางผังเมืองและการจัดการในลักษณะแบบมีส่วนร่วม

เป้าหมายที่ ๑๒ แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน รับรองแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิต และการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น การจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมให้มีการรีไซเคิลและลดขยะมูลฝอยในอุตสาหกรรมธุรกิจและผู้บริโภค เป็นต้น

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดำเนินมาตรการเร่งด่วนเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ โดยมีแนวทางในการเพิ่มความสามารถในการปรับตัวของภูมิภาคที่มีความเสี่ยง สร้างความตระหนักรู้และบูรณาการมาตรการเข้าไปในนโยบายและกลยุทธ์ระดับชาติ

เป้าหมายที่ ๑๔ การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการปกป้องระบบนิเวศทางชายฝั่งและทางทะเลจากภาวะมลพิษทางบก ตลอดจนจัดการปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดของมหาสมุทร เสริมสร้างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรทะเลผ่านกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงเพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

เป้าหมายที่ ๑๕ การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์ทางบก ปกป้อง ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์ทางบกอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการส่งเสริมการจัดการป่าอย่างยั่งยืนและแก้ไขการตัดไม้ทำลายป่า การลดการสูญเสียถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการลดความรุนแรงทุกรูปแบบ หาแนวทางแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและความไม่มั่นคงอย่างยั่งยืน การส่งเสริมการปกครองด้วยกฎหมาย การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน การลดอาชญากรรม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันการปกครองทั่วโลก

เป้าหมายที่ ๑๗ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางในการเพิ่มความร่วมมือระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา (North-South) และความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (South-South) โดยการสนับสนุนแผนระดับชาติเพื่อการบรรลุเป้าหมาย ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนา เพิ่มอัตราการค้าส่งออก รวมทั้งส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกาเปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ๑๗ ข้อนั้น เป็นการเชื่อมโยงร่วมกันในหลายประเด็น เช่น เป้าหมายที่ ๑ - ๕ เป้าหมายที่ ๑๐ - ๑๒ และเป้าหมายที่ ๑๖ จะมุ่งการพัฒนาในมิติทางสังคมร่วมกัน ในขณะที่เดียวกันเป้าหมายที่ ๑ ก็มุ่งพัฒนามิติของเกียรติภูมิ ความภาคภูมิใจ (Dignity) ร่วมกันกับเป้าหมายที่ ๒ เป็นต้น

เป้าหมายหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ การพัฒนาที่สมดุลเชื่อมโยงร่วมกันใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้วยเป้าหมาย ๑๗ ข้อ (SCGs: ๑๗ Goals) ที่ครอบคลุมตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓ ซึ่งเมื่อพิจารณาทิศทางของเป้าหมายที่ปรากฏกับบทบาทขององค์การสะพานปลา (อสป.) แล้ว จะพบว่ามีความสอดคล้องกันในหลายประเด็น และองค์การสะพานปลาสามารถร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวไปกับ

ประชาคมโลกได้ ตั้งแต่เป้าหมายที่ ๑ จัดความยากจน ในลักษณะของบทบาทการส่งเสริมและสร้างความมั่นคงในอาชีพชาวประมงในการจับและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป้าหมายที่ ๒ จัดความหิวโหยในลักษณะของการกำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อการส่งเสริมการประมงอย่างยั่งยืน รวมถึงเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ และปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของชาวประมง ด้วยการสร้างและส่งเสริมอาชีพชาวประมงในการจับ และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีความมั่นคงยั่งยืน โดยเฉพาะในกลุ่มขนาดเล็ก ส่วนเป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่เท่าเทียมกัน ทางองค์การสะพานปลาควรส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคนในลักษณะของการถ่ายทอดและเผยแพร่องค์ความรู้แก่ชาวประมง หน่วยธุรกิจผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการประมง ตลอดจนผู้ที่สนใจในกิจการประมง นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายที่ ๙ อุตสาหกรรมนวัตกรรมโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่ทางองค์การสะพานปลาจะสามารถส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมประมงในประเทศ ให้สามารถปรับตัวเป็นอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนได้ รวมไปถึง เป้าหมายที่ ๑๒ แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมให้มีการรีไซเคิลและลดขยะมูลฝอยในอุตสาหกรรม ธุรกิจและผู้บริโภค เป็นต้น ทางองค์การสะพานปลาควรมุ่งขับเคลื่อนในลักษณะของการตระหนักถึงการผลิตที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมในระดับสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน นับว่าเป็นโอกาสกับองค์การสะพานปลา ในการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม จัดความอดอยาก สร้างความมั่นคงด้านอาหาร ส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ การเพิ่มศักยภาพของเกษตรกร สหกรณ์ ชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้เกษตรกร สหกรณ์ และชุมชนพึ่งพาตนเอง และได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น เสริมสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายในการจัดปัญหาความยากจน ส่งเสริมการเติบโตของเกษตรกร สหกรณ์ ชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่งเสริมใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่าลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการเป็นเศรษฐกิจ สีเขียว มีการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

สำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์การสะพานปลา (อสป.) นั้น สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) อย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นความมุ่งมั่นและแนวทางปฏิบัติที่องค์การสะพานปลาดำเนินการอย่างต่อเนื่องนานนับทศวรรษนับแต่เริ่มก่อตั้งในปีพ.ศ. ๒๕๔๖ องค์การสะพานปลาจึงมุ่งยกระดับให้อาชีพด้านการประมงเป็นอาชีพที่มีความ มั่นคง ยั่งยืน องค์การสะพานปลาได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ท่านมาใช้ในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้วยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ Triple CG : From Community Grass - To Consumer Glass - By Corporate Governance เพื่อทะยานสู่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในยุค ๔.๐ (Corporate Social Responsibility ๔.๐)

ด้วยเป้าหมายที่องค์การสะพานปลาต้องมุ่งสู่ยุทธศาสตร์ ภายในปี ๒๕๖๔ อีกทั้งมุ่งเป็น “องค์กรแห่งความสุขที่ส่งเสริมและยกระดับความรู้ด้วยคุณภาพระดับมืออาชีพ” ดังนั้น องค์การสะพานปลาจึงต้องสร้างความตระหนักรู้ต่อวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร พร้อม ๆ กับการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ได้ ควบคู่กับการสร้าง องค์การสะพานปลาให้เป็นองค์กรที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Good Governance : CG) มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Corporate Social

Responsibility : CSR) โดยเฉพาะเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย CSR ๔.๐ ด้วยรูปธรรมที่ชัดเจนและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ การพัฒนา CSR ๔.๐ ต้องมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อห่วงโซ่ของผลิตภัณฑ์ (Total Value Chain) ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ From CG TO CG (Community Glass to Consumer Glass) จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีธรรมาภิบาลตลอด กระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล (Corporate Governance) และใน CSR ๔.๐ นั้น จะต้องอาศัยเทคโนโลยีใหม่ เพื่อสร้างประสิทธิภาพของการดำเนินการ อาทิ Smart Farmer และมีความคิด สร้างสรรค์ พยายามสร้างความมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ตลอดกระบวนการ นอกจากการพัฒนา CSR ให้เป็นระดับ ๔.๐ แล้ว ยังคงต้องพัฒนาการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ให้เกิดความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม อันเป็นหัวใจในการดำเนินธุรกิจขององค์การสะพานปลาที่สำคัญ คือ ต้องเป็นคุณค่าของการดำเนินการทางด้าน “CG/CSR ที่ได้ผล” มิใช่เป็นเพียง “CG/CSR ที่ได้ทำ”

ความยั่งยืนขององค์กร (Sustainability)

องค์การสะพานปลายึดมั่นในการดำเนินงานที่สามารถสร้างความยั่งยืนให้แก่อาชีพชาวประมง องค์กร/พนักงานและลูกค้าองค์การสะพานปลา ตั้งแต่ต้นน้ำด้วยนโยบาย ๕ ส. กล่าวคือ ส. ที่ ๑ เสริมความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกร สหกรณ์กับองค์การสะพานปลาให้ยั่งยืน ส. ที่ ๒ สนับสนุนการทำธุรกิจแบบโปร่งใส เป็นธรรมตามเป้าหมาย ส. ที่ ๓ สร้างอุตสาหกรรมที่เป็นเลิศทั้งในด้านคุณภาพ ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ส. ที่ ๔ ส่งเสริมคุณภาพการทำงาน (Quality of Working Life) และคุณภาพชีวิตบุคลากรทุกระดับ (Happy Work Place) ส.ที่ ๕ ส่งเสริมใช้ประโยชน์จากทรัพยากรขององค์การสะพานปลา เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนให้กับสังคมและประเทศในที่สุดเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยทั้งหมดเกิดขึ้นจากการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการพัฒนาและบริหารจัดการ อีกทั้งยังได้ตระหนักถึงการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล การบริหารความเสี่ยงและเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ซึ่งสามารถสรุปนิยามความยั่งยืนและแบบจำลองความยั่งยืนขององค์การสะพานปลา ได้นิยามดังต่อไปนี้

๑. การสร้างความยั่งยืนให้แก่อาชีพด้านการประมง ด้วยการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรที่มีอาชีพด้านการประมงได้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง สร้างเสถียรภาพให้กับสินค้าสัตว์น้ำ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจรวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมการประมงอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

๒. การสร้างความยั่งยืนให้แก่องค์กร/พนักงาน องค์กรมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง ยั่งยืนชื่อเสียงดี พนักงานมีความรู้ความสามารถ สร้างสรรค์คุณค่าต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สังคมและสิ่งแวดล้อม พนักงานทุกระดับมีคุณภาพการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. การสร้างความยั่งยืนให้แก่ลูกค้า การทำธุรกิจแบบโปร่งใส เป็นธรรม ตามเป้าหมายอาชีพมั่นคง

๒.๖ นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และแผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy)

นโยบาย Thailand ๔.๐ เป็นโมเดลการพัฒนาประเทศที่มุ่งเสริมศักยภาพและสร้างโอกาสสู่ “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยด้วยนวัตกรรม” (Value-Based Economy) ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ด้วยการนำความหลากหลายเชิงชีวภาพและเชิงวัฒนธรรมมาเป็นความได้เปรียบเชิงแข่งขัน และปรับเปลี่ยนวิธีการจากทำมากได้น้อยไปสู่การทำน้อยได้มากขึ้น คือ เปลี่ยนจากโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า (Value Added) ไปสู่การสร้างมูลค่า (High Value) ด้วยวิทยาการความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งจะช่วยยกระดับให้ประเทศมีรายได้สูงขึ้น ด้วยอาศัยกลไกขับเคลื่อนผ่านการสร้างและยกระดับผลิตภาพ โดยมุ่งเน้นองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และปัญญาอย่างแท้จริง ตลอดจนอาศัยแนวทางให้ประเทศเติบโตในลักษณะกระจายตัว รวมทั้งอาศัยกลไกขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง อันหมายถึงการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเสมอภาคกัน และอาศัยกลไกการขับเคลื่อนที่เน้นความตระหนักและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนา Thailand ๔.๐ จะเป็นการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การบริการ และการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีความรวดเร็วและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ประสบอยู่ในขณะนี้ และเป็นแนวทางลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ในสังคมไทย รวมถึงการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรของประชาชนที่ยังไม่ทั่วถึง ตลอดจนยกระดับประเทศให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูง และเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วลำดับต่อไป ทั้งนี้ในปัจจุบันประเทศไทยยังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” จึงต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” ก็ต้องเปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” และเปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม การเกษตรก็ต้องเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและใช้เทคโนโลยีหรือ Smart Farming โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนจาก SMEs แบบเดิมไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูงเปลี่ยนจากรูปแบบบริการแบบเดิม ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่บริการที่มีมูลค่าสูง และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้และทักษะสูง เป็นต้น โมเดล Thailand ๔.๐ เป็นกรอบแห่งการพัฒนาเพื่อตอบวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมทั้ง ๖ ด้าน มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ก้าวทันเวทีโลก ๒) สร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางสังคม ๓) พัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัล และ ๔) ปฎิรูปภาครัฐ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๒.๗ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม นับเป็นโอกาสกับองค์การสะพานปลา เนื่องจากประเทศไทยจะมีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงสาธารณะเข้าถึงชุมชนหมู่บ้านทั่วประเทศ การบริหารจัดการของรัฐจะถูกปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลอย่างเป็นระบบ มีการบูรณาการข้อมูลและระบบงาน และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ส่งเสริมการใช้ข้อมูลในกระบวนการบริการ การสนับสนุนประชาชนทุกกลุ่มโดยเฉพาะเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่าง ๆ ของรัฐ ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ยกกระดับความรู้และทักษะบุคลากรในองค์กรให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงาน รวมทั้งการสร้างความเชื่อมั่นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้การทำธุรกรรมออนไลน์มีประสิทธิภาพและปลอดภัย เป็นแผนที่มีความหมายหลักในการพัฒนาหรืออาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเป็นกลไกในการปรับเปลี่ยนแนวคิดของทุกภาคส่วน ปฏิรูปกระบวนการทางธุรกิจ การผลิต การค้า และการบริการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐ ตลอดจนยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งการพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมไปถึงการปรับเปลี่ยนในภาคราชการโดยคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้จัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเป็นหนึ่งในแผนการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย (Digital Landscape) ซึ่งประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ภายใต้การกำหนดแผนการพัฒนาไว้ ๔ ระยะ ภายใน ๒๐ ปี คือ ระยะที่ ๑ : Digital Foundation ระยะที่ ๒ : Digital Thailand : Inclusion ระยะที่ ๓ : Digital Thailand Transformation และระยะที่ ๔ : Global Digital Leadership

๒.๘ แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจระยะ ๕ ปี เพื่อให้ใช้เป็น Roadmap ในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานและพัฒนารัฐวิสาหกิจ ภายใต้ความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี รวมถึงต้องมีการดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และแผนพัฒนาประเทศต่าง ๆ ในด้านที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจสามารถเป็นเครื่องมือของภาครัฐในการผลักดันการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ และแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สามารถบรรลุเป้าหมายหรือผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้ได้ จึงได้กำหนดบทบาทรัฐวิสาหกิจที่สำคัญ ๕ ด้าน ดังนี้ ๑) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) หมายถึง โครงสร้างทางกายภาพหรือระบบพื้นฐานที่ส่งเสริม ความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ เช่น โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม เช่น ถนน ระบบราง ท่าเรือ และท่าอากาศยาน โครงสร้างพื้นฐานด้านโครงข่ายพลังงาน โครงข่ายโทรคมนาคม โครงข่ายประปา เป็นต้น ๒) บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน หมายถึง บริการสาธารณะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตขั้นพื้นฐานของประชาชน เช่น ระบบการให้บริการขนส่งสาธารณะ ไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น ๓) กิจกรรมที่ไม่มีเอกชนดำเนินการได้อย่างเพียงพอ หมายถึง กิจกรรมที่ภาครัฐจำเป็นต้องดำเนินการ เพื่อสร้างความสมดุลของตลาดหรือเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในฐานะผู้บริโภค เช่น การให้บริการทางการเงินแก่ผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อนำไปใช้เป็นทุนในการดำเนินธุรกิจ หรือเพื่อการอื่นได้ การจัดให้มีที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย เป็นต้น ๔) กิจกรรมที่รัฐต้องควบคุม หมายถึง กิจกรรมที่มีความจำเป็นต้องควบคุมโดยรัฐ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสังคมหรือความมั่นคงของประเทศ เช่น การผลิต/จำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล เป็นต้น ๕) การกิจเชิงส่งเสริม หมายถึง รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมธุรกิจหรือกิจกรรมบางประเภท เป็นการเฉพาะ เช่น การท่องเที่ยว การเกษตร การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นต้น ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการจัดทำแผนฯ ได้พิจารณาวัตถุประสงค์การจัดตั้งของรัฐวิสาหกิจ และการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้มีความสอดคล้องกับแผนต่าง ๆ ข้างต้นแล้ว โดยได้กำหนดกรอบการจัดทำแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ สาขาเกษตรให้องค์การสะพานปลา มีรายละเอียด ดังนี้

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) องค์การสะพานปลา (อสป.) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.)

กระทรวงพาณิชย์ : องค์การคลังสินค้า (อคส.)

กระทรวงมหาดไทย : องค์การตลาด (อต.)

๑) บทบาทของสาขาเกษตร

บทบาท	กยท.	อ.ส.ค.	อสป.	อ.ต.ก.	อคส.	อต.
โครงสร้างพื้นฐาน						
บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน						
กิจการที่ไม่มีเอกชนดำเนินการได้อย่างเพียงพอ						
กิจการที่รัฐต้องควบคุม						
ภารกิจเชิงส่งเสริม	✓	✓	✓	✓	✓	✓

๒) กรอบภารกิจของสาขาเกษตร

การเพิ่มมูลค่าและขีดความสามารถการแข่งขันทางการเกษตร โดยเสริมสร้างศักยภาพด้านการผลิตและตลาดสินค้าเกษตร เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรและชุมชน รวมถึงสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากให้เกิดความยั่งยืน

๓) ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ

การสร้างความสามารถ
ในการแข่งขัน

การสร้างโอกาส
และความเสมอภาคทางสังคม

การเติบโตบนคุณภาพชีวิต
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ
ตามแผนพัฒนา
ฉบับที่ ๑๓

๑. เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทยในระยะเวลา 20 ปี

หมวดหมู่ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓													
ร.ส.	๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง	๒ การท่องเที่ยว	๓ ยานยนต์ไฟฟ้า	๔ การแพทย์/สุขภาพ	๕ การค้าการลงทุน ดิจิทัล	๖ อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ	๗ SME	๘ พื้นที่/เมือง อัจฉริยะ	๙ ความยากจน ข้ามรุ่น	๑๐ เศรษฐกิจ หมุนเวียน/ carbonต่ำ	๑๑ ภัยธรรมชาติ	๑๒ กำลังคน สมรรถนะสูง	๑๓ ภาครัฐ ทันสมัย
กยท.	หลัก จัดการอย่างครบวงจร วิจัยและปรับปรุงเพิ่ม มูลค่าให้ตรงกับ ความต้องการ ของตลาด												
อสป.	หลัก พัฒนาสะพานปลา และท่าเทียบเรือ ที่มีมาตรฐาน และช่วยประมง พื้นบ้าน	สนับสนุน ตลาดปลา เชิงท่องเที่ยว											
อ.ส.ค.	หลัก ผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่หลากหลาย และมูลค่าสูง	สนับสนุน ท่องเที่ยว ฟาร์มโคนม											
อ.ค.บ.	หลัก/Synergy การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ												
อคส.													
อคต.													

๒.๙ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในระยะ ๒๐ ปีนั้น เป็นการกำหนดทิศทางของการพัฒนาองค์กรตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เพื่อให้สอดคล้องจากทิศทางการพัฒนาเดิมที่เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ซึ่งในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้จะมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเกษตรกรของประเทศ โดยทิศทางการพัฒนาได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ร่วมด้วย และได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “เกษตรกรรมมั่นคง การเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” พร้อมทั้งมีเป้าหมายเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ต่อหัวมากกว่า ๑๓,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ (ประมาณ ๓๙๐,๐๐๐บาท ต่อคน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๙) ตลอดจนส่งเสริมให้เกษตรกรมีทั้งทักษะและความสามารถในการอาชีพของตนให้เพิ่มมากขึ้น และให้การดำเนินงานของสถาบันการเกษตรมีศักยภาพและประสิทธิภาพมากกว่าเดิม โดยที่ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรนั้น ต้องการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยในส่วนของการผลิต เพื่อพัฒนาคุณภาพของการผลิตประกอบกับต้องการให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรมีความกินดีอยู่ดีมากยิ่งขึ้น เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ตลอดจนเพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายให้ใหญ่ขึ้น นำไปสู่ความเชื่อมโยงจากอำเภอไปสู่ระดับจังหวัดและไปสู่ระดับภูมิภาคต่อไป โดยประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยเน้นให้เกษตรกรมีทักษะที่เพิ่มขึ้นและสามารถเลี้ยงตนเองได้ รวมทั้งสร้างคุณค่าให้เกษตรกรเชื่อมั่นกับการทำการเกษตรเป็นการสร้างรากฐานให้เกษตรกรไทยเข้มแข็งขึ้นและวางรากฐานการเกษตรในระยะยาว พร้อมทั้งการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนการทำงานเนื่องจากสังคมไทยมีเปลี่ยนโครงสร้างไปสู่สังคมผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรด้วยการใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ร่วมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยกับการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้นและเป็นที่ยอมรับในระดับโลก รวมถึงการวิจัยเรื่องปริมาณความต้องการของตลาดให้สอดคล้องกับการผลิตไม่ให้เกิดสินค้าล้นตลาดเพราะจะทำให้เกิดภาวะราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และแนวทางการพัฒนาฟาร์มของไทยให้เป็นฟาร์มอัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรให้สอดคล้องไปกับทิศทางของนโยบาย Thailand ๔.๐ และนโยบายการเกษตร ๔.๐ ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาไปสู่เกษตรเชิงพาณิชย์อย่างเต็มรูปแบบ และด้านการประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทั่วโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปพร้อมกับการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ซึ่งเรียกได้ว่าแนวทางการพัฒนาจะคำนึงถึงการมีอยู่ของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในอนาคต เพื่อไม่ให้ทรัพยากรหมดไปและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย รวมทั้งการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยการพัฒนานักวิจัยและบุคลากรของทางการเกษตรให้มีองค์ความรู้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็น Smart officers และ Smart researchers ที่มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการบูรณาการความเชื่อมโยงให้ทุกภาคส่วนโดยใช้กลไกประชารัฐ และการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ

๒.๑๐ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ขับเคลื่อนนโยบายด้านการเกษตร นายอรรถกร ศิริลัทธยากร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หลักการทำงาน : พึ่งพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

สานต่อนโยบายเดิม

1 เน้นการสร้างวิธีการทำงานสู่การปฏิบัติ

- เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์บริการเกษตรดิจิทัล
- ครอบคลุมเกษตรกร บุคลากรอย่างเข้มแข็ง
- สานต่อการทำงานกับเกษตรกร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง

2 เร่งรัดการผลักดัน ทำให้กับเกษตรกร

- ขยายผลการยกระดับเกษตรดิจิทัล
- ให้เป็นโมเดลเพื่อการเกษตร
- พัฒนาช่องทางการเข้าถึงเกษตรกร
- ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

3 บริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

- จัดการน้ำทั้งน้ำท่วม น้ำแล้ง และการเดินน้ำในเขื่อน

4 ยกระดับสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง

- เพิ่มการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ตรงกับความต้องการตลาด
- สร้าง Brand หรือ Story ของจังหวัด อำเภอ ชุมชนในพื้นที่ท้องถิ่น

5 ยกระดับศักยภาพของเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร

- ส่งเสริมเกษตรกรสถาบันเกษตรกร เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรครบวงจร
- ส่งเสริมการทำธุรกิจสหกรณ์ การเกษตรให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุน

6 จัดการทรัพยากรทางการเกษตร

- ทำการเกษตรที่ใช้สิ่งแวดล้อมด้วย BCG
- ส่งเสริมอาชีพด้านอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

7 รับมือกับภัยธรรมชาติ

- วางแผนและบริหารจัดการเชิงรุก เพื่อรับมือภัยพิบัติทั้งน้ำท่วม น้ำแล้ง และดินไหว เมื่อประสบเหตุภัยพิบัติ การระดมทรัพยากร
- สร้างอาชีพใหม่ให้กับเกษตรกรในช่วงเกิดภัยพิบัติ

8 สานต่อการทำงานร่วมกับเกษตรกร

- ปรับปรนการกลไกการเข้าถึงสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
- ตรวจสอบและติดตามสินค้าเกษตรในประเภทและควบคุมการนำเข้าป้องกันการค้าผิดกฎหมาย

9 อำนาจความสะดวกด้านการเกษตร

- พัฒนาระบบการประกันภัยภาคการเกษตร
- ผลักดันนโยบายตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้

เพิ่มเติม

มาตรการขับเคลื่อน

1

2

1 ลดต้นทุนเพิ่มรายได้

- จัดหาพันธุ์ดีทั้งพืช ประมง และปศุสัตว์
- ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร
- บริหารจัดการด้านการตลาดสินค้าเกษตร

2 เสริมแกร่งเกษตรกรให้สามารถแข่งขันได้

- ผลักดันเรื่องการสร้างโอกาสขยายเวลาการชำระหนี้ และสร้างวินัยทางการเงินให้กับเกษตรกร
- สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเกษตรกร
- ปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยให้เป็นปัจจุบัน เพื่อลดขั้นตอนและกระบวนการที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อเกษตรกร

ขับเคลื่อนนโยบายด้านการเกษตร นายอรรถกร ศิริลัทธยากร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หลักการทำงาน : พึ่งพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

สานต่อนโยบายเดิม

1 เน้นการสร้างวิธีการทำงานสู่การปฏิบัติ

- เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์บริการเกษตรดิจิทัล
- ครอบคลุมเกษตรกร บุคลากรอย่างเข้มแข็ง
- สานต่อการทำงานกับเกษตรกร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง

2 เร่งรัดการผลักดัน ทำให้กับเกษตรกร

- ขยายผลการยกระดับเกษตรดิจิทัล
- ให้เป็นโมเดลเพื่อการเกษตร
- พัฒนาช่องทางการเข้าถึงเกษตรกร
- ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

3 บริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

- จัดการน้ำทั้งน้ำท่วม น้ำแล้ง และการเดินน้ำในเขื่อน

4 ยกระดับสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง

- เพิ่มการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ตรงกับความต้องการตลาด
- สร้าง Brand หรือ Story ของจังหวัด อำเภอ ชุมชนในพื้นที่ท้องถิ่น

5 ยกระดับศักยภาพของเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร

- ส่งเสริมเกษตรกรสถาบันเกษตรกร เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรครบวงจร
- ส่งเสริมการทำธุรกิจสหกรณ์ การเกษตรให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุน

6 จัดการทรัพยากรทางการเกษตร

- ทำการเกษตรที่ใช้สิ่งแวดล้อมด้วย BCG
- ส่งเสริมอาชีพด้านอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

7 รับมือกับภัยธรรมชาติ

- วางแผนและบริหารจัดการเชิงรุก เพื่อรับมือภัยพิบัติทั้งน้ำท่วม น้ำแล้ง และดินไหว เมื่อประสบเหตุภัยพิบัติ การระดมทรัพยากร
- สร้างอาชีพใหม่ให้กับเกษตรกรในช่วงเกิดภัยพิบัติ

8 สานต่อการทำงานร่วมกับเกษตรกร

- ปรับปรนการกลไกการเข้าถึงสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
- ตรวจสอบและติดตามสินค้าเกษตรในประเภทและควบคุมการนำเข้าป้องกันการค้าผิดกฎหมาย

9 อำนาจความสะดวกด้านการเกษตร

- พัฒนาระบบการประกันภัยภาคการเกษตร
- ผลักดันนโยบายตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้

เพิ่มเติม

มาตรการขับเคลื่อน

1

2

1 ลดต้นทุนเพิ่มรายได้

- จัดหาพันธุ์ดีทั้งพืช ประมง และปศุสัตว์
- ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร
- บริหารจัดการด้านการตลาดสินค้าเกษตร

2 เสริมแกร่งเกษตรกรให้สามารถแข่งขันได้

- ผลักดันเรื่องการสร้างโอกาสขยายเวลาการชำระหนี้ และสร้างวินัยทางการเงินให้กับเกษตรกร
- สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเกษตรกร
- ปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยให้เป็นปัจจุบัน เพื่อลดขั้นตอนและกระบวนการที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อเกษตรกร

๑. การสร้างวิธีการทำงานสู่การปฏิบัติ

๑) เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์บริการประชาชนภาคการเกษตร (เกษตรพิรุณราช) โดยเน้นการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการให้บริการแบบเข้มข้นเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรในพื้นที่ สามารถรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และส่งต่อเรื่องให้ศูนย์บริการฯ ส่วนกลางได้ โดยที่เกษตรกรไม่จำเป็นต้องเดินทางมาที่ศูนย์บริการฯ โดยมอบหมายทุกหน่วยงานนำนโยบายด้านเทคโนโลยีไปสู่การปฏิบัติให้มากขึ้น

๒) ขยายกรอบครัวเรือนเกษตร บูรณาการงานอย่างเข้มแข็ง การทำงานแบบครอบครัวของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จำเป็นต้องเพิ่มความเข้มแข็ง โดยขยายความร่วมมือในการทำงานแบบบูรณาการกับพี่น้องเกษตรกร รวมถึงภาคเอกชน และคนในภาคการเกษตร รวมทั้งขยายครอบครัวเกษตรไปสู่ภาคการผลิตอื่น ๆ อาทิ กระทรวงพาณิชย์ ในเรื่องการตลาด กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดศ.) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (DEPA) ในการสนับสนุนเกษตรกรอัจฉริยะ ภาคเอกชน ในเรื่องของการแปรรูปและการส่งออก

๓) สานต่อภารกิจการกำกับดูแลสินค้าเกษตร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง โดยผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำงานแบบเชิงรุก รับฟังและเตรียมการแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้าได้ถูกจุดตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ทั้งนี้ มอบหมายหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานด้านความมั่นคงเพื่ออำนวยความสะดวกในการกำกับ และตรวจสอบสินค้าเกษตร

๒. เร่งรัดจัดที่ดินทำกินให้กับเกษตรกร

ขยายผลการยกระดับเอกสารสิทธิให้เป็น โฉนดเพื่อการเกษตร รวมถึงพัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งทุน พร้อมยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ทางเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน เพื่อให้เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินมีสิทธิในที่ดินทำกินที่มั่นคง ยกระดับ เอกสารสิทธิให้เป็นโฉนดเพื่อการเกษตร สามารถแปลงสินทรัพย์ในที่ดินให้เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อสร้างรายได้ และความยั่งยืนให้กับเกษตรกร โดยมอบหมายสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) สานต่อการดำเนินงานต่อไป

๓. บริหารจัดการน้ำ

บริหารจัดการน้ำให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อการเกษตร รวมถึงบริหารจัดการทั้งน้ำท่วม น้ำแล้ง และการเติมน้ำในเขื่อน โดยกรมชลประทาน ต้องมีเครื่องมือบริหารจัดการน้ำ โครงการใด ๆ ที่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งอาจจะติดขัดเรื่องกฎหมาย หรือการดำเนินงานในพื้นที่ ขอให้รายงานเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่อไป ซึ่งรัฐบาลพร้อมผลักดันการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

๔. ยกระดับสินค้าและบริการมูลค่าสูง

ด้วยการต่อยอดโครงการ ๑ ท้องถิ่น ๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง สร้าง Brand หรือ Story ของจังหวัด/อำเภอ โดยเน้นการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ ซึ่งในระดับท้องถิ่นตื่นตัวในเรื่องนี้อย่างมาก จึงขอให้ดำเนินการต่อนอกจากสินค้าเกษตรแล้ว ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมในช่วงหลังฤดูการผลิต เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรใหม่

๕. ยกระดับศักยภาพของเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง

๑) ส่งเสริมการทำธุรกิจสหกรณ์การเกษตรให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุน และนำแหล่งทุน มาต่อยอดธุรกิจสร้างรายได้เพิ่มเพื่อประโยชน์ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสหกรณ์การเกษตรอย่างไร มอบหมายอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ ประสานงานต่อเรื่องของการลงทุน เพื่อเพิ่มศักยภาพของสหกรณ์ในการหารายได้จากการลงทุนเพื่อให้ผลประโยชน์กลับสู่สมาชิกมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้เป็นสถาบันหลักที่เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

๒) ส่งเสริมเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรครบวงจร โดยเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรที่มีเครื่องมือ เครื่องจักรกลทางการเกษตรของตนเอง พร้อมเป็นผู้ให้บริการด้านธุรกิจเกษตรด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย ซึ่งตอบโจทย์กลุ่มประชากรภาคเกษตรยุคใหม่

๖. จัดการทรัพยากรทางการเกษตร

๑) ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG / Carbon Credit จะต้องทำการเกษตรที่ลดภาระต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม การลดการเผา ชังข้าว/ต่อชัง การกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ถูกต้อง การลดปริมาณปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง และส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย รวมทั้งการแก้ปัญหา PM 2.5 การนำเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปใช้ในการผลิตพลังงาน โดยขอให้ทุกหน่วยงานดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในเรื่องของ BCG และ Carbon Credit โดยเฉพาะ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งมีพื้นที่ปลูกยางจำนวนมากและเป็นแปลงขนาดใหญ่ เพื่อขาย Carbon Credit ในส่วนประเด็น EUDR ซึ่งจะดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ จะหารือร่วมกับการยางแห่งประเทศไทย อาจต้องแต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อให้ดำเนินการก่อนช่วงสิ้นปี ๒๕๖๗

๒) ส่งเสริมฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน โดยปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้เหมาะสมกับการผลิต รวมถึงฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน โดยมอบหมายกรมพัฒนาที่ดิน ดูแลในเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของดิน

๗. รับมือภัยธรรมชาติ

ต้องมีการวางแผนและมีมาตรการเชิงรุก เพื่อรับมือตั้งแต่การป้องกัน แก้ม และฟื้นฟู เมื่อประสบเหตุภัยแล้ง หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกชนิด เช่น มาตรการเยียวยาและ/หรือ มาตรการฟื้นฟูสำหรับเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัย เป็นต้น ซึ่งจะต้องดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ นอกเหนือจากการดำเนินงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมอบหมายกรมชลประทาน ประสาน กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๘. สานต่อการทำสงครามสินค้าเถื่อน

โดยดำเนินการปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมายให้เข้มงวดยิ่งขึ้น รวมถึงการตรวจสอบสต็อกสินค้าเกษตรในประเทศ เพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาผลผลิตในประเทศ และควบคุมการนำเข้า/ป้องกันการกักตุน/เก็งกำไร โดยเฉพาะช่วงก่อนที่ผลผลิตออกสู่ตลาด โดยขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากยังเป็นปัญหาในระยะยาว

๙. อำนาจความสะอาดด้านการเกษตร

๑) พัฒนาระบบการประกันภัยภาคการเกษตร เพื่อเพิ่มความมั่นคงให้แก่เกษตรกรจากความเสียหายที่เกิดจากภัยธรรมชาติหรือความผันผวนของตลาด พัฒนาเครื่องมือและกลไกด้านการประกันภัยให้ครอบคลุมและเข้าถึงได้ง่าย

๒) ผลักดันนโยบายตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการเกษตรที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาด สนับสนุนให้เกษตรกรผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ มีมูลค่าสูง และสามารถแข่งขันได้ทั้งในและต่างประเทศ

๒.๑๑ นโยบายประธานกรรมการองค์การสะพานปลา

เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๘ องค์การสะพานปลาจัดประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๙ องค์การสะพานปลา พร้อมประธานกรรมการ คณะกรรมการ โดยมีผู้บริหารองค์การสะพานปลาในส่วนกลาง และผู้บริหารส่วนภูมิภาคเข้าร่วมประชุม เพื่อเป็นการถ่ายทอดนโยบายของคณะกรรมการองค์การสะพานปลา และการมีส่วนร่วมของผู้บริหารลงสู่การปฏิบัติ ในการกำหนดยุทธศาสตร์องค์กร รวมถึงเป็นแนวทางในการจัดทำแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน) พ.ศ. ๒๕๖๙ และการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๙ โดยจัดให้ผู้เข้าร่วมประชุมระดมความคิดเห็นจัดทำ Workshop โดยคณะกรรมการฯ ร่วมให้ความรู้ความเข้าใจร่วมกันอีกทั้งยังและข้อเสนอแนะวิธีการดำเนินงานต่างๆ ได้วางนโยบายและกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์การสะพานปลา พิจารณานุมัติแผนการดำเนินงานและนโยบายที่ชัดเจนขององค์การสะพานปลาแล้วนำเสนอแผนดำเนินงานและโครงการรายปีต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อขออนุมัติกรอบงบประมาณจากสำนักงบประมาณ ซึ่งนโยบายแผนวิสาหกิจมีความสำคัญสำหรับอนาคตในอีก ๕ - ๑๐ ปีข้างหน้า เนื่องจากการจัดทำแผนงานเพื่อคาดการณ์อนาคต เพื่อมุ่งหวังให้องค์การสะพานปลามีความยั่งยืน แข็งแรง และฟื้นฟูบูรณาการกิจการแบบซ่อมแซมพร้อมกับการบำรุงรักษาไปด้วย (repair and build) ซึ่งดำเนินการตามเป้าหมายมีความชัดเจนและสอดคล้องกับธุรกิจขององค์กร จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์โดยมีเป้าหมายและกลยุทธ์ที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถทำงานในทิศทางที่ถูกต้องและตรงกับวิสัยทัศน์ขององค์กรแผนยุทธศาสตร์จึงมีระยะเวลาที่กำหนดและข้อบังคับที่ชัดเจนสำหรับการดำเนินการ โดยองค์การสะพานปลาได้มองไปข้างหน้า Move forward และพัฒนาเพื่อให้เข้ากับสถานะการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ

ประธานและคณะกรรมการองค์การสะพานปลาได้ให้นโยบายแผนงานไว้ ดังนี้

๑. การดำเนินงานอย่างมีความต่อเนื่องและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

ให้หน่วยงานพิจารณาโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ให้มีความเชื่อมโยงและต่อเนื่องจากปีงบประมาณที่ผ่านมา โดยให้พิจารณาถึงความสอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ ตลอดจนคำนึงถึงประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภายใต้ข้อจำกัดของทรัพยากรที่มีอยู่อย่างรอบคอบ

๒. การเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลและองค์กร

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในทุกระดับ โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาองค์กรให้สามารถปรับตัวแข่งขันกับภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งพัฒนาแพลตฟอร์มและระบบดิจิทัลในการจัดเก็บรายได้และให้บริการประชาชนอย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส

๓. บทบาทในการกำกับดูแลและส่งเสริมภาคการประมง

องค์กรควรมีบทบาทเชิงรุกในการควบคุม กำกับดูแล และส่งเสริมผู้ประกอบการด้านการประมง ให้ดำเนินกิจการอย่างยั่งยืน รวมทั้งพัฒนากลไกด้านสินเชื่อประมงเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการ โดยเฉพาะในระดับฐานราก เช่น การให้สินเชื่อเพื่อจัดหาอุปกรณ์ติดตามเรือประมง (VMS) ซึ่งจะช่วยยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและความโปร่งใสในภาคการประมงไทย

๔. การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนและการแปรรูปสินค้า

สนับสนุนและผลักดันผลิตภัณฑ์จากชุมชนประมงให้สามารถเข้าสู่ตลาดได้อย่างมีศักยภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า ตลอดจนใช้แบรนด์ของหน่วยงาน (FMO) เป็นสื่อกลางในการสร้างภาพลักษณ์และขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มศักยภาพการใช้ประโยชน์

๑) ให้ดำเนินการสำรวจ วิเคราะห์ และจำแนกอสังหาริมทรัพย์ของหน่วยงานตามระดับศักยภาพ การใช้ประโยชน์อย่างเป็นระบบ โดยพิจารณาแยกประเภทตามความเหมาะสม อาทิ อสังหาริมทรัพย์ที่มีศักยภาพสูง ศักยภาพน้อย หรือไม่มีศักยภาพ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒) ดำเนินการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือสะพานปลาที่มีศักยภาพการปรับรูปแบบในบทบาท หน้าทีขององค์การสะพานปลาเชิงพาณิชย์และเชิงสังคมควบคู่กันไป อาทิ การจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร ร้านค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับชุมชน และเพิ่มศักยภาพการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของหน่วยงานอย่างเต็มที่

๖. การประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

เปิดกว้างให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาและลงทุน โดยเฉพาะในด้านนวัตกรรม การพัฒนาสินทรัพย์ และการสร้างแบรนด์สินค้า โดยต้องคำนึงถึงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม

๗. การพัฒนาองค์กรภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ให้ทุกหน่วยงานดำเนินงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ยึดหลักธรรมาภิบาล และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ พร้อมทั้งประเมินและจัดลำดับความสำคัญของทรัพย์สินและโครงการต่าง ๆ อย่างรอบด้าน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด

๘. การต่อยอดโครงการที่ประสบผลสำเร็จในอดีต

พิจารณานำโครงการที่เคยประสบผลสำเร็จในอดีต อาทิ โครงการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงในราคาประหยัดให้แก่เรือประมงพื้นบ้าน มาดำเนินการต่อยอดอย่างเหมาะสม โดยให้ดำเนินการถอดบทเรียน วิเคราะห์ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ รวมถึงอุปสรรคที่เคยเกิดขึ้น เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานในรูปแบบที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสามารถขยายผลให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมต่อพี่น้องชาวประมงในวงกว้างต่อไป

๙. การย้ายสำนักงานใหญ่

การพิจารณาดำเนินให้คำนึงถึงความเหมาะสมในทุกมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความสะดวกสบายในการเดินทาง การเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกระดับ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในการทำงาน ลดภาระค่าใช้จ่าย และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการกิจของหน่วยงานโดยรวม

โดยมีการขับเคลื่อนแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ๒๕๖๙)

บทที่ ๓

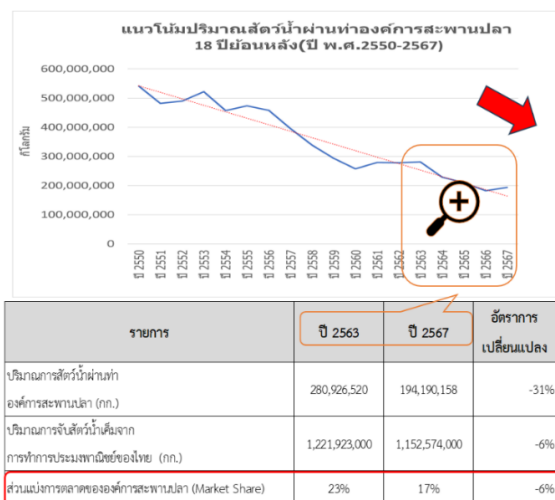
สาระสำคัญของแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา

๓.๑ วิสัยทัศน์

ตามท้องถื่นการสะพานปลา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ไว้ว่า “องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย และได้มาตรฐานสากล เพื่อความมั่นคงทางอาชีพประมง”

เมื่อพิจารณาทบทวนวิสัยทัศน์ดังกล่าวในช่วงการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า องค์การสะพานปลา ประสบปัญหาและอุปสรรคจากการพึ่งพิงธุรกิจหลัก คือ ธุรกิจสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ซึ่งมีภาวะการถดถอยของปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่าของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาที่มีรายได้สำคัญในส่วนค่าธรรมเนียมการให้บริการขนถ่ายสัตว์น้ำผ่านท่าและค่าธรรมเนียมการให้บริการต่างๆที่แปรผันตรงกับปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่า รวมถึงรายได้ในส่วนค่าเช่าพื้นที่ของผู้ประกอบการแพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในอุตสาหกรรมประมงที่อยู่ในพื้นที่สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา

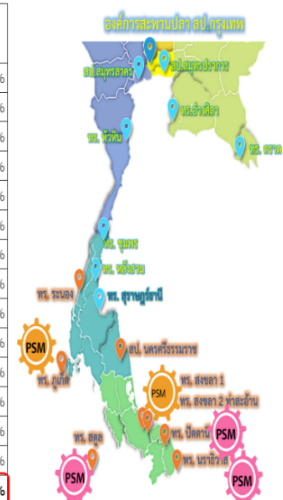
ตามข้อมูลสถิติปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่าสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่าปริมาณ ๕๔๐,๗๙๗,๐๖๗ กิโลกรัม ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่าปริมาณลดลงเหลือเพียง ๑๙๔,๑๙๐,๑๕๑ กิโลกรัม หรือคิดเป็นอัตราการลดลงร้อยละ ๖๔ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนปริมาณสัตว์น้ำเค็มจากการทำประมงพาณิชย์ของไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่มีปริมาณทั้งหมด ๑,๑๕๒,๕๗๔,๐๐๐ กิโลกรัม หรือคิดเป็นส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ ๑๗ ที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับส่วนแบ่งการตลาดในปี พ.ศ.๒๕๖๓ ที่คิดเป็นร้อยละ ๒๓ ของทั้งประเทศไทย จึงแสดงให้เห็นว่าไม่เพียงแต่การลดลงของปริมาณสัตว์น้ำในภาพรวมแล้ว ยังมีการแข่งขันในธุรกิจที่ส่งผลให้องค์การสะพานปลามีความจำเป็นต้องพิจารณาทบทวนวิสัยทัศน์ของการดำเนินกิจการอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนแบ่งการตลาด ลดลง 6% ในช่วง 5 ปี

หน่วยงาน	อัตราการเปลี่ยนแปลง
1. สะพานปลารุงเทพ	-94%
2. สะพานปลาสมุทรปราการ	-82%
3. สะพานปลาสมุทรสาคร	-76%
4. สะพานปลานครศรีธรรมราช	-25%
5. ท่าเทียบเรือประมงจันทวีน	-100%
6. ท่าเทียบเรือประมงชุมพร	-29%
7. ท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี	-52%
8. ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี	-47%
9. ท่าเทียบเรือประมงสตูล	-85%
10. ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต	-41%
11. ท่าเทียบเรือประมงระนอง	-88%
12. ท่าเทียบเรือประมงสงขลา	-77%
13. ท่าเทียบเรือประมงหลังสวน	-44%
14. ท่าเทียบเรือประมงบราเวียส	-97%
รวมองค์การสะพานปลา	-64%

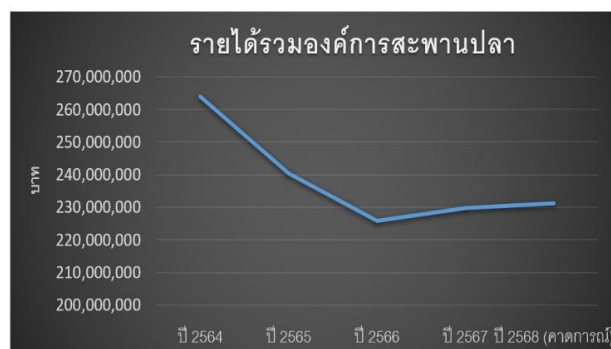
ปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่าลดลง 64% ตลอดช่วง 18 ปี

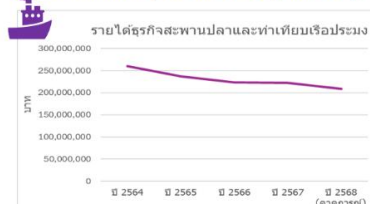
โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ จากรายได้รวม ๒๓๐ ล้านบาท ซึ่งเกิดจากหน่วยธุรกิจขององค์การสะพานปลาที่ประกอบไปด้วย ๓ ธุรกิจหลัก คือ ธุรกิจสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง รายได้ ๒๒๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๗ ธุรกิจการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ รายได้ ๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒ และ ธุรกิจสินเชื่อ รายได้ ๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑

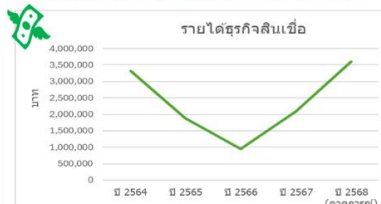
และเมื่อพิจารณารายธุรกิจ ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ถึง การคาดการณ์รายได้เมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ก็จะพบว่า ธุรกิจสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง จะมีรายได้ลดลงประมาณร้อยละ ๒๐ ซึ่งเป็นแนวโน้มเดียวกับปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่าที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ธุรกิจสินเชื่อ จะมีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๙ ซึ่งอาจจะยังมีทิศทางที่ไม่ชัดเจนนักในช่วงที่ผ่านมา และ ธุรกิจการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ ที่คาดว่าจะเติบโตสูงถึงร้อยละ ๒,๗๕๕ หรือเป็นยอดรายได้เกือบ ๒๐ ล้านบาท เมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

แนวโน้มกดย (ปี68 ลดลง -20% จากปี64)

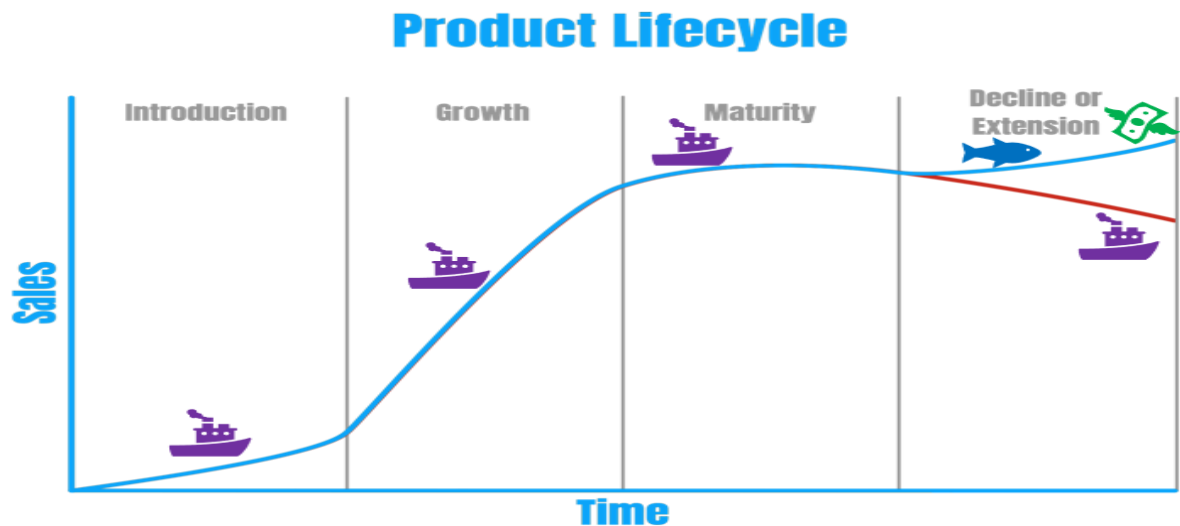
แนวโน้มแก้วตัว (ปี68 เพิ่มขึ้น +9% จากปี64)

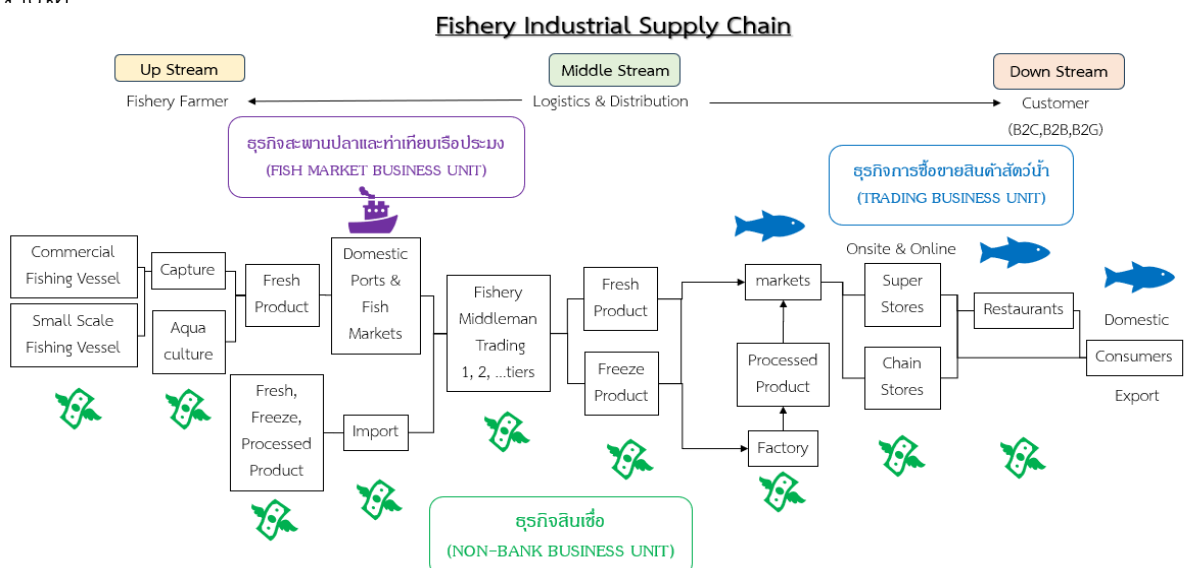
แนวโน้มเติบโตสูง(ปี68 เพิ่มขึ้น +2,755%จากปี64)

เมื่อพิจารณาจากวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์(Product Life Cycle) ในการดำเนินธุรกิจ ที่มีอยู่ด้วยกัน ๔ ช่วง คือ ช่วงแนะนำ (Introduction) ช่วงเติบโต (Growth) ช่วงเติบโตเต็มที่หรือจุดสูงสุด (Maturity) และช่วงถดถอย (Decline) ก็ถือได้ว่า ธุรกิจสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาได้เข้าสู่ช่วงของการถดถอยอย่างชัดเจน ในขณะที่ธุรกิจการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและธุรกิจสินเชื่อ ที่อยู่ในช่วงเริ่มต้นของช่วงแนะนำสินค้าสู่ลูกค้าก็ยังคงมีความเป็นไปได้และโอกาสที่จะสามารถสร้างรายได้ให้กับ องค์การสะพานปลา เพื่อชดเชยรายได้ที่ลดลงของธุรกิจสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

จากการวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมประมง(Fishery Industrial Supply Chain) ก็พบว่า แม้ว่าธุรกิจสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาที่อยู่ต้นน้ำของห่วงโซ่อุปทานฯ จะถูกจำกัดตามสถานที่ให้บริการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในช่วงของการถดถอยอย่างชัดเจน แต่สำหรับธุรกิจการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและธุรกิจสินเชื่อ นั้น องค์การสะพานปลาสามารถดำเนินการขยายการดำเนินงานกิจการทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของห่วงโซ่อุปทานฯ ซึ่งเป็นโอกาสของการสร้าง S-Curve ในการหารายได้ของหน่วยธุรกิจที่องค์การสะพานปลา มีอยู่แล้วให้สามารถมีศักยภาพและประสิทธิภาพที่สูงขึ้นในการหารายได้

ดังนั้น จากวิสัยทัศน์ของแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เดิมที่ว่า “องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย และได้มาตรฐานสากล เพื่อความมั่นคงทางอาชีพประมง”

จึงเปลี่ยนวิสัยทัศน์ของแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๙) เป็น “องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย ตลอดจนให้บริการธุรกิจเกี่ยวเนื่องอย่างครบวงจร เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงไทยอย่างยั่งยืน”

ซึ่งจะเป็นการขยายวิสัยทัศน์ให้มีความชัดเจนของการดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ไปสู่ธุรกิจเกี่ยวเนื่องของอุตสาหกรรมประมง อันสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์การสะพานปลา ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ.๒๕๔๖ ในข้อ “(๑) จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมการประมง”

๓.๒ พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบการบริหารองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ ด้วยองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง เพื่อให้บริการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ ทั้งในเชิงพาณิชย์และเชิงการท่องเที่ยว

๓. ขยายความสามารถในการให้บริการธุรกิจเกี่ยวเนื่องอย่างครบวงจร

๔. สนับสนุนส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี และส่งเสริมฐานให้แก่วางประมงและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวเนื่อง

๓.๓ ภารกิจหลัก

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมการประมง

๒. จัดดำเนินการหรือควบคุมและอำนวยความสะดวกบริการซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจกรรมอื่น ๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา

๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง

๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์ หรือสมาคมการประมง

๓.๔ ค่านิยม

FMO (เอฟ - โม) โดยเอาตัวอักษร FMO มาเป็นตัวตั้งต้น We are FMO Family มีความหมายดังต่อไปนี้

๑) Family Mind : รักตนเอง รักครอบครัว รักองค์กร ประกอบด้วย

๑. มีใจรักองค์กร รักเพื่อนร่วมงาน
๒. มีความภาคภูมิใจต่อการเป็นบุคลากรขององค์การสะพานปลา
๓. เอื้ออาทร แบ่งปัน ห่วงใยเพื่อนร่วมงาน
๔. มีความปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมงานองค์กร รักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงขององค์กร
๕. มุ่งมั่นทำดี ทำประโยชน์แก่องค์กร เพื่อนร่วมงานและประเทศได้

๒) M = Mastery : เป็นนายตัวเอง มีวุฒิภาวะ

๑. มีความคิด ความอ่าน รู้อะไร เป็นอะไร
๒. มีวุฒิภาวะ บุคลิกภาพดี
๓. รับผิดชอบต่อการกิจตนเอง มีวินัย ตรงเวลา
๔. ยึดประโยชน์ส่วนรวม
๕. ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓) O = Originality : เร่งสร้างสิ่งใหม่

๑. ใส่ใจเรียนรู้/ใฝ่รู้ตลอดชีวิต
๒. พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นำการเปลี่ยนแปลง
๓. นักสร้างสรรค์ริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ
๔. พัฒนางาน พัฒนาตนเอง ให้มีประสิทธิภาพสูง
๕. คิดบวก คิดสร้างสรรค์ มีพลังทางความคิดนำการเปลี่ยนแปลง

๓.๕ อัตลักษณ์

อัตลักษณ์ อสป. CI = Corporate Identity

“สะพานเชื่อมโยงสินค้าสัตว์น้ำคุณภาพ สู่ผู้บริโภคทั่วไทย ก้าวไกลทั่วโลก ”

A bridge linking quality aquatic products to consumers all over Thailand worldwide.

องค์อินทร์ พรหมเทวา ประสิทธิการดำเนินต่อสถิติชนม์ หกสิบเก้าสะพานเชื่อมและบกสู่ปวงข้า ปลาเวียนแหวกว่ายด้วยมานะ จำเริญกาล ตลอดไป

“เมื่ออาทิตย์อัสดง เรือกำลังจะออกจากฝั่งเพื่อไปทำการประมงและจับปลา” ชาวประมงถือเบ็ดสือถึงชาวประมงกำลังประกอบอาชีพประมง ซึ่งรูปคนและคันเบ็ด เป็นรูปที่คล้ายอักษรไทย เลข ๕ รูปปลาที่ยิ้มมีความสุข หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติแห่งท้องทะเลหน้าหาดเกลียวคลื่น สะพานและเรือประสานกัน หมายถึง องค์การสะพานปลาและเรือประมงเคียงคู่กัน โดยเชื่อมโยงด้วยสะพานภูมิพล ซึ่งสื่อถึงรัชกาลที่ ๙ และเป็นรัชสมัยการครองราช องค์การสะพานปลาได้จัดตั้งขึ้น ปี พ.ศ. ๒๔๙๖ และครบรอบ ๖๙ ปี

๓.๖ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Scanning)

๓.๖.๑ การวิเคราะห์ PESTEL

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ อสป. โดยใช้หลักการ PESTEL Analysis

- * การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้มีมากขึ้น
- * การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและการตื่นตัวของผู้สูงอายุ
- * การรับมือกับวัฒนธรรมที่หลากหลายจากภายนอก
- * การเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรม สังคมปรับตัวไม่ทัน
- * การเปลี่ยนแปลงจากสังคมที่มีค่านิยมทางวัฒนธรรมมามุ่งเน้นค่านิยมทางวัตถุ

- * ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและนโยบายของรัฐ
- * กระแสของสังคมที่มีการใช้สื่อออนไลน์ที่หลากหลาย
- * การมีส่วนร่วมในการพัฒนา e-Government
- * การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและระบบงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Participation)
- * หลักธรรมาภิบาลที่ดี การปกป้องคุ้มครองผู้บริโภค

- * สถานการณ์การท่องเที่ยวโลกและแนวโน้มในอนาคต
- * สถานการณ์ในปัจจุบันและวิวัฒนาการตลาด
- * การผลิตภาคอุตสาหกรรมและบริการ
- * มูลค่าการส่งออก/นำเข้าสินค้าตัวน้ำ
- * เสถียรภาพเศรษฐกิจ/แนวโน้มเศรษฐกิจในอนาคต

- * แผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
- * แผนยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)
- * นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- * นโยบายผู้บริหารระดับสูง อสป.
- * ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- * เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs (ECO-Efficiency)
- * ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- * แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเกษตร
- * ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13
- * ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทย BCG Model พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๖๙
- * นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และแผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy)

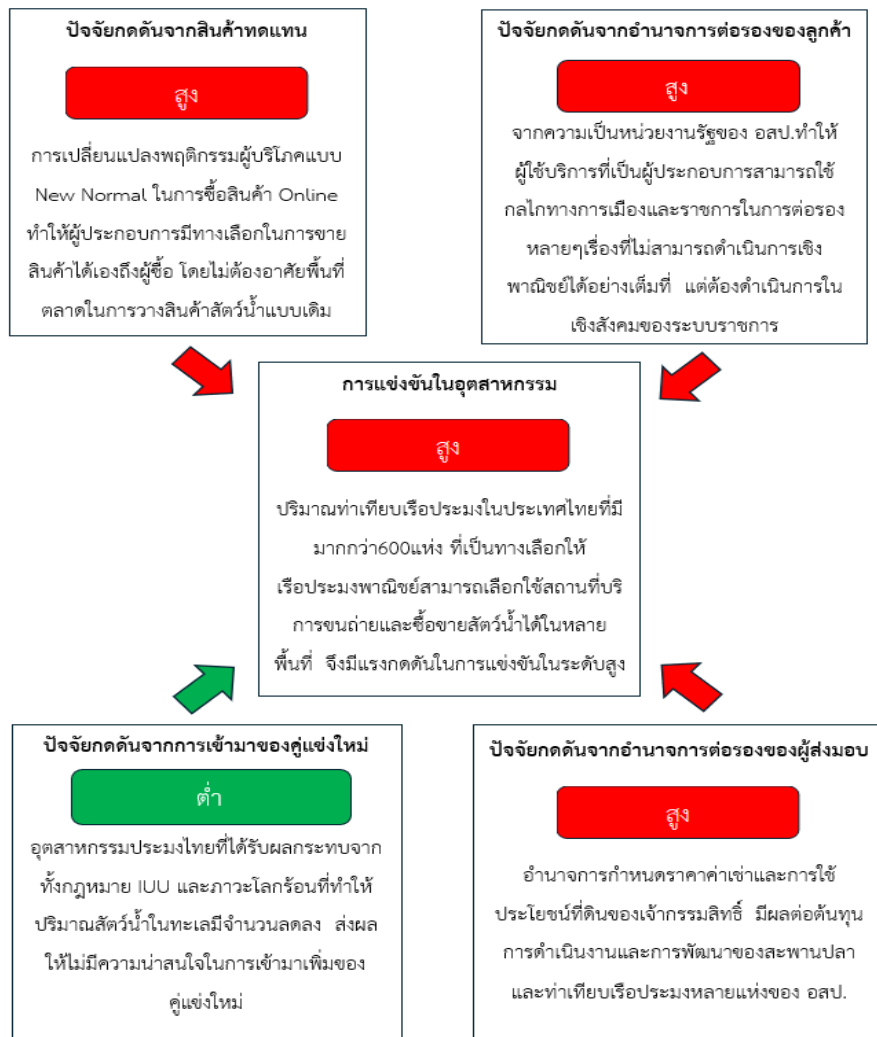
- * ฐานทรัพยากรธรรมชาติลดน้อยและเสื่อมโทรมลง
- * สถานการณ์ภัยแล้ง
- * การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)
- พ.ร.บ. จัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖
- พ.ร.ก. การประมง พ.ศ. ๒๕๕๔
- พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ตารางการวิเคราะห์ PESTEL

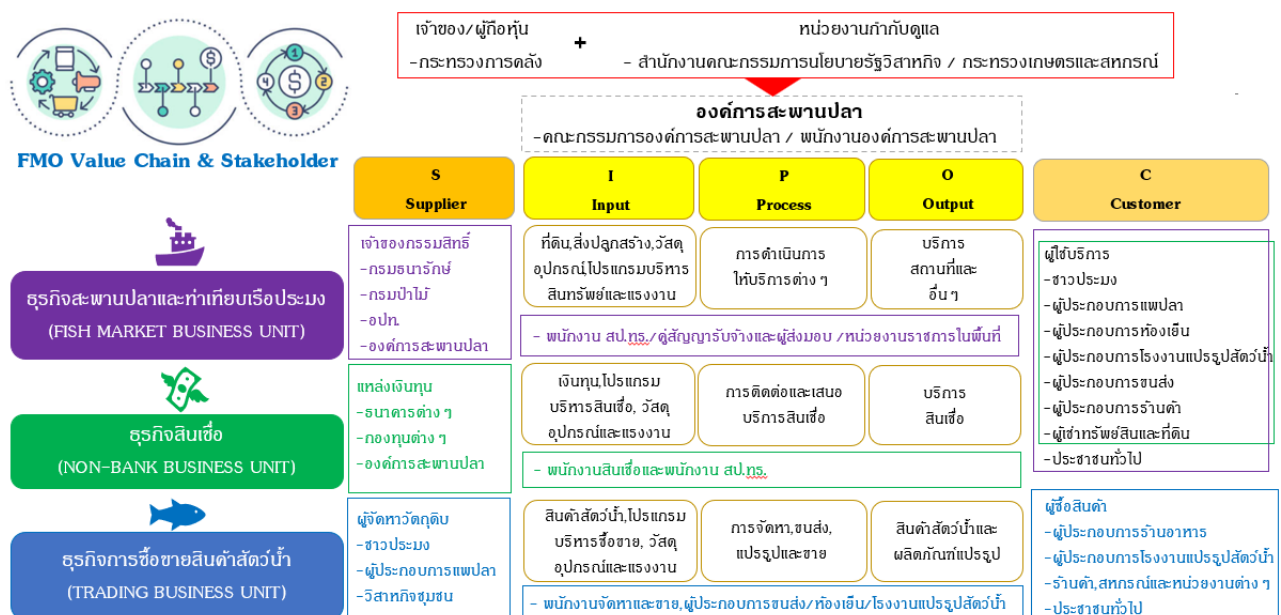
ปัจจัยภายนอก	ผลกระทบ
นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน (Political)	
นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง เช่น ยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ทำให้องค์การสะพานปลามีโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการดิจิทัล	(+)
นโยบายรัฐบาลส่งเสริม Big Data, Technology ส่งผลให้ องค์การสะพานปลา มีโอกาสพัฒนา Digital Platform และใช้ประโยชน์จาก Big Data	(+)
ยุทธศาสตร์ประเทศให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมประเทศด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามนโยบาย Thailand ๔.๐	(+)

สภาพเศรษฐกิจ ตลาด และการแข่งขัน (Economics)	
แนวโน้มเศรษฐกิจถดถอยและปัญหาสงครามระหว่างประเทศมีความไม่แน่นอนสูง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความต้องการของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย	(-)
ปัญหาการกีดกันทางการค้าของประเทศมหาอำนาจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการส่งออกสินค้าประมงไทย	(-)
พฤติกรรมและความนิยมของลูกค้า (Social)	
การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal ในการซื้อสินค้า Online ส่งผลทั้งด้านบวกให้องค์การสะพานปลาสามารถมีช่องทางธุรกิจที่สามารถจำหน่ายสินค้าทาง Online ได้เพิ่มมากขึ้น แต่ก็ส่งผลทางด้านลบต่อความเป็นตลาดซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำที่ไม่จำเป็นต้องมาใช้สถานที่สะพานปลาและทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาที่สามารถเข้าถึงลูกค้าและผู้บริโภคได้	(+) / (-)
นวัตกรรมและเทคโนโลยี (Technology)	
เทคโนโลยีมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สามารถพัฒนากระบวนการทำงาน, ผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าและผู้บริโภคได้ดียิ่งขึ้น	(+)
การซื้อสินค้า Online ผ่าน smartphone ส่งผลทั้งด้านบวกให้องค์การสะพานปลาสามารถมีช่องทางธุรกิจที่สามารถจำหน่ายสินค้าทาง Online ได้เพิ่มมากขึ้น แต่ก็ส่งผลทางด้านลบต่อความเป็นตลาดซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำที่ไม่จำเป็นต้องมาใช้สถานที่สะพานปลาและทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาที่สามารถเข้าถึงลูกค้าและผู้บริโภคได้	(+) / (-)
สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน (Environment and Sustainability)	
การเปลี่ยนแปลงสภาพร่อนน้ำที่ต้นทุนของสะพานปลาและทำเทียบเรือประมงหลายแห่งขององค์การสะพานปลาเป็นอุปสรรคต่อการเข้ามาขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำของเรือประมงพาณิชย์	(-)
สภาวะโลกร้อนส่งผลกระทบต่อปริมาณวัตถุดิบสัตว์น้ำในทะเลที่จับโดยเรือประมงไทยมีอัตราการลดลงอย่างต่อเนื่อง	(-)
สภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ (Legal)	
พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา ยังมีข้อจำกัดในการดำเนินกิจการขององค์การสะพานปลา และไม่สอดคล้องกับบริบทความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมประมงไทย	(-)

๓.๖.๒ การวิเคราะห์ Five Forces Model

๓.๖.๓ การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓.๖.๔ การวิเคราะห์ McKinsey ๗S Framework

๗S Framework	รายละเอียด	ผลวิเคราะห์
Structure-โครงสร้างองค์กร	- โครงสร้างองค์กรขององค์การสะพานปลามีการจัดแบ่งภารกิจเป็น ๓ ส่วน โดยมีรองผู้อำนวยการรับผิดชอบ คือ ๑.ด้านบริหาร ๒.ด้านสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๓.ด้านพัฒนากิจการประมง - ธุรกิจสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง มีความเปลี่ยนแปลงของสภาพธุรกิจที่สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงแต่ละแห่งต้องปรับโครงสร้างบุคคลากรให้สอดคล้องกับระดับความสำคัญและศักยภาพของการสร้างรายได้ - ธุรกิจการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและธุรกิจสินเชื้อ ยังมีโครงสร้างบุคคลากรที่ไม่ชัดเจนตามทิศทางการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพในการจัดการรายได้มากขึ้น	ควรปรับปรุง
Strategy-กลยุทธ์	ยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลาของแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ โดย ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างศักยภาพการจัดการรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง และ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล ซึ่งการทบทวนแผนวิสาหกิจในปี พ.ศ.๒๕๖๙ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานที่ผ่านมาว่า ควรปรับปรุงทั้งยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ให้สามารถตอบโต้ต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	ควรปรับปรุง
Shared Value-ค่านิยมร่วม	องค์การสะพานปลายังมีความไม่ชัดเจนของการกำหนดค่านิยมร่วมขององค์กรจึงทำให้การนำไปสู่การปฏิบัติไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ควรปรับปรุง
Style-รูปแบบการบริหาร	รูปแบบการบริหารขององค์การสะพานปลาขึ้นกับผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาแต่ละท่านที่จะมีรูปแบบการบริหารตามประสบการณ์, วิสัยทัศน์และทัศนคติส่วนบุคคล ที่ทำให้องค์กรมีการดำเนินงานที่ขาดทิศทางที่ชัดเจน ซึ่งเมื่อสำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินกระบวนการปฏิบัติงานและการจัดการ (Core Business Enablers) ของรัฐวิสาหกิจ ทั้ง ๘ ด้าน ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ อสป. ได้รับการประเมินผล	ควรปรับปรุง

	คะแนนด้าน Core Business Enablers = ๑.๖๗๗๒ ซึ่งยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ โดยประกอบด้วย ๑. การกำกับดูแลที่ดีและการนำองค์กร (Corporate Governance & Leadership : CG) = ๑.๖๘๔๒ , ๒. การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning : SP) = ๑.๖๔๑๗, ๓. การบริหารความเสี่ยง และควบคุมภายใน (Risk Management & Internal Control : RM & IC) = ๑.๔๘๐๐, ๔. การมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และลูกค้า (Stakeholder & Customer : SCM) = ๑.๓๖๙๒, ๕. การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology : DT) = ๑.๓๓๗๙, ๖. การบริหารทุนมนุษย์(Human Capital Management : HCM) = ๒.๑๕๕๓, ๗. การจัดการความรู้และนวัตกรรม (Knowledge Management & Innovation Management : KM & IM) = ๑.๕๕๒๖ และ ๘. การตรวจสอบภายใน (Internal Audit : IA) = ๒.๑๙๗๑	
System-ระบบงาน	ระบบงานขององค์การสะพานปลายังเป็นระบบงานที่ยังอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านของระบบงานเก่าแบบระบบราชการ กับระบบงานตามหลักเกณฑ์การประเมินกระบวนการปฏิบัติงานและการจัดการ (Core Business Enablers) ของรัฐวิสาหกิจซึ่งอ้างอิงระบบการบริหารงานคุณภาพ หรือ Total Quality Management ที่หน่วยงานภายใน อสป.ก็ยังไม่สามารถปรับปรุงระบบงานให้เกิดประสิทธิภาพและมีมาตรฐานได้เท่าที่ควร	ควรปรับปรุง
Staff-บุคลากร	บุคลากรขององค์การสะพานปลายังขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาองค์กรได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในปัจจุบัน	ควรปรับปรุง
Skill-ทักษะ	ทักษะของบุคลากรขององค์การสะพานปลาเป็นทักษะที่ยังยึดติดกับรูปแบบการปฏิบัติงานแบบเดิมในอดีต ยังขาดการอบรมและพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในปัจจุบัน อาทิเช่น ทักษะทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการแก้ปัญหาและปรับปรุงงาน ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการสื่อสาร ฯลฯ	ควรปรับปรุง

๓.๖.๕ การวิเคราะห์คู่เทียบ (Benchmarking Analysis)

เพื่อให้การวิเคราะห์คู่เทียบ (Benchmarking Analysis) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในมิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

๓.๖.๕.๑ การวิเคราะห์คู่เทียบในรัฐวิสาหกิจ มีดังนี้

๑. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.)

ประวัติการก่อตั้ง อ.ต.ก. ได้เริ่มก่อตั้งเมื่อปลายปี ๒๕๑๗ ในขณะนั้น อ.ต.ก. ไม่มีสำนักงานเป็นของตนเอง โดยอาศัยสถานที่ของกรมวิชาการเกษตร ที่ตึกกรมกสิกรรม (เดิม) ต่อมาปริมาณงานเพิ่มมากขึ้นทำให้สถานที่คับแคบจึงได้ย้ายไปเช่าตึกเอกชน ณ อาคารเลขที่ ๑๗๕/๑ ซอยกระทรวงสาธารณสุข ถนนสามเสน กรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๘ ในปีงบประมาณ ๒๕๑๘ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้ อ.ต.ก. เช่าที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน ๔๒ ไร่เศษ ในบริเวณ ย่านรับส่งสินค้าย่านพหลโยธิน อ.ต.ก. ได้รับงบประมาณสร้างอาคารสำนักงานเป็นตึก ๓ ชั้น แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๒๐ พร้อมทั้งได้สร้าง ตลาดกลางพหลโยธินและคลังสินค้า จำนวน ๔ หลัง แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๙ อ.ต.ก. ได้ก่อสร้าง สำนักงานใหม่ อีกหลังหนึ่ง เป็นอาคาร ๖ ชั้น ซึ่งใช้เป็นสำนักงานจนถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.) เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๑๗ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. จัดตั้งตลาดเพื่อให้เป็นแหล่งกลางในการซื้อขายผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และสินค้าอื่น ๆ

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรส่งผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในครัวเรือนมาจำหน่ายโดยตรงโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง

๓. ซื้อและจัดให้มีการซื้อผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร หรือสินค้าอุตสาหกรรมในครัวเรือน รวมทั้งเครื่องอุปโภคและบริโภคเพื่อจำหน่าย

๔. ดำเนินการพยุหราคาส่งผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

๕. ช่วยเหลือเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรในการผลิต การจำหน่าย การตลาด การเก็บรักษาและการขนส่งซึ่งผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

๖. ดำเนินการหรือส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรดำเนินการค้า ขนส่งและรับฝาก ซึ่งผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ปัจจัยในการผลิต วัสดุการเกษตร เครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตร หรือเครื่องอุปโภคและบริโภค

๗. ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงคุณภาพ มาตรฐานและการผลิต ผลิตผลทางการเกษตรให้ตรงกับความต้องการของตลาด

๘. ดำเนินการในฐานะตัวแทนของรัฐบาลและกระทรวง ทบวง กรม เพื่อจัดหาปัจจัยในการผลิตและเครื่องอุปโภคและบริโภค จำหน่ายให้แก่เกษตรกรในราคาอันสมควร

ดำเนินงานภายใต้การดูแลควบคุมของคณะกรรมการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ประกอบด้วย

- ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ
- ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นกรรมการ
- กรรมการอื่นๆ อีกไม่เกิน ๗ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยในจำนวนนี้ให้มีสถาบันเกษตรกรไม่น้อยกว่า ๒ คน และผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ สามารถดูรายละเอียดอำนาจหน้าที่ของ อ.ต.ก. เพิ่มเติมได้ "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง อ.ต.ก. พ.ศ. ๒๕๑๗"

วิสัยทัศน์ องค์กรที่เป็นศูนย์กลางและช่องทางจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีความโดดเด่น น่าเชื่อถือ ด้านคุณภาพเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

๑. สร้างและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรในระบบออนไลน์ ออฟไลน์ ทั้งส่วนกลางและภูมิภาคเพื่อเป็นช่องทางจำหน่ายสินค้าเกษตร

๒. สนับสนุนและส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้รับความเชื่อถือด้านคุณภาพ และมีความปลอดภัย

๓. สร้างมาตรฐานแบรนด์ อ.ต.ก.

๔. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรโดยใช้การตลาดนำการผลิต

๕. สร้างความเชื่อมั่นต่อองค์กรของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๒. องค์การตลาด กระทรวงมหาดไทย

ประวัติขององค์กร

ในสมัยรัฐบาล จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า บริเวณพระอารามหลวงวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม (วัดโพธิ์) เป็นพระอารามเก่าแก่คู่บ้านคู่เมือง เป็นที่เคารพสักการะของประชาชนทั่วไป และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของ ชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก แต่สภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบสกปรก ไม่เป็นระเบียบ มีสภาพคล้ายแหล่งสลัม ทั้งนี้เนื่องจาก มีพ่อค้าแม่ค้าปลูกเพิงพักอาศัยและวางสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคนานาชนิดขายเป็นประจำถาวร เกิดปัญหาแก่ วัด ประชาชน และทางราชการเป็นอย่างมาก ซึ่งถ้าหากทางราชการจะขับไล่ พ่อค้าแม่ค้าและครอบครัวจะเดือดร้อนไม่มีที่ทำมาหาเลี้ยงชีพ รัฐบาลจึง แก้ปัญหา โดยการจัดตั้งองค์การตลาดขึ้น ที่บริเวณปากคลองตลาด ซึ่งเป็นทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม มีการคมนาคมสะดวกทั้งทางน้ำและทางบก เพื่อจัดตั้งตลาดกลางผักและผลไม้ขึ้นรองรับ และเพื่อความสมบูรณ์ได้ย้ายผู้ค้าส่งตลาดผักสด กรมภูธรเรศน์ (ตลาดเก่าเยาวราช) ให้มารวมกันอยู่บริเวณปากคลองตลาดเป็นแห่งเดียวกัน

องค์การตลาด ได้จัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๖ โดย "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ. ๒๔๙๖" ซึ่งครั้งแรก ที่จัดตั้งนั้น ได้สังกัดกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทยมีเงินทุนสำหรับดำเนินกิจการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งฯ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิมครั้งแรกจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจะจ่ายเพิ่มเป็นคราวๆ ไป ตามจำนวนที่รัฐบาลเห็นสมควรแต่ความเป็นจริงจำนวนเงินทุนเริ่มต้นที่องค์การตลาด ได้รับจากงบประมาณแผ่นดินเพียง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น

องค์การตลาดจำเป็นต้องกู้จากธนาคารออมสินเพิ่มอีกจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อรวมเป็นเงินทุนเพื่อดำเนินงานขั้นต้นทั้งสิ้น ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมารัฐบาลเห็นว่ากรมประชาสัมพันธ์ ไม่ได้มีหน้าที่โดยตรงที่จะบริหารงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งองค์การตลาดได้ เนื่องจากเป็นระยะเริ่มต้นของการดำเนินกิจการ ดังนั้นเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินงาน เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ จึงโอนองค์การตลาด ไปสังกัดกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ เพราะได้เล็งเห็นว่า กรมการค้าภายในมีหน้าที่เกี่ยวกับ ธุรกิจการพาณิชย์ สามารถที่จะควบคุมงานขององค์การตลาดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งได้ระยะเวลา ๔ ปี ที่องค์การตลาดสังกัด กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ กิจการไม่เจริญก้าวหน้าตามที่คาดหมายไว้ รัฐบาลโดย ฯพณฯ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรี ได้มีบัญชาให้โอนองค์การตลาด ไปสังกัดกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งนับแต่นั้นเป็นต้นมากิจการขององค์การตลาดก็ได้เจริญก้าวหน้าและดำเนินการเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

องค์การตลาด เป็นรัฐวิสาหกิจหน่วยงานหนึ่งในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยใช้งบประมาณจากเงินทุนหมุนเวียนขององค์การตลาด ไม่ได้ขอใช้งบประมาณแผ่นดินแต่อย่างใด และนำเงินส่งเป็น รายได้แผ่นดินในอัตราร้อยละ ๕๕ ของกำไรสุทธิประจำปี ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน สถานที่ตั้ง ๕๑/๔๗ ถนนฝัก ขอย ๔ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐ เปิดดำเนินการวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. องค์การตลาดเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงมหาดไทย ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนา และบริหารเครือข่ายตลาดภาครัฐ และส่งเสริมตลาดร่วมเอกชน เพื่อเป็นกลไกของรัฐบาลในการกระจายสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าชุมชน เพื่อประชาชน ปัจจุบันดำเนินการกิจ ๒ ประการ คือ

๑) การกิจในด้านการบริหารพื้นที่ตลาด โดยมีตลาดในความรับผิดชอบ ๕ แห่ง มีดังนี้

๑.๑ ตลาดกลางผักและผลไม้ สาขาปากคลองตลาด เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

: มีเนื้อที่ ๕ ไร่ ๓ งาน ๑ ตรว. กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นขององค์การตลาด

๑.๒ ตลาดกลางเกษตรกร สาขาหนองม่วง อำเภอหนองม่วง จังหวัดลพบุรี

: มีเนื้อที่ ๔ ไร่ ๒ งาน กรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นขององค์การตลาด

๑.๓ ตลาดกลางเกษตรกร สาขาลำพูน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

: มีเนื้อที่ ๓ ไร่ เป็นที่ดินราชพัสดุ ของกรมธนารักษ์

๑.๔ ตลาดกลางเกษตรกร สาขาบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

: มีเนื้อที่ ๑๕ ไร่ กรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นขององค์การตลาด

๑.๕ ตลาดกลางเกษตรกร สาขตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

: มีเนื้อที่ ๒๑ ไร่ ๓ งาน เป็นที่ดินราชพัสดุ ของกรมธนารักษ์

และ ๒) การกิจในด้านธุรกิจอื่น เช่น ดำเนินการเกี่ยวกับการจำหน่ายข้าวสารและอาหารดิบให้แก่เรือนจำและส่วนราชการต่างๆ เป็นต้น

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

๑. จัดสร้างตลาดสาธารณะให้เพียงพอแก่ความต้องการ
๒. ปรับปรุงตลาดสาธารณะที่มีอยู่แล้วให้ถูกสุขลักษณะและทันสมัย
๓. ส่งเสริมตลาดเอกชน
๔. จัดและส่งเสริมการผลิตโคกภณท์ให้พอแก่ความต้องการของตลาด
๕. จัดการขนส่งโคกภณท์ไปสู่ตลาดให้เป็นไปโดยสะดวก
๖. จัดดำเนินการ ควบคุมและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับตลาดขององค์การ

ให้องค์การมีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) สร้าง ซื้อ จัดหา ยืม ให้ยืม เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครอง หรือดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้บริการ หรือทรัพย์สินใดๆ อันเกี่ยวกับตลาด

(๒) กู้ยืมเงิน หรือให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคล หรือด้วยทรัพย์สิน หรือรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้เพื่อสร้างตลาดและปรับปรุงตลาด การกู้ยืมเงินถ้าเป็นจำนวนเงินเกินสามล้านบาทต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๓) ทำการค้าและขนส่งสินค้า

(๔) ออกเงินลงทุนหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เพื่อจัดตั้งหรือดำเนินการตลาด

(๕) วางระเบียบในการจัดตลาดขององค์การ

(๖) กระทำการอื่นใดเพื่อส่งเสริมตลาดและการผลิตโคกภณท์เพื่อให้พอแก่ความต้องการของตลาด

วิสัยทัศน์ : องค์การตลาดเป็นแหล่งสร้างรายได้ของผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้บริโภคสมประสงค์ อย่างยั่งยืน

พันธกิจ : องค์การตลาดมุ่งมั่นในการ นำสินค้าสู่ผู้บริโภค อย่างมีอาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑) ตลาดอัตลักษณ์ "บำบัดทุกข์ บำรุงสุข" ยุคดิจิทัล (Community based market in digital era)

๒) เร่งรัดการพัฒนาคุณภาพ ภาพลักษณ์ (Re-inventing, Re-image)

๓) สร้างและใช้เครือข่ายและหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ (Strategic Partner)

ค่านิยมหลัก (Core Values)

I Markets

I = Integrity	ซื่อตรง
M = Marketing Boldness	จริงใจ
A = Accountability	จิตสำนึกพร้อมรับการตรวจสอบ
R = Result oriented	มุ่งผลสัมฤทธิ์
K = Knowledge	รอบรู้
E = e-Commerce	เก่งพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
T = Trustworthy Advisory	เป็นที่ปรึกษาที่น่าเชื่อถือ ไว้ใจได้
S = Self-Discipline & Social responsibility	มีวินัย & รับผิดชอบต่อสังคม

๓.๖.๕.๒ การวิเคราะห์คู่เทียบผู้ประกอบการเอกชนในประเทศ มีดังนี้

๑. ตลาดทะเลไทย

ตลาดทะเลไทย ตั้งที่ ๑/๒ หมู่ ๑ ถนนพระราม ๒ ตำบลท่าจีน อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เกิดการรวมตัวของผู้มีอาชีพประมง และผู้ประกอบการธุรกิจต่อเนื่อง อันได้แก่ นักธุรกิจชั้นนำของจังหวัด โดยการร่วมมือของพ่อค้า ประชาชน ชาวประมง ได้ระดมเงินทุนถึง ๔๐๐ ล้านบาท ซื้อที่ดินซึ่งมีพื้นที่กว่า ๑๕๐ ไร่อยู่ห่างกรุงเทพฯ ประมาณ ๒๖ กิโลเมตร สร้างสรรค์ให้เป็นศูนย์กลางค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปครบวงจรที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และเป็นศูนย์ส่งเสริมพาณิชย์กรรมของจังหวัดสมุทรสาครภายใต้ชื่อโครงการ “ตลาดทะเลไทย” การบริหารจัดการโดยสหกรณ์พัฒนาการประมงมหาชัย จำกัด ตลาดทะเลไทยนั้นได้แบ่งเป็น ๒ ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่ ตลาดขายปลีกและตลาดขายส่ง โดยตลาดขายส่งจะแยกเป็น ๒ ประเภท คือ แพกุ้งประมาณ ๑๓๖ แพ และแพปลา ๑๒๐ แพ ซึ่งถือเป็นแหล่งรวมแพกุ้งและแพปลาที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ ส่วนตลาดค้าปลีก จะเป็นแหล่งรวมผู้ซื้อผู้ขายผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปทุกประเภท เช่น หอยจ๊อ ลูกชิ้น ปูอัด รวมถึงอาหารแห้ง เช่น ปลาแห้ง กุ้งแห้ง ปลาเค็ม เป็นต้น นอกจากนี้ทางตลาดทะเลไทยยังสามารถรับผู้ประกอบการได้ทั้งหมด ๒๐๐ ราย โดยมีผู้ซื้อมากถึง ๒,๐๐๐ รายต่อวัน มีปริมาณการซื้อขายสูงถึง ๓๐๐ ตันต่อวัน คิดเป็นมูลค่าการซื้อขายต่อวันประมาณ ๖๕ ล้านบาท หรือคิดเป็นมูลค่ารวมต่อปีประมาณ ๒๓,๗๒๕ ล้านบาท (ณ ๒๒ ธ.ค. ๒๕๖๐)

๒. ตลาดปลาสหกรณ์ประมงแม่กลอง

สหกรณ์ประมงแม่กลอง จำกัด (ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำ จังหวัดสมุทรสงคราม) สำนักงาน ๒๐๐-๒๐๑ หมู่ ๕ ตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ตลาดปลา เป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าสัตว์น้ำของสมาชิกและชาวประมงทั่วไป โดยดำเนินธุรกิจจากการรวบรวมผลผลิตจากสมาชิก เพื่อลดปัญหาในการนำปลาไปขายต่างจังหวัดและไม่สามารถกำหนดราคาได้ สหกรณ์ได้อนุญาตสมาชิกที่มีความสนใจเข้ามาทำหน้าที่แพปลาเพื่อเป็นผู้จัดการขายปลาของสมาชิก โดยสหกรณ์จัดการอำนวยความสะดวก ด้านที่จอดรถ ภาชนะ สถานที่เก็บของ น้ำแข็ง สุขา โดยระบบการประมูล อีกทั้งยังมีระบบกล้องวงจรปิด ระบบสุขอนามัย ระบบการคุ้มครองเครื่องจักรการคุ้มครองสารฟอร์มาลีน และมีการปรับปรุงตลาดเพื่อรองรับ IUU Fishing ปี ๒๕๓๘ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ตลาดปลาเป็น “ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำ จังหวัดสมุทรสงคราม” โดยมีเนื้อที่อาคาร ๑๒,๐๐๐ ตารางเมตร ลานจอดรถคอนกรีตกว่า ๑๓ ไร่ สามารถรองรับปริมาณปลาวันละกว่า ๘๐ ตู้เย็น เป็นปริมาณปลาวันละกว่า ๖๐๐ ตัน สหกรณ์ประมงแม่กลองมีตัวแทนจำหน่ายกว่า ๔๐ รายและมีผู้ซื้อหรือผู้ประกอบการรายใหญ่ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ รายต่อวัน ส่งผลให้เกิดมูลค่าการซื้อขายไม่ต่ำกว่า ๒๐ ล้านบาทต่อวันหรือคิดเป็นมูลค่าสูงถึง ๖๐๐ ล้านบาทต่อเดือน

๓. ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำกรุงเทพบางบอน

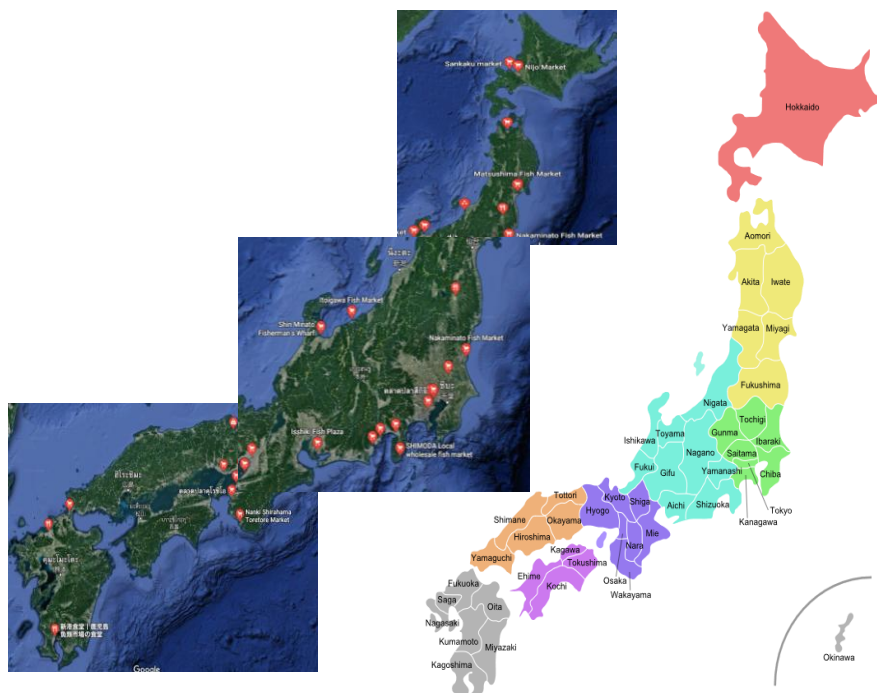
ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำกรุงเทพ - บางบอน ตั้งที่ ถนนบางบอน ๓ แขวงบองบอนเหนือ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำหน่ายอาหารทะเลสด สัตว์น้ำเค็ม สัตว์น้ำจืดทุกชนิด ในราคาปลีก-ส่ง สินค้าสดใหม่สะอาดทุกวัน ได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัยจากสำนักงานกรุงเทพมหานครฯ เวลาเปิดขายอาหารทะเล รอบเวลา ๒๓.๐๐-๐๒.๐๐ น. เปิดขายปลาน้ำจืด กุ้งน้ำจืด สัตว์น้ำจืด รอบเวลา ๐๗.๐๐-๑๒.๐๐ น. เปิดให้บริการทุกวัน ยกเว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์ ตามที่ตลาดฯประกาศหยุด

๓.๖.๕.๓ การวิเคราะห์คู่เทียบจากต่างประเทศ

การวิเคราะห์คู่เทียบจากต่างประเทศเป็นกระบวนการที่มีการเปรียบเทียบกับหน่วยงานองค์กรธุรกิจอื่นทั้งในและต่างประเทศ ที่มีรูปแบบธุรกิจซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานในฟังก์ชันงานที่มีความคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา โดยวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) และนำไปสู่การกำหนดแนวทางและรายละเอียดในการพัฒนาเพื่อให้ทัดเทียมหรือเหนือกว่าคู่เทียบที่นำมาเปรียบเทียบได้ในอนาคต

ซึ่งหากพิจารณาคู่เทียบในลักษณะธุรกิจที่เกี่ยวกับสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีความชัดเจนโดดเด่น และเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก ตลาดปลา (Fish Market) ของประเทศญี่ปุ่นจึงมีความเหมาะสมที่สุดที่จะทำให้อาจเกิดประโยชน์ในการนำมาเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา อันเนื่องมาจากประเทศญี่ปุ่นที่มีลักษณะเป็นเกาะที่มีตลาดปลาในรูปแบบต่าง ๆ จำนวนมากที่กระจายอยู่ทั้งแนวชายฝั่งและในตัวเมืองต่าง ๆ ของประเทศ ที่ทำให้สินค้าสัตว์น้ำที่จับมาได้จากชาวประมงมีเส้นทางการเดินทางและกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภคทั้งรูปแบบการค้าส่งและค้าปลีกในประเทศ รวมไปถึงการส่งออกไปทั่วโลก ซึ่งตลาดปลาของประเทศญี่ปุ่นรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถค้นหาได้จาก Google Map เมื่อค้นหาคำว่า “Fish Market”

ตลาดปลาของประเทศญี่ปุ่นจึงเป็นมากกว่าช่องทางการซื้อขายสัตว์น้ำ เพื่อนำไปสู่ภาคการบริโภคของระบบอุตสาหกรรมประมง แต่ยังสามารถเกิดมูลค่าในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศที่กลายเป็นจุดขายในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกที่เดินทางมาเพื่อท่องเที่ยว เยี่ยมชม และศึกษาดูงานกิจกรรมต่าง ๆ ในตลาดปลาของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งถือได้ว่าตลาดปลาของประเทศญี่ปุ่นสามารถเป็นทั้งคู่เทียบ (Benchmark) และแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนแม่บทด้านการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ซึ่งสามารถสรุปรูปแบบตลาดปลาในประเทศไทยได้ ๒ รูปแบบ คือ

๑. ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)
๒. ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction)

อีกทั้งสามารถแบ่งการพัฒนาตลาดปลาในประเทศไทยออกเป็น ๓ ระยะ ได้ดังนี้

๑. ระยะก่อนการพัฒนา (Pre-Development)
๒. ระยะการพัฒนาในเชิงเดี่ยว (Single Development)
๓. ระยะการพัฒนาในเชิงบูรณาการ (Integrated Development)

FISH MARKET TYPE	PHASE#1 PRE-DEVELOPMENT	PHASE#2 SINGLE DEVELOPMENT	PHASE#3 INTEGRATED DEVELOPMENT
RETAIL MARKET	MODEL 1.1 MODEL 1.2	MODEL 2.1	MODEL 3.1 MODEL 3.2 MODEL 3.3
WHOLESALE AUCTION	MODEL 1.3	MODEL 2.2 MODEL 2.3	

ซึ่งสามารถพิจารณารูปแบบ (MODEL) ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันได้จากตัวอย่างตลาดปลาแต่ละรูปแบบได้ดังนี้

รูปแบบที่ ๑.๑ (MODEL ๑.๑)

ลักษณะเด่น : ตลาดปลาค้าปลีกของชุมชนแนวชายฝั่งทะเล

ประเภท : ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)

ระยะ : ก่อนการพัฒนา (Pre-Development)

ตัวอย่าง : ตลาดปลานะคะมิเนโตะ (Nakaminato Fish Market) จังหวัดอิบะระกิ

ตลาดปลานะคะมิเนโตะ (Nakaminato Fish Market) จังหวัดอิบะระกิ เป็นตลาดปลาที่อยู่บริเวณแนวชายฝั่ง ซึ่งเป็นตลาดปลาที่คล้ายๆ กับตลาดปลาอื่นๆ ที่กระจายอยู่ทั่วทุกจังหวัดที่อยู่ในแนวชายฝั่งของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเกิดขึ้นโดยชุมชนที่จัดสรรพื้นที่อย่างง่าย ไม่ได้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบมากนัก จึงเป็นตลาดปลาที่ยังคงสภาพการค้าขายอย่างเรียบง่ายและมีเสน่ห์ในรูปแบบชีวิตความเป็นอยู่แบบดั้งเดิมของคนในพื้นที่

รูปแบบที่ ๑.๒ (MODEL ๑.๒)

- ลักษณะเด่น : ตลาดปลาค้าปลีกของชุมชนในเมือง
- ประเภท : ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)
- ระยะ : ก่อนการพัฒนา (Pre-Development)
- ตัวอย่าง : ตลาดปลาซึกิจิ (Tsukiji Fish Market) กรุงโตเกียว (หลังจากย้ายการประมูลไปตลาดโทโยสุแล้ว)

หลังจากย้ายกิจกรรมการประมูลไปตลาดโทโยสุแล้ว เพื่อเป็นการปรับปรุงพัฒนาและยกระดับสุขอนามัย และตลาดกลางในกรุงโตเกียวให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ตลาดปลาซึกิจิ (Tsukiji Fish Market) จึงเหลือเพียงส่วนร้านค้าและร้านอาหารญี่ปุ่นที่ก็ยังคงเป็นที่นิยมของชาวญี่ปุ่นและนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกที่มาเยือน เพราะความสะดวกสบายในการเดินทางในกรุงโตเกียวและตลาดที่ยังค่อนข้างมีรูปแบบดั้งเดิมตามอาคารพาณิชย์ของชุมชนเมือง

รูปแบบที่ ๑.๓ (MODEL ๑.๓)

ลักษณะเด่น : ตลาดประมูลสัตว์น้ำในบริเวณท่าเทียบเรือลักษณะเปิดโล่ง

ประเภท : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction)

ระยะ : ก่อนการพัฒนา (Pre-Development)

ตัวอย่าง : ท่าเรือฮิมี (Himi Fishing Port) จังหวัดโทยะมะ

ท่าเรือฮิมีเป็นตลาดประมูลสัตว์น้ำในลักษณะท่าเทียบเรือที่เปิดโล่ง ซึ่งการประมูลสัตว์น้ำต่าง ๆ จะมีขึ้นในเวลา ๕.๐๐ น. โดยเป็นสภาพแวดล้อมดั้งเดิมของการประมูลซื้อขายสัตว์น้ำในระบบค้าส่งโดยผู้จัดการประมูลและผู้เข้าร่วมประมูลเท่านั้น ไม่ได้รองรับการมาเยี่ยมชมการประมูลของนักท่องเที่ยว จึงไม่ได้มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ยังมีสภาพความสกปรกหรือเปียกแฉะจากการขนถ่ายและประมูลสัตว์น้ำ ที่มีเพียงมาตรการควบคุมระบบสุขอนามัยเบื้องต้น ซึ่งมีความคล้ายกับตลาดกลางซื้อขายสัตว์น้ำของประเทศไทยส่วนใหญ่ที่ยังไม่ถูกพัฒนาระบบสุขอนามัยไปถึงขั้นอุตสาหกรรมอาหาร และไม่ได้พัฒนาเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

รูปแบบที่ ๒.๑ (MODEL ๒.๑)

ลักษณะเด่น : ตลาดปลาค้าปลีกที่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

ประเภท : ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)

ระยะ : ระยะการพัฒนาในเชิงเดี่ยว (Single Development)

ตัวอย่าง : ตลาดปลาไยซู (Yaizu Fish Market) จังหวัดชิซุโอกะ

ตลาดปลาไยซูเป็นตลาดค้าปลีกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินช้อปปิ้งและรับประทานอาหารจากของทะเลสด, แห้ง, ร้านอาหาร, ของที่ระลึกต่าง ๆ ซึ่งมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบมากขึ้น อาทิเช่น แผนผังของตลาด ระบบทำความเย็นและระบายอากาศ ระบบสุขอนามัย โดยเฉพาะความสะอาดและเป็นระเบียบของพื้นทางเดินที่ไม่มีความสกปรกหรือเปียกแฉะจากการขายสัตว์น้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว

รูปแบบที่ ๒.๒ (MODEL ๒.๒)

- ลักษณะเด่น** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิด
- ประเภท** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction)
- ระยะ** : ระยะการพัฒนาในเชิงเดี่ยว (Single Development)
- ตัวอย่าง** : ตลาดปลาชิซึกิ (Misaki Fish Market) จังหวัดคานางาวะ

ตลาดปลาชิซึกิจะทำการประมูลปลาмаรุโระ (ปลาทูน่าครีบน้ำเงิน) ตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ น. โดยหากผู้เข้าร่วมประมูลดูขึ้นก่อนตัวอย่างแล้วต้องการประมูล ผู้เข้าร่วมการประมูลจะเขียนราคาลงในกระดาษตารางการเสนอราคาที่จัดเตรียมไว้ให้ แล้วนำไปยื่นที่ส่วนกลางที่จะประมวลผลผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และนำราคาที่สูงที่สุดที่ชนะการประมูลขึ้นแสดงบนจอ Monitor ขนาดใหญ่ การชมการประมูลจะจัดเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวและผู้ที่สนใจบนอาคารชั้น ๒ ที่มีกระจกกันไว้ ซึ่งจะมีห้องบรรยายขนาดไม่ใหญ่มากที่จัดเตรียมไว้ในบริเวณเดียวกับทางเดินชมการประมูล เพื่อให้ความรู้เรื่องการประมงและระบบการประมูล โดยเฉพาะกลุ่มเด็กนักเรียนที่โรงเรียนจัดมาทัศนศึกษาก็ถือเป็นกิจกรรมการให้ความรู้ที่ได้บรรยายให้ความสนุกแก่เด็กนักเรียนในลักษณะรูปรวาดการ์ตูนซึ่งทำให้เด็ก ๆ ตื่นเต้นและสนุกสนานไปกับการประมูลได้เป็นอย่างดี

รูปแบบที่ ๒.๓ (MODEL ๒.๓)

ลักษณะเด่น : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิดและมีสายการผลิต

ประเภท : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction)

ระยะ : ระยะการพัฒนาในเชิงเดี่ยว (Single Development)

ตัวอย่าง : ตลาดปลาอิชิโนะมะกิ (Ishinomaki Fish Market) จังหวัดมียะจิ

ตลาดปลาอิชิโนะมะกิ มีอาคารขนาด ๔ ชั้น ความยาวถึง ๘๘๐ ม. และพื้นที่ทั้งหมด ๔๖,๐๐๐ ตรม. สถานที่ที่กว้างขวางและทันสมัยด้วยการใช้พลังงานจากระบบโซลาร์เซลล์ มีการควบคุมระบบสุขอนามัยตามมาตรฐานอุตสาหกรรมอาหาร เช่น HACCP (การควบคุมจุดวิกฤตและการวิเคราะห์อันตราย) เนื่องจากมีสายการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำภายใต้แบรนด์ของตัวเอง เป็นแหล่งส่งต่อสัตว์น้ำต่าง ๆ ทางตอนเหนือไปยังตลาดอื่น ๆ ในประเทศญี่ปุ่นและส่งออกไปทั่วโลก การประมูลเริ่มตั้งแต่เวลา ๖.๐๐ น. โดยในบริเวณ ชั้น ๒ ของอาคารที่เป็นกระจกกันน้ำเป็นพื้นที่ชมการประมูล จะมีการประมูลสัตว์น้ำที่มีความหลากหลายและปริมาณมาก มีห้องแสดงการประกอบอาหารที่เผยแพร่รายการทีวี ห้องรับรองและห้องประชุมขนาดใหญ่ เมื่อถึงเทศกาลสำคัญ พื้นที่การประมูลจะถูกเปลี่ยนเป็นสถานที่จัดงานที่เป็น Hall ขนาดใหญ่ที่สามารถจุคนได้จำนวนมาก

รูปแบบที่ ๓.๑ (MODEL ๓.๑)

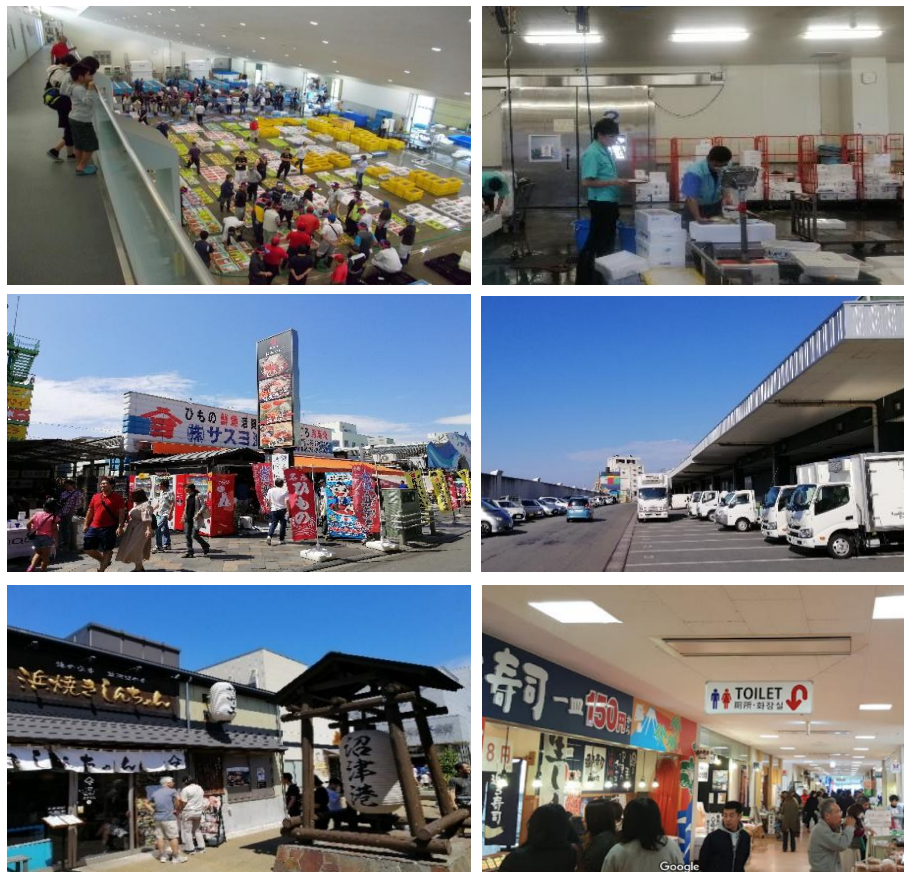
- ลักษณะเด่น** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิดและตลาดซื้อขายสัตว์น้ำ เพื่อการค้าปลีกในพื้นที่อาคารสูง
- ประเภท** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction) และตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)
- ระยะ** : ระยะการพัฒนาในเชิงบูรณาการ (Integrated Development)
- ตัวอย่าง** : ตลาดโทโยสุ (Toyosu Market) กรุงโตเกียว

ตลาดโทโยสุเกิดจากการปรับปรุงระบบสุขอนามัยด้วยการย้ายการประมูลมาจากตลาดปลาซึคิจิ เมื่อปี ๒๐๑๘ โดยมีการประมูลสัตว์น้ำ ผัก และผลไม้ที่เป็นลักษณะการค้าส่งภายในอาคารและมีพื้นที่ต่าง ๆ ถึง ๓ โซน คือ ๑. พื้นที่การประมูลปลามากุโระ (ทูน่าครีบน้ำเงิน) และสัตว์น้ำต่างๆ ๒. พื้นที่ค้าส่งผัก-ผลไม้ ๓. ร้านอาหารและร้านค้า การประมูลจะมีขึ้นในเวลา ๕.๐๐ น. ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องชมผ่านกระจกใน ๒ ลักษณะ คือ ๑. Observation Window จะมีกระจกกันปิดสนิทตลอดทางเดินที่มีระดับความสูงจากพื้นที่การประมูลค่อนข้างมาก และ ๒. Observation Deck จะอยู่ในระดับความสูงใกล้เคียงระดับพื้น โดยจะมีกระจกกันแต่มีช่องเปิดด้านบนให้ได้บรรยากาศมากกว่า แต่ต้องจับฉลากผ่านเว็บไซต์ ด้วยวิธีการหาผู้โชคดีเพื่อเข้าชม ๑ เดือนล่วงหน้า รอบละ ๔๐ คน เพียง ๓ รอบ/วัน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของนักท่องเที่ยวและสำนักข่าวต่างๆ ทั่วโลกที่จะได้มาชมการประมูล

รูปแบบที่ ๓.๒ (MODEL ๓.๒)

- ลักษณะเด่น** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิดและตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก
ในลักษณะถนนคนเดินขนาดใหญ่และศูนย์การค้าขนาดเล็ก
- ประเภท** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction) และ
ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)
- ระยะ** : ระยะการพัฒนาในเชิงบูรณาการ (Integrated Development)
- ตัวอย่าง** : ตลาดนุมะซึ (Numazu Fish Market) จังหวัดชิซุโอกะ

ตลาดปลานุมะซึ จะมีทั้งหมด ๓ ส่วนหลัก คือ ๑. พื้นที่อาคารประมูลปลาและสัตว์ทะเล ๒. พื้นที่ขายของทะเลสด - แห้ง และร้านอาหารต่าง ๆ ในลักษณะ Walking Street ๓. พื้นที่ร้านอาหารและขายของที่ระลึกในอาคาร (ติดแอร์) โดยทุกพื้นที่จะแยกส่วนจากกัน การประมูลจะมีในช่วงเวลา ๕.๐๐ - ๗.๐๐ น. ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องเดินขึ้นอาคารประมูลบริเวณชั้น ๒ เพื่อชมการประมูลสัตว์น้ำในบริเวณชั้น ๑ เมื่อประมูลเสร็จจะมีบริการระบบ Logistics ครัวของของผู้ประกอบการ โดยมีห้องเย็นและรถขนส่ง และเมื่อถึงเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ก็สามารถเดินช้อปปิ้งและรับประทานอาหารจากของทะเลสด - แห้งและร้านอาหารต่าง ๆ ทั้งบริเวณพื้นที่ Walking Street ที่มีร้านค้าจำนวนมาก และในอาคารติดแอร์ที่สามารถแวะพักเหนื่อยคลายร้อนและซื้อของฝากต่าง ๆ ได้เช่นกัน

รูปแบบที่ ๓.๓ (MODEL ๓.๓)

- ลักษณะเด่น** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิดและตลาดซื้อขายสัตว์น้ำ เพื่อการค้าปลีก
ในลักษณะศูนย์การค้าขนาดเล็ก
- ประเภท** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction) และ
ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)
- ระยะ** : ระยะการพัฒนาในเชิงบูรณาการ (Integrated Development)
- ตัวอย่าง** : ท่าเรือชินมินาโตะ (Shinminato Fisherman's Wharf) จังหวัดโทยะมะ

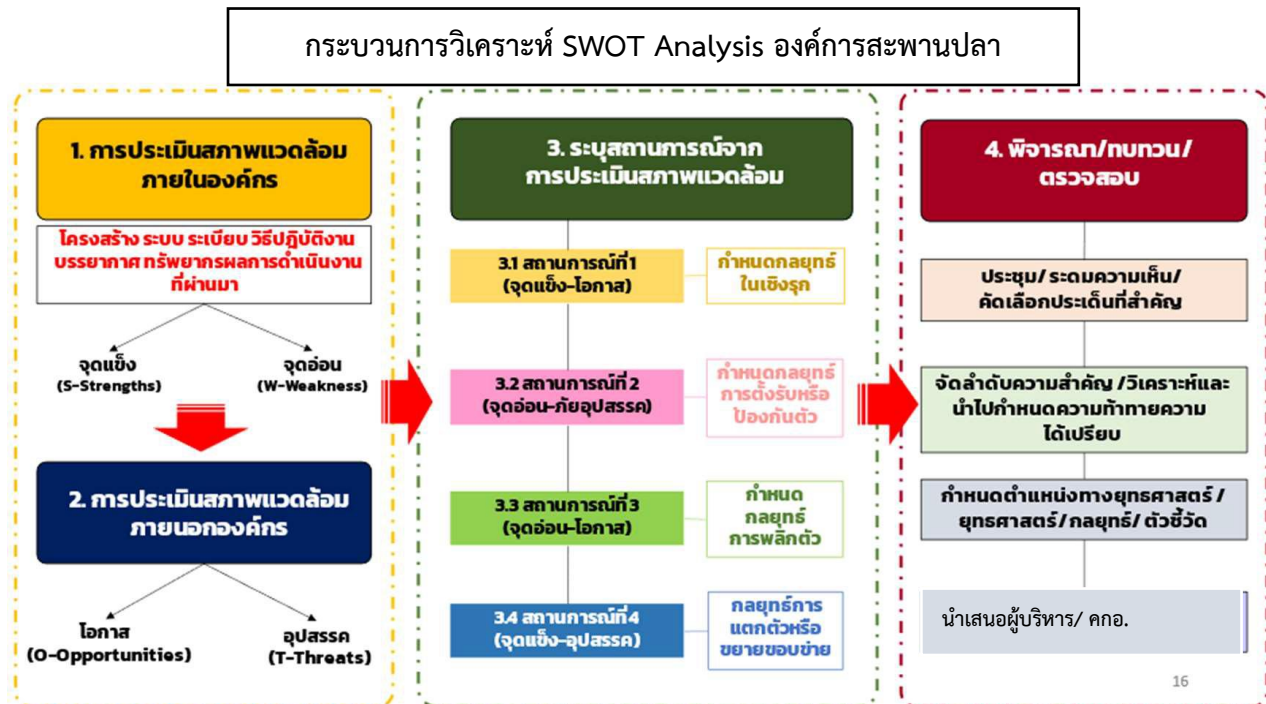
ท่าเรือประมงชินมินาโตะ จะมีทั้งหมด ๒ ส่วน หลัก ดังนี้ ๑.พื้นที่อาคารประมูลที่ติดกับท่าเรือ และ ๒.พื้นที่ร้านอาหารและขายของที่ระลึกในอาคาร (ติดแอร์) เนื่องจากมีการประมูลปูหิมะแดง (Red Snow Crab) ในช่วงบ่ายเวลา ๑๓.๐๐น. ที่อาคารประมูล ซึ่งเป็นหนึ่งในไม่กี่สถานที่ในประเทศญี่ปุ่นที่มีการประมูลในตอนเที่ยงวันต่างจากที่อื่น ๆ ที่จะจัดการประมูลตอนเช้ามืด ตั้งแต่ ๕.๐๐ - ๘.๐๐ น. จึงทำให้สะดวกแก่นักท่องเที่ยวชมการประมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ประกอบการบางส่วนที่เข้าร่วมประมูลจะนำปูหิมะแดงมานั่งสดๆ จะสามารถนั่งรับประทานได้เลยหรือซื้อกลับไป โดยผู้ประกอบการก็จะมีการห่อกระเป๋าย่อยๆ เพื่อให้มีความอุ่นและคงรสชาติได้

๓.๗ การวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าที่สำคัญเพื่อกำหนด SWOT

ลำดับ	ปัจจัยนำเข้า	ระดับความเกี่ยวข้อง			
		S	W	O	T
๑	กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี			✓	
๒	แผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเกษตร			✓	
๓	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓			✓	
๔	ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๙			✓	
๕	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)			✓	
๖	นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และแผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy)			✓	
๗	แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม			✓	
๘	แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐			✓	
๙	แผนยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)			✓	
๑๐	นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์			✓	
๑๑	นโยบายประธานกรรมการองค์การสะพานปลา	✓	✓	✓	✓
๑๒	การวิเคราะห์ PESTEL		✓	✓	✓
๑๓	การวิเคราะห์ Five Forces Model		✓		✓
๑๔	การวิเคราะห์ McKinsey ๗S Framework	✓	✓		
๑๕	การวิเคราะห์คู่เทียบ	✓	✓	✓	✓
๑๖	การบริหารความเสี่ยง และควบคุมภายใน		✓		✓
๑๗	แผนแม่บทผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและแผนแม่บทลูกค้าและตลาด องค์การสะพานปลา	✓	✓	✓	✓
๑๘	แผนแม่บทการจัดการองค์ความรู้องค์การสะพานปลา	✓	✓	✓	✓
๑๙	แผนแม่บทด้านการบริหารจัดการนวัตกรรม	✓	✓	✓	✓
๒๐	แผนแม่บทบริหารทรัพยากรบุคคลองค์การสะพานปลา	✓	✓	✓	✓
๒๑	แผนแม่บทการบริหารจัดการดิจิทัลองค์การสะพานปลา	✓	✓	✓	✓

๓.๘ การวิเคราะห์ SWOT

จากการประยุกต์กรอบและเครื่องมือที่กล่าวข้างต้น คณะผู้จัดทำได้ทำการรวบรวมข้อมูลและนำไปใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ทั้งสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกจะได้ผล ๔ ด้าน แบ่งออกเป็นสภาพแวดล้อมทั้งภายใน ๒ ด้าน ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) สภาพแวดล้อมทั้งภายนอก ๒ ด้าน ได้แก่ โอกาส (Opportunities) อุปสรรค (Threats) หรือเรียกว่า SWOT โดยองค์การสะพานปลามีการบวนการในการดำเนินการ ดังนี้

การวิเคราะห์ SWOT ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๙

จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก รวมถึงสัญญาณบ่งชี้ที่สำคัญด้านต่าง ๆ ทำให้สามารถระบุ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์การสะพานปลาในปัจจุบัน รวมถึงมีการแนบ ที่มา/ข้อมูลที่น่ามาอ้างอิง (Evidence-based) โดยมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

Weight	Description	Evidence-Based
๘.๗๗%	S๑.ท่าเลที่ตั้งของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ทั้ง ๑๗ แห่งของ อสป. กระจายตัวในจังหวัดต่างๆตลอดแนวชายฝั่งไทย	สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ทั้ง ๑๗ แห่งของ อสป. ประกอบด้วย สะพานปลารุงเทพ, สะพานปลาสมุทรสาคร, สะพานปลาสมุทรปราการ, สะพานปลานครศรีธรรมราช, ท่าเทียบเรือประมงตราด, ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา, ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน, ท่าเทียบเรือประมงชุมพร, ท่าเทียบเรือประมงหลังสวน, ท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี, ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๑, ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๒ (ท่าสะพาน), ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี, ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส, ท่าเทียบเรือประมงสตูล, ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต, ท่าเทียบเรือประมงระนอง
๗.๕๙%	S๒. อสป. มีฐานลูกค้าซึ่งเป็นเรือประมงพาณิชย์, ผู้ประกอบการแพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องอยู่เป็นจำนวนมากที่ใช้บริการต่างๆในพื้นที่ของ อสป.	จากข้อมูลสถิติปริมาณการจับสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ ปี ๒๕๖๗ ของกรมประมง มีปริมาณการจับสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ของไทย จำนวน ๑,๑๕๒,๕๗๔,๐๐๐ กก. และข้อมูลปริมาณการสัตว์น้ำผ่านท่าสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ ของ อสป. จำนวน ๑๙๔,๑๙๐,๑๕๘ กก. คิดเป็น ๑๗% ของทั้งประเทศ โดยมีเรือประมงพาณิชย์มากกว่า ๒,๐๐๐ ลำ และผู้ประกอบการแพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องต่างๆที่ใช้บริการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ทั้ง ๑๗ แห่งของ อสป. มากกว่า ๕,๐๐๐ ราย

๑๐.๕๕%	๑๓. สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงทุกแห่งของ อสป. ได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง	ปัจจุบัน (ปี พ.ศ. ๒๕๖๘) สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. ได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง ๑๕ แห่ง ประกอบด้วย สะพานปลากรุงเทพ, สะพานปลาสมุทรสาคร, สะพานปลาสมุทรปราการ, สะพานปลานครศรีธรรมราช, ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา, ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน, ท่าเทียบเรือประมงชุมพร, ท่าเทียบเรือประมงหลังสวน, ท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี, ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๒ (ท่าสะพาน), ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี, ท่าเทียบเรือประมงตราด, ท่าเทียบเรือประมงสตูล, ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต และท่าเทียบเรือประมงระนอง
๕.๒๓%	๑๔. อสป. มีสะพานปลากรุงเทพที่อยู่ในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจและมีเครือข่ายระบบขนส่งสาธารณะที่อำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวในกรุงเทพฯที่เป็นจุดหมายของนักท่องเที่ยวที่ติดอันดับโลก	- กรุงเทพฯ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๖๙๗,๙๖๘ ล้านบาท เป็นจังหวัดอันดับ ๑ ที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุดในปี ๒๕๖๒ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา : ชิลไปไหน ๑ ต.ค. ๖๒) - จากรายการสำรวจในปี ๒๐๑๘ โดย Mastercard Global Destination Cities Index กรุงเทพฯ ครองแชมป์อันดับ ๑ ของเมืองน่าเที่ยวที่สุดในโลกติดต่อกันเป็นปีที่ ๔ (Post Today ๔ ก.ย. ๖๒) - กรุงเทพฯ (Bangkok) ถูก Search หาในเว็บไซต์การจองที่พัก แม้ในช่วงเวลาที่ยังปิดประเทศที่ติดอันดับท็อป ๑๐ จุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลก (ไทยรัฐออนไลน์ ๑๕ ส.ค. ๖๓)
๖.๒๐%	๑๕. อสป. มีท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต ที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ที่อยู่ในจังหวัดที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวสูงของประเทศไทยและเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	- จังหวัดภูเก็ต มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๓๑๓,๑๘๖ ล้านบาท เป็นจังหวัดอันดับ ๒ ที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุดในปี ๒๕๖๒ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา : ชิลไปไหน ๑ ต.ค.๖๒) - ผลโหวตจากสื่อต่างชาติระบุ “ภูเก็ต” ไข่มุกอันดามัน คว้าอันดับ ๑๐ สถานที่ท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลกจากการโหวตของผู้ใช้งานบนเว็บไซต์ U.S.News & World Report โดยอิงปัจจัยต่างๆ ของแต่ละสถานที่ อาทิ แหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม อาหาร ความสะอาดสบายในการเดินทาง ฯลฯ ภูเก็ตยังเป็นหนึ่งในที่หมายต้น ๆ ของนักท่องเที่ยวทั่วโลก (MGR ONLINE ๓ มิ.ย. ๖๔)

๕.๑๒%	สบ. อสป. มีท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ในจังหวัดชลบุรี ที่มีจุดขายในการเป็นตลาดปลา กลางทะเลแห่งแรกและแห่งเดียวของประเทศไทย	- จังหวัดชลบุรี มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๑๘๑,๕๙๘ ล้านบาท เป็นจังหวัดอันดับ ๓ ที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุดในปี ๒๕๖๒ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา : ชิลไปไหน ๑ ต.ค.๖๒) - ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลาเริ่มเปิดดำเนินการในวันที่ ๑ มิ.ย. ๖๔ ซึ่งถือเป็นตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย (ประชาชาติธุรกิจ ๑ มิ.ย. ๖๔)
๓.๓๕%	สบ. อสป. มีสะพานปลาสมุทรสาครที่อยู่ในพื้นที่ จังหวัดที่เป็นจุดศูนย์กลางการขนถ่าย ซื้อขาย สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าประมง ของประเทศไทย	โดยจังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดชายทะเลอยู่ห่างจากกรุงเทพฯเพียง ๒๖ กิโลเมตร ถือเป็นจังหวัดที่อยู่ติดแนวชายฝั่งที่อุดมไปด้วยสัตว์น้ำนานาชนิด และเป็นแหล่งอาหารทะเลที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯมากที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้พื้นที่นี้เป็นแหล่งซื้อขายและกระจายสินค้าสัตว์น้ำใหญ่ที่สุดในประเทศไทย (ไทยโพสต์ ๒๒ ธ.ค. ๖๐)

จุดอ่อน (Weaknessess)

Weight	Description	Evidence-Based
๕.๕๑%	W๑. พนักงานของ อสป.ยังขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาองค์กรได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในปัจจุบัน	จากแนวทางการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ ตามระบบ State Enterprise Assessment Model (SE-AM) ด้าน Core Business Enablers ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ที่นำมาพัฒนาระบบการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้มีความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ อสป. ได้รับการประเมินผลคะแนนด้าน Core Business Enablers = ๑.๖๗๗๒ ซึ่งยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ โดยประกอบด้วย ๑. การกำกับดูแลที่ดีและการนำองค์กร (Corporate Governance & Leadership : CG) = ๑.๖๘๔๒, ๒. การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning : SP) = ๑.๖๔๑๗, ๓. การบริหารความเสี่ยง และควบคุมภายใน (Risk Management & Internal Control : RM & IC) = ๑.๔๘๐๐, ๔. การมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และลูกค้า (Stakeholder

		& Customer : SCM) = ๑.๓๖๙๒, ๕. การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology : DT) = ๑.๓๓๗๙, ๖. การบริหารทุนมนุษย์(Human Capital Management : HCM) = ๒.๑๕๕๓, ๗. การจัดการความรู้และนวัตกรรม (Knowledge Management & Innovation Management : KM & IM) = ๑.๕๕๒๖ และ ๘. การตรวจสอบภายใน (Internal Audit : IA) = ๒.๑๙๗๑
๔.๕๓%	W๒. อสป.ยังมีการใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพได้น้อย	ปัจจุบัน (ปี พ.ศ.๒๕๖๘) ระบบการออกเอกสารการจัดเก็บค่าธรรมเนียมสัตว์น้ำผ่านท่าและค่าบริการต่างๆของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. ยังคงใช้การเขียนและออกเอกสารที่เป็นกระดาษในการรับชำระค่าบริการซึ่งยังมีประสิทธิภาพต่ำ เนื่องจากมีต้นทุนสูงและเสี่ยงต่อการทุจริตในการรับเงินสดของพนักงานผู้ปฏิบัติงาน
๔.๒๗%	W๓. พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา ยังมีข้อจำกัดในการดำเนินการของ อสป. และ ไม่สอดคล้องกับบริบทความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมประมงไทย	ในบันทึกข้อตกลงประเมินผลการดำเนินงานของ อสป. ประจำปีบัญชี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ หัวข้อ ๑.๓ ระดับความสำเร็จของการทบทวนแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการรองรับการดำเนินงานของ อสป. ในอนาคต ซึ่งประเมินผลจากระดับความสำเร็จของการทบทวนพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ.๒๕๔๖ ที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) บรรจุไว้ในตัวชี้วัดของ อสป. อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและสร้างโอกาสทางธุรกิจให้กับหน่วยงาน
๔.๑๙%	W๔. สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. บางแห่งไม่สามารถดำเนินการในเชิงพาณิชย์ที่คุ้มทุนได้	จากปัญหาด้านทุนในการเช่าและใช้ประโยชน์ที่ดินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิเช่น ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาสกับเทศบาลเมืองนราธิวาสที่สิ้นสุดสัญญาเช่าลงแล้ว และ ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๒ (ท่าสะพาน)กับเทศบาลเมืองสงขลาที่จะสิ้นสุดสัญญาเช่าในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ท่าเทียบเรือประมงหลายแห่งของ อสป.

๓.๒๖%	W๕. โครงสร้างพื้นฐานของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. บางแห่งมีความชำรุดทรุดโทรม	สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. หลายแห่ง มีอายุการใช้งานที่ยาวนาน เป็นอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่เก่าและทรุดโทรม อาทิเช่น สะพานปลากรุงเทพที่อาคารสำนักงานได้รับผลกระทบจากเหตุแผ่นดินไหวระดับรุนแรงที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่มีขนาด ๘.๒ แมกนิจูด จากระลอกคลื่นสึนามิ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และเสาโครงสร้างท่าเทียบเรือประมงสตูลมีการแตกร้าวอย่างรุนแรงซึ่งมีความเสี่ยงต่อการทรุดตัวและถล่มลงแต่ก็ยังไม่ได้รับงบประมาณในการซ่อมแซม เป็นต้น
๒.๑๒%	W๖. สภาพร่องน้ำที่ตื้นเขินของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงหลายแห่งของ อสป. เป็นอุปสรรคต่อการเข้ามาขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำของเรือประมงพาณิชย์	ปัจจุบัน (ปี พ.ศ.๒๕๖๘) อสป. มีสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ประสบปัญหาร่องน้ำตื้นเขิน อาทิเช่น สะพานปลานครศรีธรรมราช,ท่าเทียบเรือประมงตราด,ท่าเทียบเรือประมงหัวหินและท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต ที่มีร่องน้ำที่ตื้นเขินจากจากเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติทางทะเลและหากไม่สามารถได้รับงบประมาณในการขุดลอกร่องน้ำก็จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเข้ามาขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำของเรือประมงพาณิชย์ ซึ่งจะส่งผลให้เรือประมงที่ไม่สามารถเข้าเทียบท่าของ อสป. ได้เลือกไปใช้บริการท่าเทียบเรือประมงของเอกชนอื่นๆ
๑.๗๓%	W๗. การประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่สามารถสื่อสารให้องค์กรเป็นที่รู้จัก	ปัจจุบัน (ปี พ.ศ. ๒๕๖๘) อสป. มีช่องทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่าน www.fishmarket.co.th และ https://www.facebook.com/FMOonthemove ซึ่งมีจำนวนผู้ติดตาม ๖,๙๐๐ คน และ https://www.facebook.com/FMOProduct ซึ่งมีจำนวนผู้ติดตาม ๒๗๗ คน และ https://www.tiktok.com/@fmothailand ๑๕๖ คน และ https://x.com/fish_marketing ซึ่งมีจำนวนผู้ติดตามเพียง ๕๕ คน เท่านั้น

โอกาส (Opportunities)

Weight	Description	Evidence-Based
๑.๖๘%	๑๑.สถาบันการเงินที่ให้บริการสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการประมงมืออยู่จำนวนน้อย	สถาบันการเงินที่ให้บริการสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการประมงหลักๆ คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และธนาคารออมสิน รวมถึงกรมประมง ตามโครงการสินเชื่อเพื่อเสริมสภาพคล่องผู้ประกอบการประมงที่ได้รับอนุมัติจากรัฐบาลเป็นการพิเศษเป็นรอบๆ ในการช่วยเหลือกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจประมงเนื่องจากการทำธุรกิจประมงถือเป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงที่ธนาคารพาณิชย์ทั่วไปจะไม่ให้สินเชื่อ
๑.๖๙%	๑๒.การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวหน้าและเข้าถึงผู้บริโภคได้สะดวก	ในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยผู้ใช้งานกว่า ๕๓ ล้านคน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้งานที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลจากพฤติกรรม New Normal ในช่วงการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 มีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ คาดการณ์ประมาณ ๖๒ ล้านคน ภายในปี ๒๕๖๘ ซึ่งแพลตฟอร์มที่ได้รับความนิยมสูงสุดได้แก่ Facebook (๙๔%), YouTube (๙๔%), LINE (๘๕%), FB Messenger (๗๖%) และ Instagram (๖๕%) ตามลำดับ การเติบโตของการใช้อินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดียในยุคปัจจุบัน ส่งผลให้ธุรกิจต่าง ๆ ต้องตรวจสอบกลยุทธ์และจัดการวางแผนการพัฒนายอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของผู้บริโภคในอนาคตได้ (Techhub ๖ ม.ค. ๒๕๖๔)
๒.๑๕%	๑๓. การทำการประมงแบบเพาะเลี้ยงมีอัตราการเติบโตและได้รับการสนับสนุนจากกรมประมง	จากข้อมูลประมาณการผลผลิตและมูลค่าสัตว์น้ำจากการประมงของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙ ของกรมประมง คาดการณ์ว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในอัตราร้อยละ ๑.๕๔ และ ๑.๘๖ ต่อปี ตามลำดับ โดยมีผลผลิตเฉลี่ย ๒,๔๙๖,๒๘๑ ตันต่อปี คิดเป็นมูลค่า ๑๖๐,๙๔๒ ล้านบาทต่อปี ซึ่งผลผลิตส่วนใหญ่ได้จากการทำการประมงเฉลี่ย ๑,๕๔๗,๘๑๒ ตันต่อปี (ร้อยละ ๖๑.๙๘) คิดเป็นมูลค่า ๖๘,๕๕๑ ล้าน

		บาทต่อปี (ร้อยละ ๔๒.๕๙) และผลผลิตจากการ เพาะเลี้ยงเฉลี่ย ๙๕๐,๒๙๕ ตันต่อปี (ร้อยละ ๓๘.๐๗) คิดเป็นมูลค่า ๙๒,๗๙๐ ล้านบาทต่อปี (ร้อยละ ๕๗.๖๕) โดยผลผลิตและมูลค่าสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙ คาดการณ์ว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอัตรา ร้อยละ ๐.๙๗ และ ๐.๐๔ ต่อปี ตามลำดับ เนื่องจากปัจจัยทางด้านราคาที่ปรับตัวสูงขึ้น ทำให้เกษตรกรหันมาเลี้ยงสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ประกอบกับสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการเลี้ยง ปริมาณน้ำในแหล่งน้ำต่าง ๆ มีเพียงพอ ตลอดจนมีความสนใจในการเลี้ยง เพื่อเพิ่มรายได้ และเพื่อบริโภคในครัวเรือน และความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้นหา ง่ายในท้องถิ่น ทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนวิธีการขายผลผลิตโดยใช้สื่อออนไลน์ รวมทั้งมีการแปรรูป สัตว์น้ำ เช่น ปลานิลแดดเดียว ผลิตภัณฑ์น้ำปลาร้า เป็นต้น นอกจากนี้กรมประมงได้เสนอโครงการ พัฒนาศักยภาพการผลิตพันธุ์ สัตว์น้ำเพื่อยกระดับความมั่นคงด้านอาหารและอาชีพ เพื่อให้หน่วยงาน กรมประมงผลิตพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อแจกจ่าย สนับสนุนให้เกษตรกรที่ได้รับการพักชำระหนี้และเกษตรกร ทั่วไปนำไปเลี้ยงเป็นอาชีพเสริม โดยคาดการณ์ว่าจะมี จำนวนฟาร์มเลี้ยงเฉลี่ย ๕๙๖,๐๙๑ ฟาร์มต่อปี เนื้อที่ ๑,๓๗๒,๔๒๓ ไร่ต่อปี มีผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๒๕,๗๓๒ ตันต่อปี คิดเป็น มูลค่า ๑๐๐,๒๒๒ ล้านบาท ต่อปี ซึ่งผลผลิตส่วนใหญ่ยังคงจับได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมีจำนวนฟาร์มเลี้ยง เฉลี่ย ๔๕,๐๒๗ ฟาร์มต่อปี (ร้อยละ ๗.๕๕) เนื้อที่ ๕๐๕,๕๒๑ ไร่ต่อปี (ร้อยละ ๓๖.๘๓) มีผลผลิตเฉลี่ย ๕๖๓,๖๐๗ ตัน ต่อปี (ร้อยละ ๕๔.๙๕) คิดเป็นมูลค่า ๗๒,๘๘๒ ล้านบาทต่อปี (ร้อยละ ๗๒.๗๒) และจากการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำจืด มีจำนวน ฟาร์มเลี้ยงเฉลี่ย ๕๕๑,๐๖๔ ฟาร์มต่อปี (ร้อยละ ๙๒.๔๕) เนื้อที่ ๘๖๖,๙๐๒ ไร่ต่อ ปี (ร้อยละ ๖๓.๑๗) มีผลผลิตเฉลี่ย ๔๖๒,๑๒๕ ตันต่อปี (ร้อยละ ๔๕.๐๕) คิดเป็นมูลค่า ๒๗,๓๔๐ ล้าน บาทต่อปี (ร้อยละ ๒๗.๒๘)
--	--	---

๓.๓๔%	๐๔. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal ในการซื้อสินค้า Online	“แมนพาวเวอร์กรุ๊ป ประเทศไทย” รายงานผลสำรวจในหัวข้อ “วิถีชีวิตแบบใหม่หลังโควิดส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของคุณอย่างไร” อันดับหนึ่งที่หนึ่ง ๙๐.๙๑% คือ พฤติกรรมเกี่ยวกับรูปแบบการช้อปปิ้งออนไลน์ ในปี ๒๕๖๓ ธุรกิจช้อปปิ้งออนไลน์ มีมูลค่าที่ ๒๒๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือ คิดเป็น ๔-๕% ของค้าปลีกทั้ง ประเทศ จะเห็นได้ว่า ช้อปปิ้งออนไลน์ในปี ๒๕๖๓ เติบโต ๓๕% จากปี ๒๕๖๒ ที่มีมูลค่า ๑๖๓,๓๐๐ ล้านบาท สัดส่วน ๓% ของค้าปลีกทั้งประเทศ (MGR ONLINE ๑๖ ก.ย. ๖๓)
๑.๒๘%	๐๕. สินค้าประมงแปรรูปโดยกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และประมงพื้นบ้านได้รับการยอมรับในเรื่อง คุณภาพและการทำประมงเชิงอนุรักษ์	ประมงพื้นบ้านได้รับการยอมรับในเรื่องของคุณภาพและความยั่งยืนในการทำประมง การประมงพื้นบ้าน มักใช้วิธีการแบบดั้งเดิมและเครื่องมือที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพดีและช่วย อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ในเชิงคุณภาพ การประมงพื้นบ้านมักใช้วิธีการจับสัตว์น้ำแบบ คัดเลือก ทำให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพดี ไม่ถูกทำลายจากการใช้อุปกรณ์ที่รุนแรง และในเชิงการทำประมง เชิงอนุรักษ์ ชาวประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพโดยคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากร ไม่ทำลาย แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และใช้เครื่องมือที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น อวนลากขนาดเล็ก หรือเครื่องมือที่ไม่ทำลายล้าง
๑.๒๘%	๐๖. จังหวัดที่มีศักยภาพในภูมิภาคห่างไกลจาก แนวชายฝั่งทะเล ยังไม่มีตลาดซื้อขายสินค้าสัตว์ น้ำที่เป็นแหล่งกระจายสินค้าสู่จังหวัดใกล้เคียง	ปัจจุบัน(ปี พ.ศ.๒๕๖๔) ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำจะมีในพื้นที่ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคใต้ ที่กระจาย ตัวในจังหวัดต่างๆตลอดแนวชายฝั่งไทย ซึ่งในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังไม่พบการ ดำเนินงานในลักษณะเดียวกันนี้ จะมีเพียงห้องเย็นของผู้ประกอบการภาคเอกชนที่จะเป็นที่เก็บและ กระจายสินค้าสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงเท่านั้น
๐.๙๙%	๐๗. การพัฒนาของตลาดปลาในต่างประเทศที่มี ชื่อเสียงซึ่งเป็นต้นแบบและแนวทางในการพัฒนา อย่างเป็นระบบ	ปัจจุบัน(ปี พ.ศ.๒๕๖๔) มีการพัฒนาตลาดปลาในต่างประเทศที่มีชื่อเสียงซึ่งเป็นต้นแบบและแนวทางใน การพัฒนาอย่างเป็นระบบ ไม่ว่าจะเป็น Sydney Fish Market ที่ประเทศออสเตรเลีย หรือ Toyosu Market และอีกหลายๆแห่งในประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

อุปสรรค(Threats)

Weight	Description	Evidence-Based
๕.๑๔%	T๑. ปริมาณวัตถุดิบสัตว์น้ำที่จับโดยเรือประมงไทยมีอัตราการลดลงอย่างต่อเนื่อง	จากข้อมูลสถิติกรมประมง ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ อัตราการจับสัตว์น้ำ (catch per unit effort: CPUE) ในอ่าวไทยโดยเรือสำรวจประมง มีอัตราการจับสัตว์น้ำ ๓๐๐ กิโลกรัม/ชั่วโมง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีอัตราการจับสัตว์น้ำเหลือเพียง ๒๕ กิโลกรัม/ชั่วโมง คิดเป็นอัตราการลดลง ๙๑.๖๖๗ % ส่วนอัตราการจับสัตว์น้ำ (catch per unit effort: CPUE) ในอันดามัน ในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ มีอัตราการจับสัตว์น้ำ ๔๑๐ กิโลกรัม/ชั่วโมง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีอัตราการจับสัตว์น้ำเหลือเพียง ๕๐ กิโลกรัม/ชั่วโมง คิดเป็นอัตราการลดลง ๘๑.๘๐๕ % และเมื่อพิจารณา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ปริมาณการจับสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ของไทย มีปริมาณ ๑,๒๒๑,๙๒๓,๐๐๐ กก. ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่าปริมาณการจับสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ของไทย มีปริมาณ ๑,๑๕๒,๕๗๔,๐๐๐ กก. คิดเป็นอัตราการลดลง ๕.๖๗๕ %
๓.๒๓%	T๒. การหดตัวทางเศรษฐกิจ การบริโภคนและการลงทุนต่างๆทั้งในและต่างประเทศ	การบริโภคภาคเอกชนและภาคท่องเที่ยวมีสัญญาณอ่อนแอลงต่อเนื่อง ความเชื่อมั่นผู้บริโภคเดือนพฤษภาคมร่วงต่ำสุดในรอบกว่า ๒ ปี ขณะที่ทางการกำลังพิจารณามาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเดือนพฤษภาคมลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ ๔ สู่ระดับต่ำสุดนับตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๖ ที่ ๕๔.๒ จาก ๕๕.๔ ในเดือนเมษายน เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับ (i) การชะลอตัวของเศรษฐกิจไทย หลังหมดมาตรการกระตุ้นในไตรมาสแรก (ii) ความเสี่ยงจากนโยบายการขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ และ (iii) ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การเมืองในประเทศการลดลงอย่างต่อเนื่องของดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคบ่งชี้ถึงสัญญาณเชิงลบต่อแนวโน้มการใช้ภายในประเทศ เมื่อพิจารณาร่วมกับดัชนีการบริโภคภาคเอกชน (PCI) ซึ่ง รพท. รายงานว่าในเดือนเมษายนหดตัวเป็นครั้งแรกในรอบ ๑๖ เดือน ที่ -๔.๐% YoY สะท้อนถึงการบริโภคที่อาจถูกกดดันจากหลายปัจจัย อาทิ รายได้ฟื้นตัวช้า ภาระหนี้ครัวเรือนสูง รวมทั้งนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ที่อาจกระทบต่อภาคการผลิตและการจ้างงาน

		ส่วนการเจรจาการค้าระหว่างไทยกับสหรัฐฯ เริ่มมีความคืบหน้าแต่ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นและจำเป็นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ขณะเดียวกันมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจวงเงิน ๑.๕๗ แสนล้านบาท ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐบาล หากมีความล่าช้า อาจลดทอนประสิทธิภาพในการกระตุ้นอุปสงค์ในประเทศ โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปีทีภาวะเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวรุนแรงขึ้น(บทวิเคราะห์เศรษฐกิจประจำสัปดาห์วิจัยกรุงศรี ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ๑๖ มิ.ย. ๖๘)
๑.๖๑%	T๓. ผู้ประกอบการในธุรกิจท่าเทียบเรือประมงของประเทศไทยที่มีจำนวนมากในปัจจุบัน	ปัจจุบัน (ปี พ.ศ.๒๕๖๘) มีท่าเทียบเรือประมงพาณิชย์และท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้านที่ขึ้นทะเบียนกับกรมประมงทั้งสิ้น ๑,๖๐๓ แห่ง
๑.๐๙%	T๔. ตลาดทะเลไทยในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นที่รู้จักในฐานะตลาดศูนย์กลางสัตว์น้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย	โดยจังหวัดสมุทรสาคร เป็นจังหวัดชายทะเลอยู่ห่างจากกรุงเทพฯเพียง ๒๖ กิโลเมตร ถือเป็นจังหวัดที่อยู่ติดแนวชายฝั่งที่อุดมไปด้วยสัตว์น้ำนานาชนิด และเป็นแหล่งอาหารทะเลที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ มากที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้พื้นที่นี้เป็นแหล่งซื้อขายและจุดกระจายสินค้าสัตว์น้ำใหญ่ที่สุดในประเทศไทย โดยมีตลาดทะเลไทย ซึ่งเป็นตลาดกลางสัตว์น้ำ ภายใต้การส่งเสริมของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ดำเนินการซื้อขายอาหารทะเลสดรวมไปถึงผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มียอดมูลค่าการซื้อขายสูงกว่า ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท ต่อปี (ไทยโพสต์ ๒๒ ธ.ค.๖๐)
๒.๖๐%	T๕.อำนาจการกำหนดราคาค่าเช่าและการใช้ประโยชน์ที่ดินของเจ้ากรรมสิทธิ มีผลต่อต้นทุนการดำเนินงานและการพัฒนาของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงหลายแห่งของ อสป.	ที่ดินราชพัสดุของกรมธนารักษ์ ที่ อสป. เข้าใช้ประโยชน์ที่ดิน อาทิเช่น สะพานปลากรุงเทพ,ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน, ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๑, ท่าเทียบเรือประมงระนอง และท่าเทียบเรือประมงปัตตานี และที่ดินของเทศบาล ที่ อสป. เข้าใช้ประโยชน์ที่ดิน อาทิเช่น ท่าเทียบเรือประมงสงขลา๒ (ท่าสะพาน), ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส ซึ่งกรณีท่าเทียบเรือประมงนราธิวาสที่สิ้นสุดสัญญาเช่ากับเทศบาลเมืองนราธิวาสแล้ว องค์การสะพานปลาก็ไม่ได้มีการต่อสัญญาเช่าเนื่องจากต้นทุนค่าเช่าที่เกิดขึ้นสวนทางกับรายได้จากปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่าที่ลดลงเรื่อย ๆ ดังนั้นเช่นเดียวกันกับสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาแห่งอื่นในอนาคตก็มีความเสี่ยงในลักษณะเดียวกันกับท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส

๑.๑๗%	ทบ.ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ยังมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวในพื้นที่	นายพูนพงษ์ นัยนาภากรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (ผอ.สนค.) โฆษกกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนครอบคลุมพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่จัดทำร่วมกับศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) พบว่าดัชนีความเชื่อมั่นจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ ปรับลดลงทั้งโดยรวม ในปัจจุบัน และในอนาคต ดัชนีโดยรวมปรับลดลงมาอยู่ที่ระดับ ๕๕.๔๔ จากระดับ ๕๖.๔๒ ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลมาจากการปรับลดลงด้านความมั่นคง ขณะที่ด้านเศรษฐกิจและสังคมปรับเพิ่มขึ้นอย่างไรก็ดี พบว่า ความเชื่อมั่นทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงยังคงอยู่ในช่วงเชื่อมั่น ขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นในปัจจุบันปรับลดลงมาอยู่ที่ระดับ ๕๑.๗๗ จากระดับ ๕๒.๓๖ และความเชื่อมั่น ในอนาคต (๓ เดือนข้างหน้า) ปรับลดลงมาอยู่ที่ระดับ ๕๙.๑๑ จากระดับ ๖๐.๔๘ โดยดัชนีความเชื่อมั่นทั้งโดยรวม ปัจจุบัน และในอนาคต ยังอยู่ในช่วงเชื่อมั่น สาเหตุการปรับลดลงของดัชนีโดยรวม คาดว่ามาจากสถานการณ์ความไม่สงบในหลายพื้นที่ ประกอบกับ ปัญหายาเสพติด ขณะที่สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว ชาวมาเลเซียที่เข้ามาในช่วงเทศกาลตรุษจีนและวันหยุดปิดภาคเรียน ประกอบกับการดำเนินนโยบายกระตุ้น เศรษฐกิจของภาครัฐ ช่วยเพิ่มการบริโภคในประเทศ รวมถึงช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนและหนี้สินของ ภาคธุรกิจ อย่างไรก็ตาม ค่าครองชีพที่อยู่ในระดับสูง ภาวะหนี้สินระดับครัวเรือน และปัญหาด้านความมั่นคง ยังคงเป็นปัจจัยกดดันต่อความเชื่อมั่นของ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จะต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ๑๓ พ.ค. ๖๘)
๐.๒๘%	ท๗. การกำหนดกำแพงภาษีของประเทศ มหาอำนาจเพื่อกีดกันทางการค้าส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกสินค้า ประมงของไทย	ภาษีที่สหรัฐฯ ขึ้นกับสินค้าส่งออกของไทย โดยเฉพาะสินค้าประมง จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของไทยอย่างแน่นอน โดยเฉพาะสินค้าปลาทูน่าและกุ้งแปรรูป ซึ่งเดิมมีอัตราภาษี ๐% แต่ถูกปรับขึ้นเป็น ๓๖%. การขึ้นภาษีนี้อาจทำให้ราคาสินค้าไทยสูงขึ้นในตลาดสหรัฐฯ ทำให้ผู้บริโภคหันไปซื้อสินค้าจากประเทศอื่นที่มีราคาถูกกว่า หรืออาจทำให้ผู้บริโภคในสหรัฐฯ ลดการบริโภคสินค้าประมง

		ของไทยลง โดยทรัมป์ขึ้นภาษีผลไม้สดไทย หุบส่งออก ๕ หมื่นล้าน ‘ปลาจีน’ ทะลัก ซึ่งกรมประมงเรียกสมาคม/สหพันธ์/กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ระดมสู้ภาษีตอบโต้ของ “ทรัมป์” American First Seafood ที่ จะเรียกเก็บไทย ๓๖% หลังครบกำหนด ๙๐ วัน ลุ้นทุนน่าจะรอดยังไปได้ ส่วนกุ้งทะเลได้รับผลกระทบ ส่งออกมากที่สุด จากคู่แข่ง “เวียดนาม-อินโดนีเซีย-อินเดีย” ถึงขั้นแข่งขันไม่ได้-เสียตลาด พร้อมจับตา ๓ สินค้า “ปลานิลจีน-ดอลลี่-หมึกกล้วย” ทะลักเข้าไทย ส่วนการเจรจาเพื่อลดภาษีตอบโต้สหรัฐของทีมี ไทยยังไม่มีนัดหมาย เหตุเพิ่งส่ง “ข้อเสนอ” ไปให้กระทรวงการคลัง-USCR เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา (ประชาชาติธุรกิจ ๑๔ พ.ค. ๖๘)
--	--	---

๓.๙ การวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ (SA) / ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ (SC) / สมรรถนะหลัก (CC)

๓.๙.๑ ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Advantage : SA)

S + O -> Strategic Advantage: กลยุทธ์เชิงรุก

S๑, S๒ + O๑, O๓ -> SA๑ : การปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนให้กับผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลารวมถึงชาวประมงผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ต่างๆ

S๔, S๕, S๖ + O๗ -> SA๒ : การพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีศักยภาพในเชิงท่องเที่ยว ให้เป็นตลาดปลาที่รองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ

S๑, S๗ + O๔, O๕, O๖ -> SA๓ : แปรรูปวัตถุดิบสัตว์น้ำจากประมงพาณิชย์และประมงพื้นบ้านเพื่อจำหน่ายแบบทั้งแบบ offline และ online ด้วยแบรนด์องค์การสะพานปลา

๓.๙.๒ ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Challenge : SC)

W + O + T -> Strategic Competition: กลยุทธ์เชิงแก้ไข + กลยุทธ์เชิงรับ

W๑, W๒ + O๒ + T๕ -> SC๑ : การพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและลดต้นทุนการดำเนินงานด้านต่างๆ

W๓, W๔ + O๔ + T๑, T๓ -> SC๒ : การปรับปรุงพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจเกี่ยวเนื่องต่างๆที่หลากหลาย และไม่พึ่งพิงเพียงธุรกิจเดิม

๓.๙.๓ การวิเคราะห์สมรรถนะหลัก (Core Competency : CC)

สมรรถนะหลักขององค์กรที่จำเป็น (Core Competency) คือ สิ่งที่มีองค์ประกอบมีความเชี่ยวชาญมากที่สุดอย่างยิ่งโดยการระบุและยืนยันความสามารถพิเศษขององค์กรนั้น สามารถทำได้โดยใช้ VRIO Framework ในการวิเคราะห์ทรัพยากรภายในองค์กร เช่น ทรัพยากรบุคคล (Human Resource) ทรัพยากรทางการเงิน (Financial Resource) หรือ องค์ความรู้ (Knowledge) ซึ่งจะต้องเป็นทรัพยากรที่คู่แข่งจะลอกเลียนแบบได้ยาก

การวิเคราะห์ความสามารถพิเศษขององค์กร (Core Competency) สามารถทำได้โดยใช้ VRIO Analysis Framework เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) และปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้อง เพื่อคัดเลือกและกำหนดความสามารถพิเศษขององค์กรในปัจจุบัน (CC) และความสามารถพิเศษขององค์กรในอนาคต (FCC) ที่สามารถตอบสนองต่อเกณฑ์การประเมินดังกล่าวได้อย่างครบถ้วน โดยเกณฑ์การประเมิน VRIO ประกอบด้วย

๑. Value สมรรถนะที่สามารถสร้างคุณค่า ทำให้องค์กรได้เปรียบคู่แข่ง

๒. Rarity สมรรถนะที่มีเป็นสิ่งที่หาได้ยากจากอุตสาหกรรมภายในประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด

๓. Inimitable สมรรถนะที่มีเป็นสิ่งที่ยากในการลอกเลียนแบบของคู่แข่ง/สินค้าทดแทน

๔. Organized องค์กรสามารถใช้ประโยชน์จากจุดแข็ง (Strength) / สมรรถนะที่มีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางเกณฑ์การประเมิน VRIO

ลำดับ	หลักเกณฑ์	ระดับ	ความหมาย
๑	การสร้างคุณค่าให้แก่องค์กร (Value)	V๑ (สูง)	สมรรถนะนี้สามารถนำมาใช้ประโยชน์จากการตอบสนองโอกาสและต่อต้านหรือบรรเทาภัยคุกคาม
		V๒ (ปานกลาง)	สมรรถนะนี้สามารถสร้างคุณค่าหรือตอบสนองความต้องการของลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		V๓ (ต่ำ)	สมรรถนะนี้เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กร ทำให้องค์กรได้เปรียบคู่แข่ง
๒	การหายาก (Rareness)	R๑ (สูง)	สมรรถนะนี้มีจำนวนองค์กรอื่นที่มีเช่นเดียวกันน้อย
		R๒ (ปานกลาง)	สมรรถนะนี้สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไปในองค์กรคู่แข่งหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
		R๓ (ต่ำ)	สมรรถนะนี้องค์กรคู่แข่งไม่สามารถครอบครองได้ในระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี
๓	ความยากในการลอกเลียนแบบ (Imitability)	I๑ (สูง)	สมรรถนะนี้ไม่สามารถลอกเลียนแบบได้โดยง่าย
		I๒ (ปานกลาง)	สมรรถนะนี้ไม่สามารถสร้างผลิตภัณฑ์/สินค้า/บริการทดแทนได้โดยง่าย
		I๓ (ต่ำ)	สมรรถนะนี้จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรทั้งด้านการเงินและมีใช้ด้านการเงินจำนวนมากในการทำซ้ำลอกเลียนแบบของคู่แข่ง/สินค้าทดแทน
๔	องค์การสามารถนำมาใช้ประโยชน์ (Organized)	O๑ (สูง)	สมรรถนะนี้ องค์กรมี ๑. โครงสร้างอัตรากำลัง ๒. กระบวนการทำงาน และ ๓. เทคโนโลยีดิจิทัลรองรับการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
		O๒ (ปานกลาง)	สมรรถนะนี้ องค์กรมีแผนงานรองรับที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
		O๓ (ต่ำ)	สมรรถนะนี้ องค์กรมีทักษะ ความเชี่ยวชาญ องค์ความรู้ รองรับการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การระบุสมรรถนะหลัก (Core Competency)

VRIO Framework	Value (V)			Rarity (R)			Inimitable (I)			Organized (O)		
	V๑	V๒	V๓	R๑	R๒	R๓	I๑	I๒	I๓	O๑	O๒	O๓
CC : ปัจจุบัน มีการให้บริการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ รวมถึงพื้นที่เช่าของธุรกิจเกี่ยวเนื่อง			✓		✓				✓			✓
FCC : อนาคต นอกจากการให้บริการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ รวมถึงพื้นที่เช่าของธุรกิจเกี่ยวเนื่องแล้ว จะมีการให้บริการสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนที่จะช่วยให้เพิ่มสมรรถนะในการแข่งขันกับท่าเทียบเรือประมงเอกชนได้มากขึ้น		✓			✓			✓			✓	

๓.๑๐ การวิเคราะห์ตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Position)

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) โดยการจัดลำดับความสำคัญของแต่ละประเด็น โดยการจัดทำแบบสำรวจทั้งพนักงานจากส่วนกลางและพนักงานส่วนภูมิภาคขององค์การสะพานปลา จำนวน ๑๐๕ ตัวอย่าง สามารถสรุปได้ คือ

ปัจจัยภายนอก

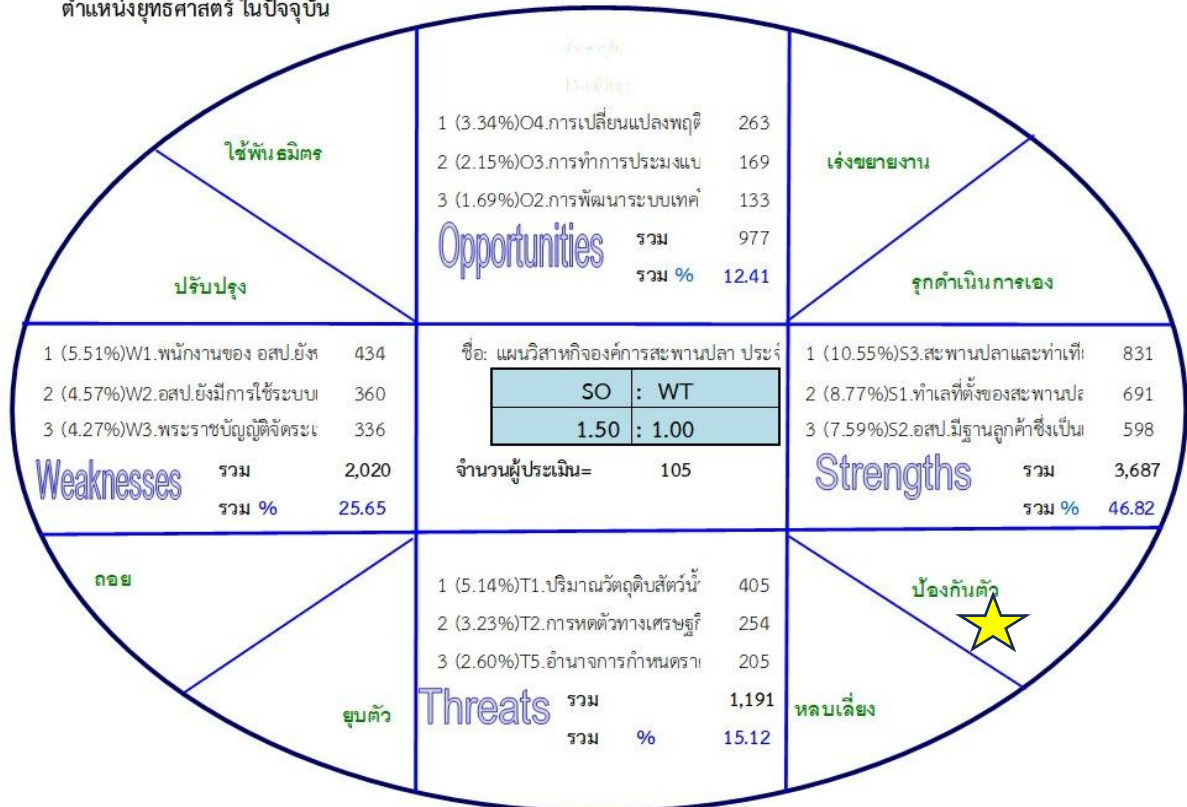
มีอุปสรรค (Threats) เป็นสัดส่วน ๑๕.๑๒ % มากกว่าโอกาส (Opportunities) ๑๒.๔๑ %

ปัจจัยภายใน

มีจุดแข็ง (Strengths) เป็นสัดส่วน ๔๖.๘๒ % ซึ่งมากกว่า จุดอ่อน (Weaknesses) ๒๕.๖๕ %

ดังนั้น จึงทำให้ตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Position) ในปัจจุบันขององค์การสะพานปลาอยู่ในตำแหน่ง “ป้องกันตัว” คือ มีจุดแข็ง (Strengths) แต่ยังมีอุปสรรค (Threats) อยู่มาก ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่องค์การสะพานปลาเผชิญอยู่ คือ แม้ว่าสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงทั้ง ๑๗ แห่งของ อสป.ที่กระจายตัวในจังหวัดต่างๆ ครอบคลุมแนวชายฝั่งไทย และ ๑๔ แห่งที่ยังมีการขนถ่ายและซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำจะได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณวัตถุดิบสัตว์น้ำที่จับโดยเรือประมงไทยมีอัตราการลดลงอย่างต่อเนื่องจึงทำให้รายได้ของ อสป. ลดลงอย่างต่อเนื่อง อสป. จึงต้องใช้จุดแข็งจากการมีฐานลูกค้าซึ่งเป็นเรือประมงพาณิชย์, ผู้ประกอบการแพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องอยู่เป็นจำนวนมากที่ใช้บริการต่างๆในพื้นที่ของ อสป. เพื่อหารายได้จากช่องทางอื่น เช่น การซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและการให้สินเชื่อเงินทุนหมุนเวียน เพื่อชดเชยกับส่วนที่ลดลงจากรายได้ค่าธรรมเนียมการให้บริการขนถ่ายสัตว์น้ำผ่านท่าที่ลดลง

ตำแหน่งยุทธศาสตร์ ในปัจจุบัน

๓.๑๑ การวางตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

๓.๑๑.๑ การวางตำแหน่งการรับรู้ (Brand Positioning) และการวิเคราะห์การแข่งขัน (Competitive Analysis)

องค์การสะพานปลาซึ่งมีสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๑๗ แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งมีจุดเด่นและศักยภาพที่แตกต่างกัน โดยมีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ที่เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำทั้งค้าส่งและค้าปลีก และมีศักยภาพในเชิงการท่องเที่ยวในจังหวัดที่อยู่ในอันดับต้นของประเทศไทย อาทิเช่น ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ในจังหวัดชลบุรี ที่มีจุดขายในการเป็นตลาดปลาสดทะเลแห่งแรกและแห่งเดียวของประเทศไทย ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ตที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ที่อยู่ในจังหวัดที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวสูงของประเทศไทยและเป็นที่รู้จักในชื่อไข่มุกแห่งอันดามันของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ท่าเทียบเรือประมงหัวหินซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และสะพานปลากรุงเทพที่อยู่ในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจและมีเครือข่ายระบบขนส่งสาธารณะที่อำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ ที่เป็นจุดหมายของนักท่องเที่ยวที่ติดอันดับโลก จึงทำให้การวางตำแหน่งการรับรู้ (Brand Positioning) ขององค์การสะพานปลาจะวางในตำแหน่งที่ทัดเทียมกับตลาดปลาที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นตลาดปลาสดนีย์ ประเทศออสเตรเลียหรือจะเป็นตลาดปลาที่โด่งดังหลาย ๆ แห่งในประเทศญี่ปุ่นที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลก

๓.๑๒ การวิเคราะห์ Scenario Planning

๓.๑๒.๑ สมมติฐานเกี่ยวกับรายได้

๑) สมมติฐานสำหรับการคาดการณ์ผลการดำเนินงาน ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๙ : Best Case Scenario

รายการ	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
	สตง. รับรองแล้ว	สตง. รับรองแล้ว	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ
รายได้					
รายได้จากโครงการซื้อขายสินค้าตัวน้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูป	๑.๒๗๖	๖.๖๐๐	๖.๘๖๔	๗.๑๓๘	๗.๔๒๔
รายได้จากค่าบริการและค่าธรรมเนียม	๗๘.๗๐๓	๘๕.๐๔๐	๘๘.๔๔๑	๙๑.๙๗๙	๙๕.๖๕๘
รายได้ค่าเช่า	๖๘.๘๑๓	๗๐.๘๖๓	๗๓.๖๙๘	๗๖.๖๔๖	๗๙.๗๑๑
รายได้อื่น	๗๑.๒๘๒	๗๖.๖๘๘	๗๙.๗๕๕	๘๒.๙๔๕	๘๖.๒๖๓
รวมรายได้	๒๒๐.๐๗๔	๒๓๙.๑๙๑	๒๔๘.๗๕๘	๒๕๙.๗๐๙	๒๖๙.๐๕๖
ค่าใช้จ่าย					
ต้นทุนโครงการซื้อขายสินค้าตัวน้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูป	๐.๘๗๖	๕.๘๘๒	๖.๐๐๐	๖.๑๒๐	๖.๒๔๒
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและบริหาร	๑๔๐.๘๗๒	๑๔๓.๙๓๔	๑๔๖.๘๑๓	๑๔๙.๗๔๙	๑๕๒.๗๔๔
ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์	๔๕.๔๕๔	๔๒.๒๐๒	๔๓.๐๔๖	๔๓.๙๐๗	๔๔.๗๘๕
ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ไม่มีตัวตน	๙.๗๓๒	๑๑.๙๗๓	๑๒.๒๑๓	๑๒.๔๕๗	๑๒.๗๐๖
ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตน	๑.๖๙๗	๑.๗๙๑	๑.๘๒๗	๑.๘๖๓	๑.๙๐๑
ค่าเสื่อมราคาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	๐.๗๒๖	๒.๑๑๘	๒.๑๖๐	๒.๒๐๓	๒.๒๔๘
ค่าใช้จ่ายตามโครงการส่งเสริมการประมง	๐.๘๘๐	๐.๑๓๑	๐.๑๓๓	๐.๑๓๖	๐.๑๓๙
ค่าใช้จ่ายอื่น	-๗.๖๓๑	๑.๖๖๐	๑.๖๙๓	๑.๗๒๗	๑.๗๖๒
รวมค่าใช้จ่าย	๑๙๒.๖๐๕	๒๐๙.๖๙๑	๒๑๓.๘๘๕	๒๑๘.๑๖๓	๒๒๒.๕๒๖
กำไร(ขาดทุน) ก่อนต้นทุนทางการเงิน	๒๗.๔๖๙	๒๙.๕๐๐	๓๔.๘๗๓	๔๐.๕๔๖	๔๖.๕๓๑
ต้นทุนทางการเงิน	-๔.๓๑๒	๓.๒๒๑	๓.๒๘๕	๓.๓๕๑	๓.๔๑๘
กำไร(ขาดทุน) สำหรับงวด	๒๓.๑๕๗	๒๖.๒๗๙	๓๑.๕๘๘	๓๗.๑๙๕	๔๓.๑๑๓
กำไร(ขาดทุน) เบ็ดเสร็จจื้อน					
ผลกำไร(ขาดทุน)จากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์					
ประกันภัยสำหรับโครงการผลประโยชน์พนักงาน	๓๑.๒๘๗				
กำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จรวมสำหรับงวด	๕๔.๔๔๔	๒๖.๒๗๙	๓๑.๕๘๘	๓๗.๑๙๕	๔๓.๑๑๓

คำอธิบาย Best Case

- ๑) โครงการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป มีการขยายตัวมากกว่าเป้าหมายจากแผนการขยายช่องทางจำหน่ายทั้งออนไลน์และออฟไลน์ และการส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชน
- ๒) รายได้จากค่าบริการและค่าธรรมเนียมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมและเป็นธรรม สร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ พร้อมกับการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพทำให้มีผู้ประกอบการเข้ามาใช้บริการมากขึ้น
- ๓) รายได้จากค่าเช่าดีกว่าเป้าหมายที่กำหนดเนื่องจาก การแบ่งสัดส่วนพื้นที่เช่าอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถใช้พื้นที่ได้คุ้มค่าและสร้างรายได้สูงสุด
- ๔) รายได้จากการปล่อยสินเชื่อมีผลลัพธ์เชิงบวกเกินคาด มีผู้ประกอบการสนใจเกินกว่าเป้าหมายและชำระดอกเบี้ยและเงินต้นครบถ้วนและตรงตามกำหนด ไม่มีปัญหาการผิดนัดชำระหนี้ หรือหนี้เสีย (NPL)
- ๕) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานลดลงหรืออยู่ในระดับที่ต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ เนื่องจากแผน การควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่มีเหตุการณ์ไม่คาดคิดหรือค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน

๒) สมมติฐานสำหรับการคาดการณ์ผลการดำเนินงาน ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๙ : Base Case Scenario

รายการ	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
	สตง. รับรองแล้ว	สตง. รับรองแล้ว	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ
รายได้					
รายได้จากโครงการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูป	๑.๒๗๖	๖.๖๐๐	๖.๗๓๒	๖.๘๖๗	๗.๐๐๔
รายได้จากค่าบริการและค่าธรรมเนียม	๗๘.๗๐๓	๘๕.๐๔๐	๘๖.๗๔๑	๘๘.๔๗๕	๙๐.๒๔๕
รายได้ค่าเช่า	๖๘.๘๑๓	๗๐.๘๖๓	๗๒.๒๘๐	๗๓.๗๒๖	๗๕.๒๐๑
รายได้อื่น	๗๑.๒๘๒	๗๖.๖๘๘	๗๘.๒๒๑	๗๙.๗๘๖	๘๑.๓๘๒
รวมรายได้	๒๒๐.๐๗๔	๒๓๙.๑๙๑	๒๓๕.๙๗๔	๒๔๕.๙๕๔	๒๕๓.๘๓๒
ค่าใช้จ่าย					
ต้นทุนโครงการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูป	๐.๘๗๖	๕.๘๘๒	๖.๐๐๐	๖.๑๒๐	๖.๒๔๒
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและบริหาร	๑๔๐.๘๗๒	๑๔๓.๙๓๔	๑๔๖.๘๑๓	๑๔๘.๗๔๙	๑๕๒.๗๔๔
ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์	๔๕.๔๕๔	๔๒.๒๐๒	๔๓.๐๔๖	๔๓.๙๐๗	๔๔.๗๘๕
ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์อื่น	๙.๗๓๒	๑๑.๙๗๓	๑๒.๒๑๓	๑๒.๔๕๗	๑๒.๗๐๖
ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตน	๑.๖๙๗	๑.๗๙๑	๑.๘๒๗	๑.๘๖๓	๑.๙๐๑
ค่าเสื่อมราคาสงครามทรัพย์สินเพื่อการลงทุน	.๗๒๖	๒.๑๑๘	๒.๑๖๐	๒.๒๐๓	๒.๒๔๘
ค่าใช้จ่ายตามโครงการส่งเสริมการประมง	.๘๘๐	.๑๓๑	.๑๓๓	.๑๓๖	.๑๓๙
ค่าใช้จ่ายอื่น	-๗.๖๓๑	๑.๖๖๐	๑.๖๙๓	๑.๗๒๗	๑.๗๖๒
รวมค่าใช้จ่าย	๑๙๒.๖๐๕	๒๐๙.๖๙๑	๒๑๓.๘๘๕	๒๑๘.๑๖๓	๒๒๒.๕๒๖
กำไร(ขาดทุน) ก่อนต้นทุนทางการเงิน	๒๗.๔๖๙	๒๙.๕๐๐	๓๐.๐๙๐	๓๐.๖๙๑	๓๑.๓๐๕
ต้นทุนทางการเงิน	-๔.๓๑๒	๓.๒๒๑	๓.๒๘๕	๓.๓๕๑	๓.๔๑๘
กำไร(ขาดทุน)สำหรับงวด	๒๓.๑๕๗	๒๖.๒๗๙	๒๖.๘๐๕	๒๗.๓๔๑	๒๗.๘๘๗
กำไร(ขาดทุน) เบ็ดเสร็จจ้อน					
ผลกำไร(ขาดทุน)จากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์					
ประกันภัยสำหรับโครงการผลประโยชน์พนักงาน	๓๑.๒๘๗				
กำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จรวมสำหรับงวด	๕๔.๔๔๔	๒๖.๒๗๙	๒๖.๘๐๕	๒๗.๓๔๑	๒๗.๘๘๗

คำอธิบาย Base Case

โครงการหรือกิจกรรมดำเนินงานไปตามแผนที่วางไว้ โดยรายได้ ค่าใช้จ่าย และผลลัพธ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับที่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือประมาณการเดิม ไม่มีปัจจัยเสริมพิเศษหรืออุปสรรคที่รุนแรงส่งผลกระทบต่อทิศทางของโครงการมากนัก

๓) สมมติฐานสำหรับการคาดการณ์ผลการดำเนินงาน ฉบับบททวนปี ๒๕๖๙ : Worst Case Scenario

รายการ	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
	สตง. รับรองแล้ว	สตง. รับรองแล้ว	ประมาณการ	ประมาณการ	ประมาณการ
รายได้					
รายได้จากโครงการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูป	๑.๒๗๖	๖.๖๐๐	๖.๖๐๖	๖.๖๑๓	๖.๖๒๐
รายได้จากค่าบริการและค่าธรรมเนียม	๗๘.๗๐๓	๘๕.๐๔๐	๘๕.๑๒๕	๘๕.๒๑๐	๘๕.๒๙๕
รายได้ค่าเช่า	๖๘.๘๑๓	๗๐.๘๖๓	๗๐.๙๓๔	๗๑.๐๐๕	๗๑.๐๗๖
รายได้อื่น	๗๑.๒๘๒	๗๖.๖๘๘	๗๖.๗๖๔	๗๖.๘๔๑	๗๖.๙๑๘
รวมรายได้	๒๒๐.๐๗๔	๒๓๙.๑๙๑	๒๓๙.๔๓๐	๒๓๙.๖๖๙	๒๓๙.๙๐๙
ค่าใช้จ่าย					
ต้นทุนโครงการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูป	๐.๘๗๖	๕.๘๘๒	๖.๒๙๔	๖.๗๓๕	๗.๒๐๖
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและบริหาร	๑๔๐.๘๗๒	๑๔๓.๙๓๔	๑๔๔.๐๐๙	๑๖๔.๗๙๐	๑๗๖.๓๒๕
ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์	๔๕.๔๕๔	๔๒.๒๐๒	๔๕.๑๕๖	๔๘.๓๑๗	๕๑.๖๙๙
ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ไร้ตัวตน	๙.๗๓๒	๑๑.๙๗๓	๑๒.๘๑๑	๑๓.๗๐๘	๑๔.๖๖๘
ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตน	๑.๖๙๗	๑.๗๙๑	๑.๙๑๖	๒.๐๕๐	๒.๑๙๔
ค่าเสื่อมราคาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	๗๒๖	๒.๑๑๘	๒.๒๖๖	๒.๔๒๕	๒.๕๙๕
ค่าใช้จ่ายตามโครงการส่งเสริมการประมง	๐.๘๘๐	๐.๑๓๑	๐.๑๔๐	๐.๑๕๐	๐.๑๖๐
ค่าใช้จ่ายอื่น	-๗.๖๓๑	๑.๖๖๐	๑.๗๗๖	๑.๙๐๐	๒.๐๓๔
รวมค่าใช้จ่าย	๑๙๒.๖๐๕	๒๐๙.๖๙๑	๒๒๔.๓๖๙	๒๔๐.๐๗๕	๒๕๖.๘๘๐
กำไร(ขาดทุน) ก่อนต้นทุนทางการเงิน	๒๗.๔๖๙	๒๙.๕๐๐	๑๕.๐๖๐	-๔๐.๖	-๑๖.๙๗๒
ต้นทุนทางการเงิน	-๔.๓๑๒	๓.๒๒๑	๓.๔๔๖	๓.๖๘๗	๓.๙๔๕
กำไร(ขาดทุน) สำหรับงวด	๒๓.๑๕๗	๒๖.๒๗๙	๑๑.๖๑๔	-๔๔.๒๘๗	-๒๐.๙๑๗
กำไร(ขาดทุน) เบ็ดเสร็จจื้อน					
ผลกำไร(ขาดทุน)จากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์					
ประกันภัยสำหรับโครงการผลประโยชน์พนักงาน	๓๑.๒๘๗				
กำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จรวมสำหรับงวด	๕๔.๔๔๔	๒๖.๒๗๙	๑๑.๖๑๔	-๔๔.๒๘๓	-๒๐.๙๑๗

คำอธิบาย Worst Case

๑) โครงการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูปไม่สามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้ได้ อันเกิดจากปัจจัยภายนอกและภายในที่ส่งผลกระทบ เช่น ความต้องการบริโภคสินค้าสัตว์น้ำลดลง เนื่องจากเศรษฐกิจชะลอตัวหรือพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนแปลง มีคู่แข่งรายใหญ่เข้ามาในตลาด ทำให้โครงการไม่สามารถรักษาสวนแบ่งตลาดไว้ได้ ต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มขึ้น

๒) รายได้จากค่าบริการและค่าธรรมเนียมลดลง เนื่องจากการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพตลาด และการจัดเก็บที่ไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ลูกค้าเกิดความไม่พึงพอใจและหันไปใช้บริการจากคู่แข่ง ส่งผลให้จำนวนผู้ใช้บริการลดลงต่อเนื่อง และกระทบต่อรายได้และกำไรขององค์กรในระยะยาว

๓) รายได้จากค่าเช่าต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ไม่สามารถหาผู้เช่าได้ครบตามเป้าหมาย/ผู้เช่ารายเดิมยกเลิกสัญญาเช่าก่อนกำหนดเนื่องจากสถานการณ์เศรษฐกิจถดถอย หรือภัยพิบัติ

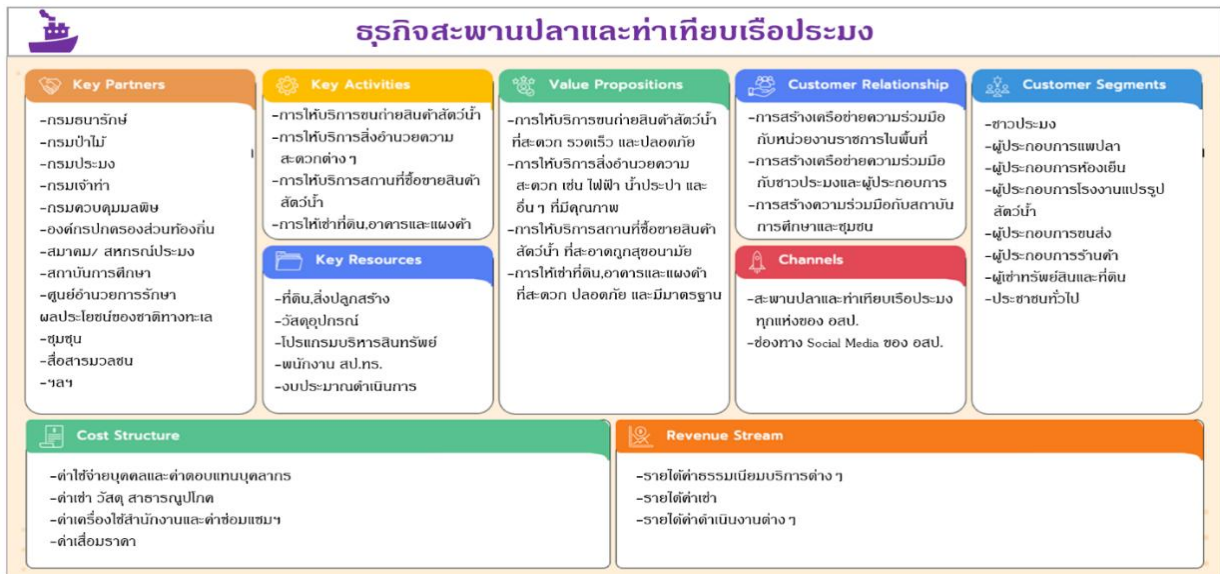
๔) รายได้จากการปล่อยสินเชื่อไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ เนื่องจากจำนวนผู้ประกอบการที่ขอสินเชื่อจริงต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ โดยผู้ขอสินเชื่อบางส่วนมีคุณสมบัติไม่ผ่านเกณฑ์พิจารณา

๕) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูงกว่าที่ประมาณการไว้ เนื่องจากขาดประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุน หรือมีความล่าช้าในการดำเนินแผนลดค่าใช้จ่าย

๓.๑๓ การวิเคราะห์ Business Model และ Intelligence Risk

๓.๑๓.๑ Business Model

การวิเคราะห์ Business Model ขององค์การสะพานปลาในการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์และบริการ การวิเคราะห์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และองค์ประกอบอื่น ๆ โดยมีการจัดทำ Business Model Canvas ซึ่งมีการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ของทั้ง ๓ ธุรกิจขององค์การสะพานปลา ทั้งระยะสั้น พ.ศ.๒๕๖๙ และระยะกลาง พ.ศ. ๒๕๖๙ - ๒๕๗๐ ดังนี้

๓.๑๓.๒ การระบุ Key Strategic Opportunities และ Intelligent Risk

เมื่อมีการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ และรูปแบบทางธุรกิจขององค์กร จะเกิดช่องว่างและโอกาสในการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนองค์กรในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งในการดำเนินงานที่กำหนดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายขององค์กร ถือเป็นโอกาสใหม่ที่มีความเสี่ยงในการดำเนินงาน ทั้งนี้ การดำเนินงานเหล่านี้สามารถเพิ่มมูลค่า (Value Enhancement) หรือสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) ให้เกิดขึ้นกับองค์กรได้ มูลค่าขององค์กรสะท้อนมาจากวิสัยทัศน์ ภารกิจ แผนยุทธศาสตร์ หรือแผนวิสาหกิจ ซึ่งเป็นเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงเพื่อเพิ่มมูลค่าขององค์กร (Value Enhancement) คือ การที่องค์กรมีการระบุ ประเมิน และจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเพื่อลดโอกาสเกิดและ/หรือ ผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งอาจเป็นเป้าหมายทางการเงิน เช่น รายได้ การควบคุม/บริหารต้นทุน หรืออาจเป็นเป้าหมายที่ไม่ใช่การเงิน เช่น การยอมรับจากลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความพึงพอใจ การบริหารความเสี่ยงเพื่อสร้างสรรค์มูลค่าขององค์กร (Value Creation) คือ การที่องค์กรสามารถระบุโอกาส (Opportunity) ที่ช่วยสร้างมูลค่าขององค์กรได้ เป็นการดำเนินกิจกรรมใหม่ ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากภารกิจเดิมขององค์กร โดยที่ "โอกาสของธุรกิจ" พิจารณาจากการวิเคราะห์ "SWOT" ซึ่งผลการวิเคราะห์โอกาสจะใช้เป็นปัจจัยนำเข้าในการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อที่จะวางแผนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จากนั้นจึงวิเคราะห์ถึงปัจจัยเสี่ยงของโอกาสทั้งหมด แล้วนำปัจจัยเสี่ยงที่วิเคราะห์ได้มาเข้ากระบวนการบริหารความเสี่ยง จนสามารถทำให้ระดับความรุนแรงของปัจจัยเสี่ยงลดลง

การวิเคราะห์ Intelligent Risk เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อเข้าถึงโอกาสทางธุรกิจ โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น ๒ ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์และระบุความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดในตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ และการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยงเพื่อสอดคล้องกับโอกาสทางธุรกิจที่ระบุใน S-W-O-T ขององค์กร โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ความเสี่ยงเบื้องต้น ดังนี้

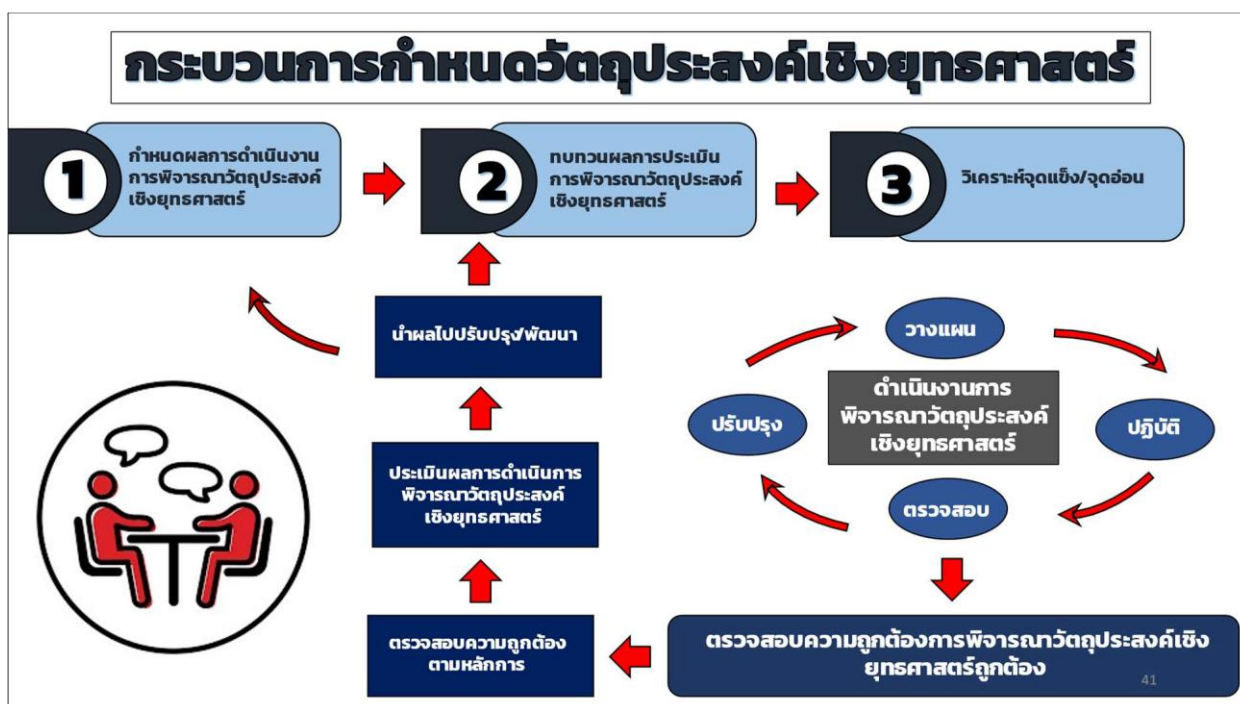
- การวิเคราะห์ Intelligent Risk จาก Key Strategic Opportunities

การวิเคราะห์ SWOT Analysis ทำให้สามารถระบุปัจจัยที่เป็นโอกาสขององค์กรสะพานปลาและดำเนินการจัดลำดับความสำคัญของแต่ละปัจจัย โดยพิจารณาจากความสำคัญของโอกาสนั้น ๆ ทำให้สามารถระบุโอกาสทางธุรกิจ (Key Strategic Opportunities) หรือโอกาสที่มีคะแนนสูงสุด ซึ่งเป็นโอกาสที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยสนับสนุนองค์กรให้สามารถไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ และได้ทำการวิเคราะห์ความเสี่ยง เพื่อเข้าถึงโอกาสทางธุรกิจ โดยจะเป็นส่วนหนึ่งในการวิเคราะห์ และกำหนดแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อสามารถเข้าถึงโอกาสนั้นได้

Key Strategic Opportunities	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	Intelligent Risk
0๑.สถาบันการเงินที่ให้บริการสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการประมงมีอยู่จำนวนน้อย	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เพิ่มช่องทางธุรกิจและความสามารถในการจัดหารายได้	ไม่สามารถพัฒนาบุคลากรในส่วนสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้สามารถใช้จุดแข็งของการมีฐานลูกค้าซึ่งเป็นเรือประมงพาณิชย์, ผู้ประกอบการแพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องอยู่เป็นจำนวนมากที่ใช้บริการต่างๆในพื้นที่สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. เพื่อสร้างรายได้จากให้บริการสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียน
0๒.การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวหน้าและเข้าถึงผู้บริโภคได้สะดวก และ 0๔.การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal ในการซื้อสินค้า Online	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล	การพัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการดำเนินงาน รวมถึงฐานข้อมูล/ระบบบริหารจัดการยังล่าช้า
0๓.การทำการประมงแบบเพาะเลี้ยงมีอัตราการเติบโตและได้รับการสนับสนุนจากกรมประมง	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เพิ่มช่องทางธุรกิจและความสามารถในการจัดหารายได้	ไม่สามารถพัฒนาบุคลากรในสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ประสบปัญหาปริมาณสัตว์น้ำลดลงและผลประกอบ การขาดทุนให้สามารถออกไปให้บริการสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ทำการประมงเพาะเลี้ยงนอกพื้นที่ อสป.ได้

๓.๑๔ การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objective)

จากการทบทวนยุทธศาสตร์ภายใต้แผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ขององค์การสะพานปลาเพื่อให้แผนวิสาหกิจสามารถขับเคลื่อนสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ในการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปีขององค์กร จึงจำเป็นต้องทบทวนให้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์หรือวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objective) เพื่อเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาองค์กร และได้มีการกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นตัวชี้วัดสู่การบรรลุเป้าหมาย ซึ่งองค์การสะพานปลาได้กำหนดกระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ดังนี้

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลา

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ระดับคะแนนสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของรัฐวิสาหกิจ

เป้าหมาย	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
	๒.๔๐ คะแนน	๒.๕๐ คะแนน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑.๑ พัฒนาคุณภาพในการบริหารจัดการองค์กรในทุกๆด้านให้เกิดประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑.๑.๑ พัฒนาสมรรถนะทุกด้าน ตาม Core Business Enablers

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๒ : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ความสามารถในการเพิ่มรายได้และ/หรือลดรายจ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

เป้าหมาย	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ระดับความสำเร็จของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ผ่านหลักเกณฑ์การตรวจวัดมาตรฐานด้านสุขอนามัยของท่าเทียบเรือประมง สะพานปลากิจการแพปลา หรือตลาดกลางซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำตามประกาศกรมประมง

เป้าหมาย	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๑ เพิ่มรายได้และ/หรือลดรายจ่ายการดำเนินงานของสะพานปลาและท่าเทียบ

เรือประมง

กลยุทธ์ที่ ๒.๑.๑ พัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีศักยภาพทางธุรกิจและการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้

กลยุทธ์ที่ ๒.๑.๒ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒.๒ รักษามาตรฐานแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัย

กลยุทธ์ที่ ๒.๒.๑ การดูแลและปรับปรุงสุขอนามัยของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เพิ่มช่องทางธุรกิจและความสามารถในการจัดหารายได้

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ รายได้รวมขององค์การสะพานปลา

เป้าหมาย	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
	๒๗๐ ล้านบาท	๓๐๐ ล้านบาท

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ยอดการปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการ

เป้าหมาย	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
	๕๐ ล้านบาท	๑๐๐ ล้านบาท

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ยอดการจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป

เป้าหมาย	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
	๒๕ ล้านบาท	๓๐ ล้านบาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๑ เพิ่มรายได้จากการดำเนินธุรกิจการปล่อยสินเชื่อ

กลยุทธ์ที่ ๓.๑.๑ การปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการในพื้นที่สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา

กลยุทธ์ที่ ๓.๑.๒ การปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ชาวประมงผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓.๒ เพิ่มรายได้จากการดำเนินธุรกิจการจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป

กลยุทธ์ที่ ๓.๒.๑ การผลิตและจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูปในแบรนด์ต้องการสะพานปลา

กลยุทธ์ที่ ๓.๒.๒ การจัดหาและจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำเพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับผู้ประกอบการร้านอาหารและโรงงานแปรรูป

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ส่งเสริมชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวเนื่องให้มีความมั่นคงทางอาชีพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมง

เป้าหมาย	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๔.๒ จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมงที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การสะพานปลา

เป้าหมาย	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
	๕ กลุ่มวิสาหกิจ	๑๐ กลุ่มวิสาหกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔.๑ สนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้านการประมงในการยกระดับผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔.๑.๑ การช่วยเหลือด้านการตลาดและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูปสัตว์น้ำแก่ผู้บริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๔.๒ ตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ใช้บริการ และยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์ที่ ๔.๒.๑ สร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลาให้สามารถตอบรับและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในด้านต่าง ๆ

บทที่ ๔

การแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

การบริหารแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ๒๕๖๙) ประกอบด้วยการบริหารแผนไปสู่การปฏิบัติซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต้องอาศัยกลไกและเครื่องมือในการบริหารจัดการ การวางแผน ผลักดัน สนับสนุนติดตามและประเมินผลเพื่อเป็นนโยบายหรือแนวทางการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

๔.๑ ความเชื่อมโยงและความสอดคล้องระดับกลยุทธ์ในแต่ละมิติ Strategy Map และ Balanced Scorecard

Balanced Scorecard (BSC) เป็นเครื่องมือในการการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน โดยเป็นกระบวนการในการวัดผลสำเร็จของการดำเนินงานโดยพิจารณาผลสำเร็จของตัวชี้วัดการดำเนินงานใน ๔ มุมมอง (Perspective) ดังนี้

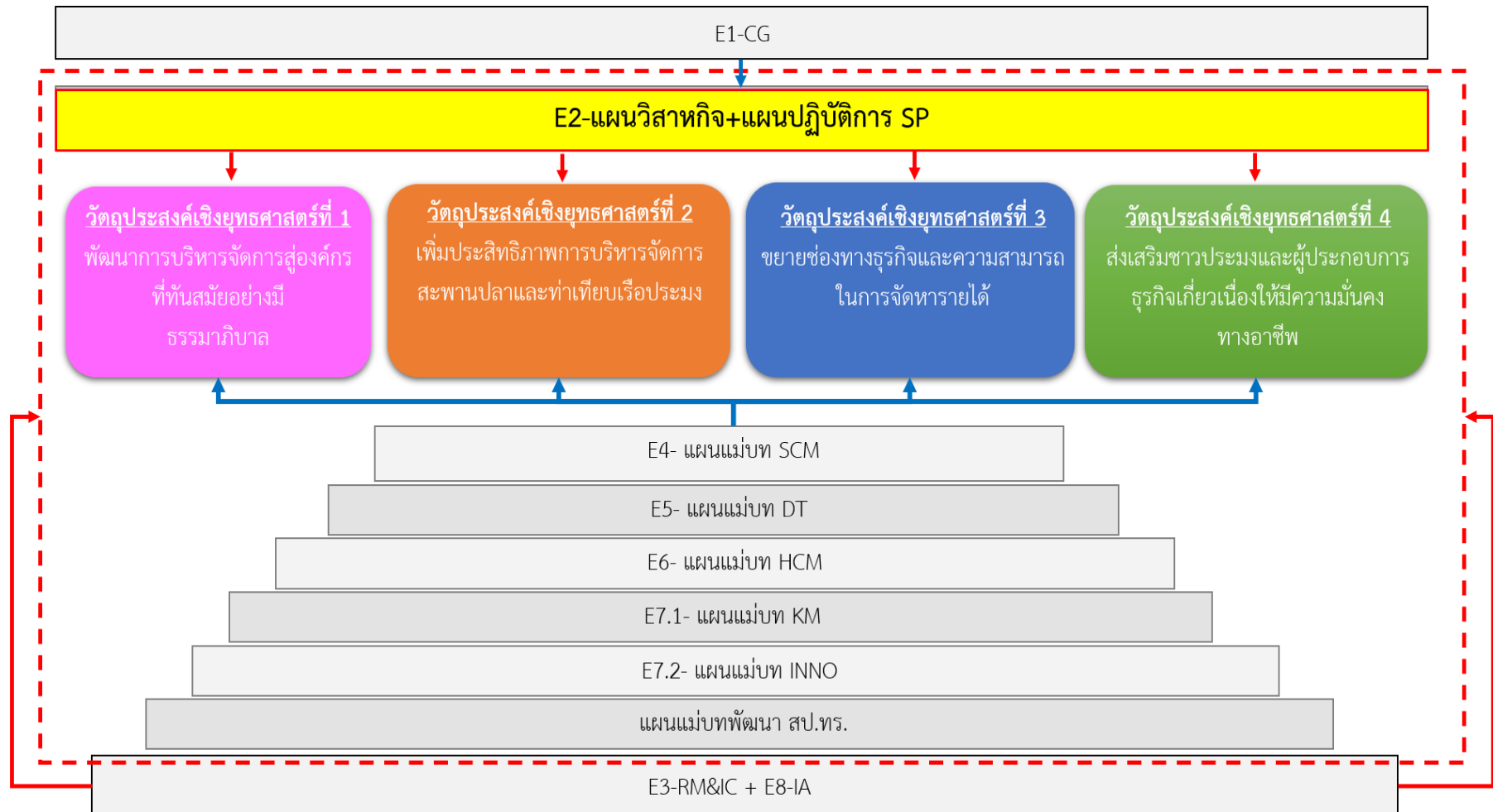
๑. มุมมองด้านการเงิน/ประสิทธิผล (Financial/Effectiveness Perspective)
๒. มุมมองด้านลูกค้า/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Customer/Stakeholder Perspective)
๓. มุมมองด้านกระบวนการภายใน/ประสิทธิภาพ (Internal Process Perspective)
๔. มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา/การพัฒนาองค์กร (Learning & Growth Perspective)

จากการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆขององค์การสะพานปลา ภายใต้ความเชื่อมโยงและสอดคล้องตามแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ๒๕๖๙) สามารถพิจารณาความเชื่อมโยงและความสอดคล้องระดับกลยุทธ์ในแต่ละมิติ Strategy Map (Balanced Scorecard ดังต่อไปนี้

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

VISION	องค์กรสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย ตลอดจนให้บริการธุรกิจเกี่ยวเนื่องอย่างครบวงจร เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงไทยอย่างยั่งยืน					
KPI	KPI 1.1 ระดับคะแนนสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของรัฐบาล	KPI 2.1 ความสามารถในการเพิ่มรายได้และ/หรือลดรายจ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง KPI 2.2 ระดับความสำเร็จของ สป.ท. ที่ผ่านหลักเกณฑ์มาตรฐานด้านสุขอนามัยกรมประมง	KPI 3.1 รายได้รวมขององค์การสะพานปลา KPI 3.2 ยอดการปล่อยสินค้าเงินหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการ KPI 3.3 ยอดขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป	KPI 4.1 การเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมง KPI 4.2 จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมงที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การสะพานปลา		
STRATEGIC OBJECTIVE	SO1 : พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล	SO2 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	SO3 : ขยายช่องทางธุรกิจและความสามารถในการจัดหารายได้	SO4 : ส่งเสริมชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวเนื่องให้มีความมั่นคงทางอาชีพ		
	TACTIC			ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	โครงการ
FINANCIAL	F1การปล่อยสินค้าเงินหมุนเวียนแก่ชาวประมงผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ต่างๆ	F2การผลิตและจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูปในแบรนด์ อสป.	F3การจัดหาและจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำเพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับผู้ประกอบการร้านอาหารและโรงแรมแปรรูป	1.รายได้รวมขององค์การสะพานปลา 2.ยอดการปล่อยสินค้าเงินหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการ 3.ยอดการจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำ ฯ	1. 270 ล้านบาท 2. 50 ล้านบาท 3. 25 ล้านบาท	1. โครงการพัฒนาระดับผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าสูงภายใต้ FMO 2. โครงการธุรกิจการให้สินเชื่อขององค์การสะพานปลาเพื่อสร้าง รายได้และส่งเสริมการประมงอย่างยั่งยืน 3.โครงการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป FMO PRODUCT 4.โครงการศึกษาความเป็นไปได้การจัดตั้งศูนย์จำหน่ายและกระจายสินค้าสัตว์น้ำ (ท่าบก) จมูกตาหาร 5.โครงการพัฒนาพื้นที่ด้านสิงขร
CUSTOMER / STAKEHOLDER	C1การปล่อยสินค้าเงินหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการในพื้นที่สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป.	C 2 การช่วยเหลือด้านการตลาดและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูปสัตว์น้ำแก่ผู้บริโภค	C3 สร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลาให้สามารถตอบสนองและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในด้านต่างๆ	1.การเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมง 2.จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมงที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การสะพานปลา	1. ร้อยละ 20 2. 5 กลุ่มวิสาหกิจ	1. โครงการให้ความรู้และส่งเสริมฐานะแก่ชุมชนประมง 2. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีประมง 3.โครงการพัฒนางานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่า 4.โครงการรวมพลังเครือข่ายประมงคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ 5.โครงการเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริหารจัดการความต้องการของลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (FMO : VOC & VOS) 6.โครงการสนับสนุนผู้เพาะเลี้ยงปลาในกระชัง
INTERNAL PROCESSES	I1 พัฒนาสมรรถนะทุกด้านตาม Core Business Enablers			ระดับคะแนนสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของรัฐบาล	2.40 คะแนน	1.โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน 2.โครงการบูรณาการระบบงานสารสนเทศเพื่อยกระดับการบริหารจัดการองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 3.โครงการควบคุมงบประมาณค่าใช้จ่ายขององค์การสะพานปลา 4.โครงการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์องค์การสะพานปลา 5.โครงการมาตรการบริหารจัดการเก็บหนี้ ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ 6.โครงการขับเคลื่อนการจัดการนวัตกรรมกระบวนการทำงานและวัฒนธรรมองค์กรที่ยั่งยืน
ORGANIZATIONAL CAPACITY	O1การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	O 2 การดูแลและปรับปรุงสุขอนามัยของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	O3 พัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีศักยภาพทางธุรกิจและการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้	1.การเพิ่มรายได้และ/หรือลดรายจ่ายความสามารถสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง 2. ระดับความสำเร็จของ สป.ท. ที่ผ่านหลักเกณฑ์การตรวจวัดมาตรฐานด้านสุขอนามัยตามประกาศกรมประมง	1.ร้อยละ ๑๐ 2.ร้อยละ ๑๐๐	1.โครงการพัฒนาพื้นที่โรงถนอมสัตว์น้ำถูกสุขอนามัยทร.ปัตตานี 2.โครงการพัฒนาพื้นที่สะพานปลากรุงทพ 3.โครงการเปิดประตูสู่ได้สิทธิ์พัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน 4.โครงการเปิดประตูสู่ได้สิทธิ์พัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา 5.โครงการจัดทำผังแม่บท (Master Plan) การพัฒนาพื้นที่ สป.สป. 6. โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมสัตว์น้ำแบบรวมอัตราเดียว 7.โครงการหาผู้ได้สิทธิ์การพัฒนาพื้นที่ตามผังแม่บท การใช้ประโยชน์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต บริเวณพื้นที่ B

๔.๒ ความสอดคล้องเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์และแผนแม่บท

๔.๓ การบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร

จากบันทึกข้อตกลงที่ได้ลงนามไว้กับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) สำหรับการประเมินผลการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาและการบริหารความเสี่ยงเป็นหลักปฏิบัติตามเกณฑ์การประเมินระบบใหม่โดยมีหลักเกณฑ์การประเมินด้านการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน

๔.๓.๑ แนวทางการดำเนินงาน

ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน ปีงบประมาณ ๒๕๖๘ องค์การสะพานปลาได้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีการปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงาน ดังนี้

๑) การวิเคราะห์ค้นหาปัจจัยเสี่ยง ได้มีการพิจารณาจากแหล่งที่มาให้สอดคล้องกับกลยุทธ์องค์กร SWOT ขององค์กร ตัวชี้วัดในบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ ปีบัญชี ๒๕๖๘ โครงการในแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๘ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ตลอดจนสถานการณ์การดำเนินงานปัจจุบันที่คาดการณ์จากปีที่ผ่านมา และในอนาคต เป็นต้น

๒) ปรับปรุงการจัดทำ Risk Map ปีงบประมาณ ๒๕๖๘ เพื่อให้มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ขึ้นจากการดำเนินการในปี ๒๕๖๗

๓) องค์การสะพานปลาได้ปรับปรุงการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยง โดยมีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของผลกระทบใน Risk Map เพิ่มขึ้น โดยได้วิเคราะห์ระดับความรุนแรง และน้ำหนักที่แสดงอิทธิพลของผลกระทบใน ๓ มิติ คือ สาเหตุต่อปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงต่อปัจจัยเสี่ยง และสาเหตุต่อสาเหตุ เพื่อนำผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์เหล่านี้มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงได้ตรงประเด็นกับสาเหตุหลักที่เป็นรากเหง้าของปัญหาที่จะต้องบริหารจัดการให้ระดับความรุนแรงของปัจจัยเสี่ยงทุกประเภทที่มีอยู่ลดลงในระดับที่องค์กรยอมรับได้

๔) ปรับปรุงรูปแบบการรายงานผลการดำเนินงานภายหลังการบริหารความเสี่ยงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้เห็นภาพความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมาย ผลการดำเนินงาน และสถานะของปัจจัยเสี่ยงทุกประเภทก่อน และหลังการบริหารจัดการตามแผนบริหารความเสี่ยง ได้แก่ โอกาสเกิดผลกระทบ ระดับความรุนแรง Risk Appetite Risk Tolerance ความสำเร็จของกิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ เป็นต้น

๕) ปรับปรุงเพิ่มเติมการวิเคราะห์ความเสี่ยงกับโอกาสขององค์กร เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร

๖) มีการวิเคราะห์ฐานความเสี่ยงที่สอดคล้องกับ Driver ด้านการเงินขององค์การสะพานปลา และผลการบริหารความเสี่ยงที่คงเหลือ ปัจจัยเสี่ยงที่มีระดับความรุนแรงคงเหลือที่องค์กรยอมรับไม่ได้มาบริหารจัดการต่อเนื่อง เพื่อลดระดับความรุนแรงจนถึงระดับที่องค์กรยอมรับได้

๔.๓.๒ สถานการณ์การดำเนินงานขององค์การสะพานปลา ปีงบประมาณ ๒๕๖๘

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ รายได้หลักจากการดำเนินงาน (Core Business) เป็นรายได้จากการจัดเก็บค่าเช่า ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ จากการให้บริการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ได้แก่ ค่าธรรมเนียมสัตว์น้ำผ่านท่า ค่าธรรมเนียมรถผ่านท่า ค่าธรรมเนียมน้ำแข็งผ่านท่า ค่าธรรมเนียมใช้สถานที่ ฯลฯ ซึ่งขึ้นอยู่กับภาวะประมงเป็นหลัก ปัจจุบันมีแนวโน้มรายได้ลดลงอย่างต่อเนื่องจากปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ดังนี้

- ๑) ทรัพยากรสัตว์น้ำเสื่อมโทรม ปริมาณสัตว์น้ำมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง
- ๒) การทำประมงนอกน่านน้ำมีปัญหาเกี่ยวข้องกับข้อตกลง และกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ไม่เอื้อต่อการลงทุนของผู้ประกอบการไทย
- ๓) มีการแข่งขันกับท่าเทียบเรือของเอกชน โดยมีท่าเทียบเรือประมงขนาดเล็กกระจายอยู่ทั่วไป
- ๔) ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ องค์การสะพานปลา มีหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบโดยตรง คือ ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี และท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส
- ๕) ปัญหาขาดแคลนแรงงาน และปัญหาแรงงานต่างด้าว
- ๖) ปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU Fishing)

๑.๖.๒ เป้าหมายทางการเงิน ได้แก่ กำไร/(ขาดทุน) ยังอาจมีความเสี่ยงที่แนวโน้มต่ำกว่าเป้าหมาย เนื่องจากรายได้หลักจากค่าบริการ และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงยังเผชิญกับเงื่อนไขที่เป็นปัจจัยลบ

๑.๖.๓ การดำเนินงานของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงยังมีจุดอ่อนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การตรวจประเมินมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง ซึ่งปัจจุบันหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานดังกล่าวให้ความสนใจกับการดำเนินงานขององค์การสะพานปลามากขึ้น ตลอดจนยังเป็นการดำเนินการตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

๑.๖.๔ องค์การสะพานปลา มีนโยบายด้านการบริหารทรัพย์สินที่มีอยู่เพื่อเพิ่มศักยภาพในการสร้างรายได้ให้แก่องค์กรในระยะยาว ซึ่งโครงการต่าง ๆ เป็นการดำเนินการโดยแหล่งเงินทุนจากภายนอก โดยเฉพาะจากภาคเอกชน องค์การสะพานปลาจึงยังคงต้องใช้ความพยายามในการดำเนินงานในเชิงรุก เพื่อบรรลุตามเป้าหมายของโครงการต่าง ๆ

๑.๖.๕ การบริหารจัดการงบลงทุนจากงบประมาณแผ่นดินยังมีความเสี่ยงที่จะมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายเนื่องจากการบริหารจัดการโครงการไม่เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน ซึ่งองค์การสะพานปลา ยังคงต้องบริหารจัดการการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานของโครงการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายตัวชี้วัด

๑.๖.๖ การบริหารจัดการด้านบุคลากรยังขาดการบริหารเชิงกลยุทธ์ทำให้เกิดช่องว่างในการสร้างบุคลากรที่มีประสบการณ์เข้ามาทดแทนและสืบทอดตำแหน่งงานที่สำคัญ ๆ จากการเกษียณอายุราชการ และการพัฒนาบุคลากรที่คงอยู่ยังขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในงานยังคงต้องให้ความรู้โดยการอบรมสัมมนา เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การสะพานปลาดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

๑.๖.๗ องค์การสะพานปลา ยังคงมีจุดอ่อนเกี่ยวกับด้าน IT มีการขัดข้องอยู่เสมอ ๆ และมีการดำเนินงานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ

๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : SR)

- การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๘ ไม่ได้ตามเป้าหมาย (SR๑)

๒) ความเสี่ยงด้านการดำเนินการ (Operational Risk : OR)

- การพัฒนาบุคลากรไม่ได้ตามสมรรถนะขององค์กร (OR๑)
- ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียง (OR๒)

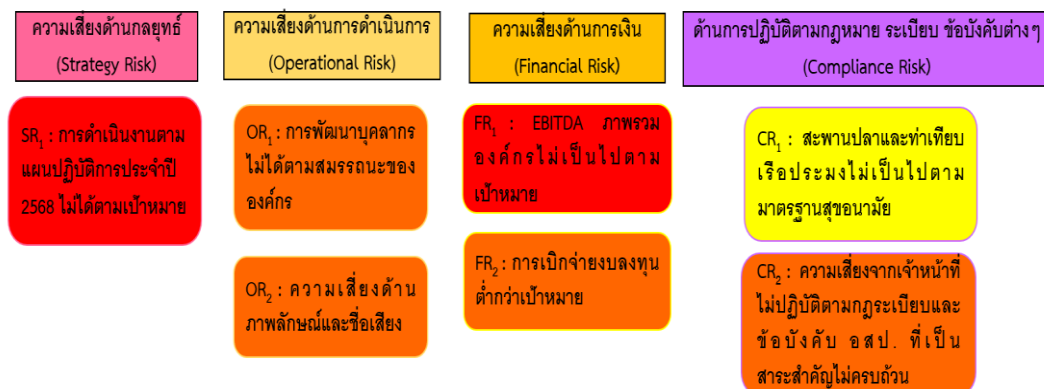
๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : FR)

- EBITDA ภาพรวมองค์กรไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (FR๑)
- การเบิกจ่ายงบประมาณต่ำกว่าเป้าหมาย (FR๒)

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ (Compliance Risk : CR)

- สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงไม่เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัย (CR๑)
- ความเสี่ยงจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ อสป. ที่เป็นสาระสำคัญไม่ครบถ้วน (CR๒)

ประเด็นความเสี่ยงองค์กรสะพานปลาประจำปี 2568

๔.๕ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของปัจจัยเสี่ยง

๔.๕.๑ น้ำหนักของผลกระทบและความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยเสี่ยงกับปัจจัยเสี่ยง

จากแผนภูมิ Risk Map นอกจากความเสี่ยงแต่ละด้านจะมีสาเหตุต่าง ๆ ที่อาจเป็นผลทำให้เกิดความเสี่ยงนั้นแล้ว ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในด้านหนึ่งอาจส่งผลกระทบให้เกิดความเสี่ยงอีกด้านหนึ่งด้วยเช่นเดียวกัน

ในการวิเคราะห์ถึงน้ำหนัก และผลกระทบระหว่างความเสี่ยงแต่ละด้านที่ส่งผลกระทบระหว่างกันนั้น ความเสี่ยงทุกด้านจะเป็นทั้งตัวแปรตาม คือ เป็นผลมาจากความเสี่ยงอื่น ๆ ส่งผลกระทบและตัวแปรอิสระ คือ ส่งผลกระทบไปยังความเสี่ยงอื่น ๆ ด้วย ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงทั้ง ๔ ด้าน ดังนี้

๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : SR)

๑.๑) ความเสี่ยงจากการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๘ ไม่ได้ตาม

- ความเสี่ยงจาก EBITDA ภาพรวมองค์กรไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (FR๑)
- ความเสี่ยงจากการเบิกจ่ายงบลงทุนต่ำกว่าเป้าหมาย (FR๒)

๒) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operation Risk : OR)

๒.๑) ความเสี่ยงจากการพัฒนาบุคลากรไม่ได้ตามสมรรถนะขององค์กร (OR๑)

- ความเสี่ยงจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ อสป.ที่เป็นสาระสำคัญไม่ครบถ้วน (CR๒)

๒.๒) ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียง (OR๒)

- ความเสี่ยงจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ อสป.ที่เป็นสาระสำคัญไม่ครบถ้วน (CRO)

๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : FR)

๓.๑) ความเสี่ยงจาก EBITDA ภาพรวมองค์กรไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (FR๑)

- ความเสี่ยงจากการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๘๒๘ ไม่ได้ตามเป้าหมาย (SR๑)

๓.๒) ความเสี่ยงจากการเบิกจ่ายงบลงทุนต่ำกว่าเป้าหมาย (FR๒)

- ความเสี่ยงจากการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๘ ไม่ได้ตามเป้าหมาย (SR๑)

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ (Compliance Risk : CR)

๔.๑) ความเสี่ยงจากสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงไม่เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัย (CR๑)

- ความเสี่ยงจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ อสป. ที่เป็นสาระสำคัญไม่ครบถ้วน (CRO)

๔.๒) ความเสี่ยงจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ อสป.ที่เป็นสาระสำคัญไม่ครบถ้วน (CRO)

- ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียง (OR๒)
- สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงไม่เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัย (CR๑)

๔.๕.๒) น้ำหนักของผลกระทบและความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยเสี่ยงกับสาเหตุปัจจัยเสี่ยงนอกจากความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ จะส่งผลกระทบและความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันแล้ว ปัจจัยเสี่ยงยังได้รับผลกระทบจากสาเหตุปัจจัยเสี่ยง โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : SR)

๑.๑) ความเสี่ยงจากการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๘ ไม่ได้ตามเป้าหมาย (SR๑)
กระบวนการอนุมัติโครงการมีความล่าช้า (FR๒-๑) น้ำหนักร้อยละ ๕

- กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างล่าช้า (FR๒-๒) น้ำหนักร้อยละ ๕

๒) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operation Risk : OR)

๒.๑) ความเสี่ยงจากการพัฒนาบุคลากรไม่ได้ตามสมรรถนะขององค์กร (DR๑)

- ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการมีความเข้าใจการดำเนินงานไม่มากพอ (SR๑-๓) น้ำหนักร้อยละ ๕
- เจ้าหน้าที่ไม่เข้าใจกฎระเบียบ/ข้อบังคับ (CR๒-๒) น้ำหนักร้อยละ ๕
- การติดตามควบคุมดูแลของหัวหน้างานยังไม่เคร่งครัด (CR๒-๓) น้ำหนักร้อยละ ๕
- เจ้าหน้าที่เข้าไม่ถึงกฎระเบียบ/ข้อบังคับที่จำเป็น (OR๒-๔) น้ำหนักร้อยละ ๕

๒.๒) ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงองค์กร (OR๒)

- การติดตามควบคุมดูแลของหัวหน้างานยังไม่เคร่งครัด (CR๒-๓) น้ำหนักร้อยละ ๕
- เจ้าหน้าที่เข้าไม่ถึงกฎระเบียบ/ข้อบังคับที่จำเป็น (CR๒-๔) น้ำหนักร้อยละ ๕

๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : FR)

๓.๑) ความเสี่ยงจาก EBITDA ภาพรวมองค์กรไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (FR๑)

- โครงการยังมีการทบทวนเป้าหมายและกิจกรรมที่สอดคล้องกับสถานะแวดล้อมที่เกี่ยวข้องน้อยและล่าช้า (SR๑-๒) น้ำหนักร้อยละ ๕
- ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการมีความเข้าใจการดำเนินงานไม่มากพอ (SR๑-๕) น้ำหนักร้อยละ ๕
- เจ้าหน้าที่ไม่เข้าใจกฎระเบียบ/ข้อบังคับ (CR๒-๒) น้ำหนักร้อยละ ๕
- การติดตามควบคุมดูแลของหัวหน้างานยังไม่เคร่งครัด (CR๒-๓) น้ำหนักร้อยละ ๕

๓.๒) ความเสี่ยงจากการเบิกจ่ายงบประมาณต่ำกว่าเป้าหมาย (FR๒)

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ (Compliance Risk : CR)

๔.๑) ความเสี่ยงจากสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงไม่เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัย (CR๑)

- การติดตามควบคุมดูแลของหัวหน้างานยังไม่เคร่งครัด (CR๒-๓) น้ำหนักร้อยละ ๑๐
- เจ้าหน้าที่ไม่เข้าใจกฎระเบียบ/ข้อบังคับ (CR๒-๒) น้ำหนักร้อยละ ๕

๔.๒) ความเสี่ยงจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ อสป.ที่เป็นสาระสำคัญไม่ครบถ้วน (CR๒)

- พนักงานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือมาตรการที่ อสป. กำหนด (OR๒-๓) น้ำหนักร้อยละ ๑๐
- เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านสุขอนามัยในบางสะพานปลาและท่าเทียบเรือยังไม่เข้าใจหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด (CR๑-๒) น้ำหนักร้อยละ ๑๐

๔.๕.๓ ความเชื่อมโยงในแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลาปี ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ และความเสี่ยงระดับองค์กร

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขอนามัย ได้รับมาตรฐานสากล เชื่อมโยงกับปัจจัยเสี่ยงดังนี้

- ความเสี่ยงการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๘ ไม่ได้ตามเป้าหมาย (SR๑)
- สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงไม่เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัย (CR๑)

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างศักยภาพการจัดการรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ เชื่อมโยงกับปัจจัยเสี่ยง ดังนี้

- ความเสี่ยงการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๘ ไม่ได้ตามเป้าหมาย (5R๑)
- ความเสี่ยงจาก EBITDA ภาพรวมองค์กรไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (FR๑)

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง เชื่อมโยงกับปัจจัยเสี่ยงดังนี้

- ความเสี่ยงการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๘ ไม่ได้ตามเป้าหมาย (5R๑)

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัย อย่างมีธรรมาภิบาล เชื่อมโยงกับปัจจัยเสี่ยงดังนี้

- ความเสี่ยงจากการพัฒนาบุคลากรไม่ได้ตามสมรรถนะขององค์กร (OR๑)
- ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียง (OR๒)
- ความเสี่ยงจากการเบิกจ่ายงบประมาณต่ำกว่าเป้าหมาย (FR๒)
- ความเสี่ยงจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ อสป.ที่เป็นสาระสำคัญไม่ครบถ้วน (CR๒)

๔.๖ ประเภทความเสี่ยงและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

องค์การสะพานปลาแบ่งความเสี่ยงออกเป็น ๔ ประเภทและกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) ของความเสี่ยงแต่ละประเภทไว้ ดังนี้

ประเภทความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)	ช่วงเปี่ยงเบนของ ระดับ ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)
๑. ด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : SR)	สอดคล้องตามเป้าประสงค์ในแผนยุทธศาสตร์	ระดับค่า ๓ ตามบันทึกข้อตกลงประจำปี องค์การสะพานปลา กับ สคร.
๒. ด้านการเงิน (Financial Risk : FR)	สามารถรักษาระดับความสามารถในสร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะเวลา	ระดับค่า ๓ ตามบันทึกข้อตกลงประจำปี องค์การสะพานปลา กับ สคร.
๓. ด้านการดำเนินงาน (Operation Risk :OR)	การดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐาน/คุณภาพ/ปริมาณที่กำหนดไว้ในแผนงาน	ระดับค่า ๓ ตามบันทึกข้อตกลงประจำปี องค์การสะพานปลา กับ สคร.
๔. ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ (Compliance Risk :CR)	องค์การสะพานปลาจะดำเนินการภายใต้กฎหมาย กฎระเบียบและนโยบายของรัฐบาล	

๔.๗ การติดตามประเมินผล

๔.๗.๑ กระบวนการติดตามและประเมินผลแผนวิสาหกิจ

การติดตามประเมินผล จะดำเนินการคู่ขนานไปกับกระบวนการบริหารแผนไปสู่การปฏิบัติโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกิดขึ้นในขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินงานแผน แล้วนำมาศึกษาและวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้า ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน โดยจะนำไปสู่การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการหรือกระบวนการดำเนินงานที่เหมาะสม นอกจากนี้ ยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดการตื่นตัว พร้อมทั้งจะผลักดันแผนให้ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมโดยรวบรวมข้อมูล และให้ผู้รับผิดชอบโครงการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและแผนงานที่กำหนดไว้ในแต่ละขั้นตอนของแผนปฏิบัติการ

๔.๗.๒ กลไกการบริหารการติดตามและประเมินผลแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา

กลไกการติดตามประเมินผลเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะสนับสนุนให้ดำเนินงานตามแผนวิสาหกิจบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์ที่กำหนดเพื่อให้ผู้บริหารได้ทราบถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงาน

๑) การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน (Monitoring)

การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน (Monitoring) ของโครงการ/กิจกรรมสำคัญซึ่งมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการบรรลุผลตามเป้าประสงค์ของแผนงานในแต่ละช่วงจนการดำเนินงานเสร็จสิ้นโครงการ/กิจกรรม โดยหน่วยงานในสังกัดที่รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมนั้นเป็นผู้รายงานความคืบหน้าการดำเนินงานพร้อมปัญหาและอุปสรรคไปยังสำนักงานติดตามและประเมินผล สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงานเพื่อวิเคราะห์ตรวจสอบความก้าวหน้าในการดำเนินของโครงการ/กิจกรรมและนำเสนอผู้บริหาร/ที่ประชุมต่อไป

ในระดับการดำเนินงาน องค์การสะพานปลา จัดให้มีการประชุมผู้บริหาร องค์การสะพานปลาเป็นประจำทุกเดือนเพื่อติดตามผลของแผนปฏิบัติการรับทราบปัญหาการทำงานต่างๆที่เกิดขึ้นและร่วมกันนำเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหา นำผลการดำเนินงานเข้ารายงานให้กับคณะกรรมการบริหารทราบทุกเดือนถึงความคืบหน้าต่างๆของงาน และทุกไตรมาส โดยทางบัญชีการเงินและตัวชี้วัดต่างๆ ที่สำคัญ

๒) การวัดผลการดำเนินงาน (Monitoring)

ผลเบื้องต้นที่ได้จัดโครงการ/กิจกรรม (Outcome) ของแต่ละหน่วยงานในสังกัดที่เชื่อมโยงกับการร่วมนำส่งการบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดของเป้าประสงค์ตามแผนวิสาหกิจ องค์การสะพานปลา โดยหน่วยงานในผู้รายงานผลลัพธ์แต่ละตัวชี้วัดที่ร่วมรับผิดชอบทุกไตรมาส ไปยังส่วนงานการติดตามตัวชี้วัด สำนักงานติดตามและประเมินผล สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงานทราบความคืบหน้า ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการวิเคราะห์ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผน ตลอดจนข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผน

การวัดผล องค์การสะพานปลา ได้มีการวัดผลการดำเนินงานรายปี ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และองค์การสะพานปลาร่วมกันกำหนด

๔.๘ การประเมินผลแผนวิสาหกิจขององค์การสะพานปลา

การประเมินผลกระหนาบจากการดำเนินงานตามตัวชี้วัดตามเป้าประสงค์ของแผนกำหนดการประเมินไว้ ๒ ระยะ คือ ในระยะครึ่งแผนและระยะสิ้นสุดแผน ซึ่งจะนำไปสู่ทบทวนปรับปรุงและปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาอุปสรรคให้เหมาะสมเท่าทันต่อสถานการณ์ จนสามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ และหากกิจกรรมหรือดำเนินงานได้บรรลุต่อวัตถุประสงค์แล้ว ก็ควรแก่การเป็นแนวทางที่จะพัฒนาต่อไป ทั้งนี้ ภายหลังจากจัดรายงานการติดตามประเมินผล ดังกล่าวข้างต้น โดยสรุปผลสำเร็จของโครงการกิจกรรมและสัมฤทธิ์ผลตามตัวชี้วัด ข้อผิดพลาด ตลอดจนข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ แล้ว จะมีการนำเสนอรายงานผลการประเมินเพื่อเป็นสารสนเทศย้อนกลับ Feedback Information ให้หน่วยงานในสังกัดและผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดทั้งนี้เพื่อที่จะนำมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการจัดทำแผนและปฏิบัติงานกับทุกระดับต่อไป

๔.๙ ภาพรวมโครงการตามแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙)

ลำดับ	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย		กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีดำเนินการ	
			๖๙	๗๐						๖๙	๗๐
๑	พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล	ระดับคะแนนสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของรัฐวิสาหกิจ	๒.๔๐คะแนน	๒.๕๐คะแนน	พัฒนาสมรรถนะทุกด้าน ตาม Core Business Enablers	๑	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	สบค.-ฝปร.	๒๒๐,๐๐๐	✓	
						๒	โครงการบูรณาการระบบงานสารสนเทศเพื่อยกระดับการบริหารจัดการองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	สทส.-ฝปร.	๔๐๐,๐๐๐	✓	
						๓	โครงการควบคุมงบประมาณค่าใช้จ่ายขององค์การสะพานปลา	สกก.-ฝงบ.	-	✓	
						๔	โครงการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์องค์การสะพานปลา	ฝปส.-สนอ.	๑๐๐,๐๐๐	✓	
						๕	โครงการมาตรการบริหารจัดการเก็บหนี้ปีงบประมาณ ๒๕๖๙	สบน.-ฝงบ.		✓	
						๖	โครงการขับเคลื่อนการจัดการนวัตกรรมกระบวนการทำงานและวัฒนธรรมองค์กรที่ยั่งยืน	สวพ.-ฝสศ.	๕๐,๐๐๐	✓	
						๗	โครงการทบทวนแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๗๐ องค์การสะพานปลา	สยศ-ฝยศ	๑๐๐,๐๐๐	✓	
						๘	โครงการสตักเกอร์ไลน์การทุนการประมงเพื่อการจำหน่าย	สสข.	๒๕,๐๐๐	✓	
						๙	โครงการแผนงานจัดทำสัญญาเช่าให้เป็นปัจจุบัน	กสป.ทร - ฝสป.ทร. ๑,๒	-	✓	
รวมงบประมาณวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๑									๘๙๕,๐๐๐		

ลำดับ	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย		กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ผ่านมา	
			๖๙	๗๐						๖๙	๗๐
๒	เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	ความสามารถในการเพิ่มรายได้และ/หรือลดรายจ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	พัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีศักยภาพทางธุรกิจและการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้	๑๐	โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่โรงตงสัตว์น้ำ ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี	ทร.ปน-ฝ.สป.ทร ๒	๒๓๐,๐๐๐	✓	✓
						๑๑	โครงการพัฒนาพื้นที่สะพานปลากรุงเทพ	สยศ.-ฝยศ.	-	✓	✓
						๑๒	โครงการเปิดประมูลผู้ได้สิทธิพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน	สบ.คพ-ฝสศ.	๕๐,๐๐๐	✓	
						๑๓	โครงการปรับปรุงท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา	ทร.อศ-ฝ.สป.ทร ๑	๒๐๐,๐๐๐	✓	✓
						๑๔	โครงการจัดทำแผนแม่บท (Master Plan) การพัฒนาพื้นที่สะพานปลาสมุทรปราการ	สบคพ-ฝสศ.	๑๐๐,๐๐๐	✓	✓
						๑๕	โครงการหาผู้ได้สิทธิการพัฒนาพื้นที่ตามผังแม่บทการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ทำท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต บริเวณพื้นที่ U	ทร.ภก-ฝ.สป.ทร ๒	๑๐,๐๐๐	✓	✓
					การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	๑๖	โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมสัตว์น้ำแบบรวมอัตราเดียว	ก.สป.ทร-ฝ.สป.ทร ๑,๒	-	✓	
						๑๗	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	สป.ทรทุกแห่ง ฝ.สป.ทร ๑,๒	-	✓	✓
		ระดับความสำเร็จของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ผ่านหลักเกณฑ์การตรวจวัดมาตรฐานด้านสุขอนามัยของท่า	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	การดูแลและปรับปรุงสุขอนามัยของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง						

ลำดับ	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย		กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ดำเนินการ	
			๖๙	๗๐						๖๙	๗๐
		เทียบเรือประมงสะพานปลากิจการแพปลา หรือตลาดกลางซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำตามประกาศกรมประมง									
รวมงบประมาณวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๒									๕,๘๐๐,๐๐๐		
๓	เพิ่มช่องทางธุรกิจและความสามารถในการจัดหารายได้	รายได้รวมขององค์การสะพานปลา	๒๗๐ ล้านบาท	๓๐๐ ล้านบาท	การผลิตและจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูปในแบรนด์องค์การสะพานปลา	๑๘	โครงการพัฒนาระดับผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูปมูลค่าสูงภายใต้ตราสินค้า FMO	สบคพ.-ฟสศ.	๑,๖๐๐,๐๐๐	✓	✓
						๑๙	โครงการเปิดดำเนินการศูนย์ขนถ่ายและกระจายสินค้าสัตว์น้ำ ด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ศูนย์ฯ-ฟบร.	-	✓	
		ยอดการปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการ	๕๐ ล้าน บาท	๑๐๐ ล้านบาท	การจัดหาและจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำเพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับผู้ประกอบการร้านอาหารและโรงงานแปรรูป	๒๐	โครงการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป FMO PRODUCT	สสช.-ฟสบ.	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	✓	✓
		ยอดการจัดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป	๒๕ ล้าน บาท	๓๐ ล้าน บาท	การปล่อยสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการในพื้นที่สะพานปลาและทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ต่างๆ	๒๑	โครงการธุรกิจการให้สินเชื่อขององค์การสะพานปลาเพื่อสร้างรายได้และส่งเสริมการประมงอย่างยั่งยืน	สบตส.-ฟสศ.	๕๐,๕๐๐,๐๐๐	✓	✓
						๒๒	โครงการศึกษาความเป็นไปได้การจัดตั้งศูนย์จำหน่ายและกระจายสินค้าสัตว์น้ำ(ท่าบก)จังหวัดมุกดาหาร	สบคพ-ฟสศ.	๕๐,๐๐๐	✓	✓
รวมงบประมาณวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๓									๗๗,๑๕๐,๐๐๐		

ลำดับ	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย		กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ผ่านมา	
			๖๙	๗๐						๖๙	๗๐
๔	ส่งเสริมชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวเนื่องให้มีความมั่นคงทางอาชีพ	การเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมง	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๓๐	การช่วยเหลือด้านการตลาดและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์แปรรูปสัตว์น้ำแก่ผู้บริโภค	๒๓	โครงการให้ความรู้และส่งเสริมฐานะแก่ชุมชนประมง	สสส.-ฟสศ.	๕๐,๐๐๐	✓	
						๒๔	โครงการส่งเสริมเชิงท่องเที่ยววิถีประมง	สสส.-ฟสศ.	๑๐๐,๐๐๐	✓	✓
		จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมงที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การสะพานปลา	๕ กลุ่มวิสาหกิจ	๑๐ กลุ่มวิสาหกิจ	สร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลาให้สามารถตอบรับและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในด้านต่างๆ	๒๕	โครงการศึกษาความเป็นไปได้การยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มประมงพื้นบ้านด้วยนวัตกรรมกระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ	สวพ.ฟสศ.	๗๕,๐๐๐	✓	✓
						๒๖	โครงการการพัฒนางานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่า	สวพ.ฟสศ.	๗๕,๐๐๐	✓	
						๒๗	โครงการรวมพลังเครือข่ายประมงคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ	สสส.-ฟสศ.	๑๓๐,๐๐๐	✓	
						๒๘	โครงการเสียงสะท้อนเพื่อการบริหารความต้องการของลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (FMO : VOC & VOS)	สวพ.ฟสศ.	๑๑๐,๐๐๐	✓	
						รวมงบประมาณวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ ๔			๕๔๐,๐๐๐		
งบประมาณรวมทั้งสิ้น			๗๙,๑๖๕,๐๐๐								

[illegible]

จากเครื่องมือการวิเคราะห์กระบวนการในการวางแผนและแบ่งทรัพยากรต่าง ๆ ข้างต้น โดยการวิเคราะห์ผลกระทบต่อยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์องค์กร และกลยุทธ์แผนงาน เพื่อพิจารณาว่าแต่ละโครงการตอบโจทย์เป้าหมายองค์กรทั้งในรูปแบบ ทรัพยากรทางการเงิน (เช่น งบประมาณ) และ ทรัพยากรที่ไม่ใช่เงิน (เช่น บุคลากร, เวลา, อุปกรณ์) โดยลำดับตามความจำเป็นให้กับโครงการอย่างเหมาะสม เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานและบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ ดังนี้

๑. โครงการธุรกิจการให้สินเชื่อขององค์การสะพานปลาเพื่อสร้างรายได้และส่งเสริมการประมงอย่างยั่งยืน
๒. โครงการเปิดประมูลผู้ได้สิทธิพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน
๓. โครงการพัฒนาพื้นที่สะพานปลากรุงเทพ
๔. โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่โรงดองสัตว์น้ำ ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี
๕. โครงการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป FMO PRODUCT
๖. โครงการออกแบบปรับปรุงท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา
๗. โครงการหาผู้ได้สิทธิการพัฒนาพื้นที่ตามผังแม่บท การใช้ประโยชน์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ที่ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต บริเวณพื้นที่ U
๘. โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมสัตว์น้ำแบบรวมอัตราเดียว
๙. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
๑๐. โครงการบูรณาการระบบงานสารสนเทศเพื่อยกระดับการบริหารจัดการองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
๑๑. โครงการทบทวนแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๗๐ องค์การสะพานปลา
๑๒. โครงการขับเคลื่อนการจัดการนวัตกรรมการระดมทุนการทำงานและวัฒนธรรมองค์กรที่ยั่งยืน
๑๓. โครงการแผนงานจัดทำสัญญาเช่าให้เป็นปัจจุบัน
๑๔. โครงการศึกษาความเป็นไปได้การยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มประมงพื้นบ้านด้วยนวัตกรรมกระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ
๑๕. โครงการส่งเสริมเชิงท่องเที่ยววิถีประมง
๑๖. โครงการพัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูปมูลค่าสูงภายใต้ตราสินค้า FMO
๑๗. โครงการศึกษาความเป็นไปได้การจัดตั้งศูนย์จำหน่ายและกระจายสินค้าสัตว์น้ำ (ท่าบก) จังหวัดมุกดาหาร
๑๘. โครงการจัดทำผังแม่บท (Master Plan) การพัฒนาพื้นที่สะพานปลาสมุทรปราการ
๑๙. โครงการควบคุมงบประมาณค่าใช้จ่ายขององค์การสะพานปลา
๒๐. โครงการมาตรการบริหารจัดการเก็บหนี้ ปีงบประมาณ ๒๕๖๙
๒๑. โครงการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์องค์การสะพานปลา
๒๒. โครงการสต็อกเกอร์ไลน์การ์ตูนการประมงเพื่อการจำหน่าย
๒๓. โครงการให้ความรู้และส่งเสริมฐานะแก่ชุมชนประมง
๒๔. โครงการการพัฒนางานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่า
๒๕. โครงการเสี่ยงสะท้อนเพื่อการบริหารความต้องการของลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (FMO : VOC & VOS)
๒๖. โครงการรวมพลังเครือข่ายประมงคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ